

5
Ποτυ Ζούκη
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ

ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΑΠΟ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ" - Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α. Ε.

52
53

17

12

19

9

24

18686

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΚΗ
ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΑΠΟ ΑΡΧΑΙΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ Α.Ε.
38 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 38

Τὰ γνήσια αντίτυπα ἐπογράφονται ἀπὸ τὸν συγγραφέα.

Παύλος

ΑΡΕΤΑΙ

1. Ἀρετῆς εἶδη

Τῆς τελείας ἀρετῆς εἶδη τέτταρα· ἓν μὲν φρόνησις¹, ἄλλο δικαιοσύνη, τρίτον ἀνδρεία, τέταρτον σωφροσύνη².

Τούτων ἡ μὲν φρόνησις αἰτία τοῦ πράττειν³ ὁρθῶς τὰ πράγματα, ἡ δὲ δικαιοσύνη τοῦ ἐν ταῖς κοινωνίαις καὶ ταῖς συναλλαγαῖς⁴ δικαιοπραγεῖν· ἡ δὲ ἀνδρεία τοῦ ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ τοῖς φοβεροῦς⁵ μένειν⁶, ἡ δὲ σωφροσύνη τοῦ κρατεῖν⁷ τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ ὑπὸ μηδεμιᾶς δουλοῦσθαι⁸, ἀλλὰ κοσμίως ζῆν.

(Πλάτων)

ἙΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Γνώση (κοντὰ στὸ νοῦ κι ἡ γνώση), ἡ ὀρθὴ κρίσις. 2. ἡ ἐγκράτεια, σεμνότης, κοσμιότης. 3. πράττειν (ἀπαρεμ. τοῦ πράττω) = νὰ ἐνεργῇ· 4. συναλλαγή = δόσοληψία, σχέσις. 5. φοβερός = ὁ προξενῶν φόβον. 6. μένειν (ἀπαρέμφ. τοῦ μένω) = νὰ εἶναι ὑπομονητικός. 7. κρατεῖν (ἀπαρέμφ. τοῦ κρατῶ) = νὰ εἶναι κύριος. 8. μὴ δουλοῦσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ δουλοῦμαι) = νὰ μὴ ὑποδουλῶνεται.

ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΟΥ

1. Χελώνη και Λαγώς.

Χελώνη και λαγώς περι ταχύτητος ἤριζον· καὶ δήποτε προθεσμίαν² καὶ τέρμα τοῦ δρόμου³ οἰσάντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγώς διὰ τὴν ταχύτητα, ἀμελήσας⁴ τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμῆτο, ἡ δὲ χελώνη γιγνώσκουσα τὴν ἐαυτῆς βραδύτητα οὐ διέλιπε⁵ τρέχουσα καὶ οὕτω τὸν λαγῶν παραδραμοῦσα⁶ εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο⁷.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. προθεσμία (προθέσιμος -ία -ον)· ἐν. ἡμέρα = ἡ ὠρισμένη ἡμέρα. 2. δρόμος = τρέξιμο. 3. ἀμελήσας (μετοχ. ἀρ. τοῦ ἀμελῶ) = παραμέλησε, ἀδιαφόρησε καὶ. 4. οὐ διέλιπε (ἀρ. τοῦ διαλείπω) τρέχουσα = δὲν ἔπαυσε νὰ τρέχη. 5. παραδραμοῦσα (μετ. ἀρ. τοῦ παρατρέχω) = ἀφοῦ προσπέρασε. 6. ἀφίκετο (ἀρ. τοῦ ἀφικνούμαι) = ἔφθασε.

2. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας¹ φέρει, τὴν² μὲν ἐμπροσθεν τὴν² δὲ ὀπισθεν, γέμει³ δὲ κακῶν ἑκάτερα⁴, ἀλλ' ἡ μὲν ἐμπροσθεν ἀλλότριον⁵, ἡ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν⁶, τὰ δὲ ἀλλότρια πάντ' ἀκριβῶς θεῶνται⁷.

1. πῆρα = σάκος, σακκούλι. 2. ἡ μὲν - ἡ δὲ = ἡ μὲν μία - ἡ δὲ ἄλλη. 3. γέμει = εἶναι γεμάτος. 4. ἡ καθεμιά χωριστά. 5. ἀλλότριος = ξένος. 6. οὐχ ὀρῶσι (γ' πληθ. τοῦ ὀρῶ) = δὲν βλέπουν. 7. Θεῶνται = παρατηροῦν, ἐξετάζουν μὲ προσοχή.

3. Ἐλαφος καὶ ἄμπελος.

Ἐλαφος κνηγῶς φεύγουσα ἐπ' ἀμπελῶ ἐκοιτίετο. Παρέχονται δ' ἄλλων ἐκεῖνοι καὶ ἡ ἔλαφος νομίζουσα ἦδη² λανθάνει³ τῶν

τῆς ἀμπέλου φύλλον ἐσθίειν⁴ ἤρχετο⁵. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐσείετο, οἱ κνηγοὶ ^{ῥησιδ.} ῥημιζόντες τῶν ζώων τι κρυπτεσθαι ἐπιστρέφονται καὶ ἀνοητοῖς τιτρώσκουσι⁶ τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θηήσκουσα ἔλεγε: «Δίκαια πάσχω⁷ οὐ γὰρ τὴν σώζουσάν με χρεῶν⁸ ἦν λυμαίνεσθαι⁹».

1. παρέρχομαι = προσπερνῶ. 2. πλέον. 3. λαυθάνειν = (ἀπαρ. τοῦ λαυθάνω) = ὅτι δὲν ἔγινεν ἀντιληπτή. 4. ἐσθίειν (ἀπαρ. τοῦ ἐσθίω) = νὰ τρώγῃ. 5. ἤρχετο (παρατ. τοῦ ἄρχομαι) = ἀρχίζε. 6. τιτρώσκουσι (τοῦ τιτρώσκω) = πληγώνουν. 7. χρεῶν ἦν = ἔπρεπε. 8. λυμαίνεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ λυμαίνομαι) = νὰ βλέπω.

4. Ἴππος καὶ ὄνος.

Ἀνθρωπὸς τις ἤγεν¹ ἵππον καὶ ὄνον φόρτον φέροντας². Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ ὁ ὄνος ἰκέτευε³ τὸν ἵππον: «ἄρον⁴ ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ ἐθέλεις οἶων εἶναι με». Ὁ δ' οὐκ ἐπέθετο. Ὁ δ' ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ πόνου⁵ ἐτελεύτησεν⁶. Ἐπειδὴ ὁ δεσπότης πάντα ἐπέβαλεν αὐτῷ καὶ τὴν τοῦ ὄνου δοράν⁷, ὁ ἵππος θηρηῶν ἔλεγε: «Οἴμοι⁸ τῷ παραθλίω! τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπῶρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος φέρειν ἰδοῦ ἅπαντα βαστάζω καὶ τὸ δέρμα».

1. ἤγεν (παρατ. τοῦ ἄγω = ὠδηγοῦσε. 2. φέροντας φόρτον (μετοχ. τοῦ φέρω) = φορτωμένους. 3. ἰκέτευε (τοῦ ἰκετεύω) = παρακαλοῦσε. 4. ἄρον (προστ. ἀορ. τοῦ αἶρω) = σήκωσε. 5. πόνος = κόπος. 6. ἐτελεύτησε (ἀορ. τοῦ τελευτῶ) = ἀπέθανε. 7. δορά = δέρμα. 8. Ἀλίμονο.

5. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον¹ τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο² λέγων: «Βοηθεῖτε, λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος³: «δεῦτε⁴, λύκος», οὐκέτι⁵ τις ἐπίστευε προσδραμεῖν⁶ αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὐρὸν ἀδειαν⁷ τὴν ποιμνὴν πᾶσαν εὐκόλως διέφθειρεν⁸.

1. νέμον (μετοχ. οὐδ. γένους τοῦ νέμω) = ποὺ ἔβασκε. 2. ἐπεκαλεῖτο (παρατ. τοῦ ἐπικαλοῦμαι) = προσκαλοῦσε σὲ βοήθεια. 3. βοῶν-
λεῖτο

τος (μετοχ. γεν. πτώσεως τοῦ βοάω -ῶ) = καί ἐνῶ ἐφώναζε δυνατά.
 4. δεῦτε = ἐλάτε ἐδῶ. 5. οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανείς πλέον δὲν ἐπί-
 στευε. 6. προσδραμεῖν (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ προστρέχω) = νὰ τρέξῃ
 πρὸς βοήθειαν. 7. ἄδεια = (ἀ-δέος) ἀφοβία, ἀσφάλεια. 8. διέφθειρεν
 (ἄορ. τοῦ διαφθείρω) = κατεσπάραξε.

Ναὺ

6. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον¹, ὁ δὲ καίπερ² πολλὰ συμβουλευέων,
 ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο αὐτοὺς πεῖσαι λόγοις μεταβάλλεσθαι³, ἔγνω⁴ τοῦτο
 διὰ πραγμάτων πρᾶξιαι. Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσαι⁵
 τῶν δὲ τὸ προσταχθέν⁶ ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἀθρόας τὰς ῥάβδους
 ἐκέλευσε θραῦσαι. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠδύνατο, ἐκ δευτέρου λύσας τὴν
 δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου⁷, τῶν δὲ ῥαδίως θραυόντων, ὁ
 γεωργὸς ἔφη⁸: «Καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε⁹, ἀχείρωτοι¹⁰
 τοῖς ἐχθροῖς ἔσσεσθε¹⁰, ἐὰν δὲ στασιάσητε, εὐάλωτοι¹¹».

1. ἐστασίαζον (παρκτ. τοῦ στασιάζω) = φιλονεικοῦσαν. 2. καίπερ
 συμβουλευέων πολλὰ = ἂν καὶ τοὺς ἔδινε πολλές συμβουλές. 3. μετα-
 βάλλεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ μεταβάλλομαι) = νὰ ἀλλάξουν. 4. ἔγνω (ἄορ.
 τοῦ γινώσκω) = ἀπεφά-σισε. 5. τὸ προσταχθέν = ἡ ἐντολή. 6. ἐδί-
 δου (παρκτ. τοῦ δίδωμι) = ἔδινε. 7. ἔφη = ἔλεγε. 8. ἐὰν ὁμοφρονῆτε
 (ὑποτ. τοῦ ὁμοφρονῶ) = ἐὰν εἴσθε σύμφωνοι, ἐὰν ἔχετε ὁμόνοια. 9.
 ἀχείρωτος = ἀκατάβλητος. 10. ἔσσεσθε (μέλ. τοῦ εἶμι) = θὰ εἴσθε 11.
 εὐάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος.

7. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτον δ' αὐτοῖς ἐπιφανείσης¹,
 ὁ μὲν εἰς φθάσας² ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτε-
 ρος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ
 ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν³ αὐτῷ τὸ ὄνυχος καὶ περιωσφραίνεται, τὰς ἀνα-
 πνοὰς συνεῖχε⁴ φάσι γὰρ νεκρὸν οὐχ ἄπτεσθαι⁵ τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγεί-
 σης⁶ δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἐπὶ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυθάνετο⁷ τοῦ ἐτέ-
 ρου, τί αὐτὴ πρὸς τὸ οὐδ' εἰρήκει⁸. Ὁ δὲ εἶπε: «τοῦ λοιποῦ τοιούτους⁹
 μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

1. ἐπιφανείσης (μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐπιφάνομαι) = ἐπειδὴ φάνηκε.

2. φθάσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ φθάνω) = ἐπρόφθασε ~~καί~~ 3. προσήνεγκε (ἀορ. τοῦ προσφέρω) = ἐπλησίασε. 4. συνείχε (παρατ. τοῦ συνέχω) = συγκατατοῦσε. 5. ἄπτεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἄπτομαι) = ὅτι δὲν ἐγγίξει. 6. ἀπαλλαγείσης (μετοχ. ἀορ. ἀπαλλάττομαι) = ἀφοῦ ἀπεμακρύνθη. 7. ἐπυνθάνετο (παρατ. τοῦ πυνθάνομαι) = ζητοῦσε νὰ μάθῃ. 8. εἰρήκει (ὑπερσ. τοῦ λέγω) = εἶχε πῆ. 9. τοιούτοις = μὲ τέτοιους.

8. Περὶ ὄνου σκιᾶς.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ λέγειν ποτὲ κωλυόμενος¹ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἦται² αὐτοὺς βραχὴν ἔτι χρόνον τὸν νοῦν προσέχειν³. Καὶ ἐπεὶ ἐσιώπησαν : «Νεανίας τις, ἔφη, θέρους ὄντος, πορευόμενος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Μέγαρα ὄνον ἐμισθώσατο⁴. Περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν, μάλα φλέγοντος τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ μισθώσας⁵ καὶ ὁ μισθωσάμενος ἠξίου⁶ ἀναπαύεσθαι ἐν τῇ τοῦ ὄνου σκιᾷ· καὶ ἀπειχον⁷ ἀλλήλους ὁ μὲν λέγων «τὸν ὄνον σοι ἐμισθώσα οὐχὶ καὶ τὴν σκιάν αὐτοῦ», ὁ δὲ ἐναντίαν ἔχων γνώμη». Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπεχώρει ὁ ῥήτωρ. Τῶν δ' Ἀθηναίων αὐτὸν κωλυσάντων⁸ καὶ αἰτούντων τελευτῶν τὸν μῦθον : «περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς λέγοντός μου, ἔφη, βούλεσθε ἀκοῦειν, περὶ δὲ τῶν σπουδαίων προαγμάτων οὐ βούλεσθε».

1. κωλυόμενος (μετοχ. τοῦ κωλύομαι) = ἐπειδὴ ἐμποδιζόταν. 2. ἦται (παρατ. τοῦ αἰτῶ) = ἐζήτει. 3. προσέχειν τὸν νοῦν (ἀπαρέμφ. τοῦ προσέχω) = νὰ δίνουν προσοχήν. 4. ἐμισθώσατο (ἀορ. τοῦ μισθοῦμαι) = ἐπῆρε μὲ μισθόν, ἐνοίκιασε μὲ ἀγῶγι. 5. ὁ μισθώσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ μισθῶ -ω) = ὁ ἀγωγιάτης. 6. ἠξίου (παρατ. τοῦ ἀξιώω -ω) = εἶχε τὴν ἀξίωσιν. 7. ἀπειχον ἀλλήλους (παρατ. γ' πληθ. τοῦ ἀπέχω) = ἐμπόδιζαν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. 8. κωλυσάντων (μετοχ. ἀορ. τοῦ κωλύω) = ἐπειδὴ τὸν ἐμπόδισαν.

9. Κύων κρέας φέρων.

Κύων κρέας φέρων ποταμὸν διέβαινε. Θεασάμενος¹ δὲ τὴν ἑαυτοῦ σκιάν ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὑπέλαβεν² ἕτερον κύνα εἶναι κρέας κατέχοντα³ καὶ ἀφεί⁴ τὸ ἴδιον ὥμοιρε τὸ ἐκεῖνον λαβεῖν. Ἀπόλεσε⁵ δ' ὁμοῦ ἀμφότερα⁶ τὸ μὲν⁷ γὰρ οὐκ ἦν, δ⁸ δ' εἶχεν, ὑπὸ τοῦ ρεύματος κατεσύροτο⁹.

1. Θεασάμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ θεῶμαι) = ἐπειδὴ εἶδε. 2. ὑπέλαβεν (ἀορ. τοῦ ὑπολαμβάνω) = ἐνόμισε. 3. κατέχοντα (μετοχ. τοῦ κατέχω) = πού κρατοῦσε. 4. ἀφείς (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀφίημι) = ἀφοῦ ἄφησε. 5. ἀπώλεσε (ἀορ. τοῦ ἀπόλλυμι) = ἔχασε. 6. ἀμφοτέρα = καὶ τὰ δύο. 7. τὸ μὲν = αὐτὸ μὲν, δηλ. τὸ κρέας τῆς σκιάς. 8. ὃ εἶχε = ἐκεῖνο πού εἶχε. 9. κατεσύρετο (παρ. τοῦ κατασύρομαι) = παρασυρόταν.

10. Κύων καὶ πρόβατον.

Ἔχει *Ναί*
 ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὸ πρόβατον εἶπε πρὸς τὸν δεσπότην : «Θαυμαστόν² ποιεῖς, ὅς ἡμῖν μὲν τοῖς παρέχουσι³ σοὶ καὶ ἔρια καὶ ἄγρας καὶ τυρὸν οὐδὲν δίδως⁴, ὅ,τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν, τῷ δὲ κύνι, ὃς οὐδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως οὐπερ⁵ αὐτός ἔχεις σίτον».

Ὁ δὲ κύων ἀκούσας εἶπεν : «Ναὶ μά Δία ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰ σώζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι μήτε ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι· ἐπεὶ ὑμεῖς γὰρ εἰ μὴ ἐγὼ προεφύλαττον ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμεσθαι⁶ ἠδύνασθε⁷ φοβούμενα, μὴ ἀπόλησθε⁸». Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι⁹ τὸν κύνα προτιμᾶσθαι.

1. φωνήεις (ἐπίθετον). = ὁ ἔχων φωνήν. 2. θαυμαστόν = παράξενον. 3. τοῖς παρέχουσι (μετοχ. τοῦ παρέχω) = πού σοῦ δίνωμε. 4. δίδως = δίνεις. 5. δίδεις μέρος ἀπ' ὅποια τροφή. 6. νέμεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ νέμομαι) = νὰ βόσκετε. 7. οὐδ' ἂν ἠδύνασθε (παρ. τοῦ δύναμαι) = δὲν θὰ μπορούσατε. 8. μὴ ἀπόλησθε (ἀορ. τοῦ ἀπόλλυμαι) = μήπως χαθῆτε. 9. συγχωρῆσαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ συγχωρῶ) = ὅτι δέχτηκαν, ἐπέτρεψαν.

11. Ἀλώπηξ καὶ τράγος.

Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς διψῆσας κατήλθεν εἰς βαθὴν κρημνὸν ὕδαρ πιεῖν¹. Πιών δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀνελεῖν καὶ μετενόει καὶ βοήθην ἐζήτηι. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη : «ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον οὐκ ἂν κατέβης², εἰμὴ τὴν ἄνοδον ἐσκέψω³» ὅτι ἴσως

1. πιεῖν (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ πίνω) = νὰ πιῇ. 2. οὐκ ἂν κατέ-

βης (ἀόρ. τοῦ καταβαίνω) = δὲν θὰ κατέβαινες. 3. εἰ μὴ ἐσκέψω τὴν ἀνοδὸν (ἀόρ. τοῦ σκοποῦμαι) = ἂν δὲν ἐζήταζες, πῶς νὰ ἀνεβῆς.

12. Κομπαστής¹.

Ἄνθρωπός τις ἀποδημήσας² ἦκε³ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. Ἐνταῦθα ἐκανχάτο⁴ μεγάλως ὡς ἀνδραγαθήσας εἰς διαφόρους τόπους· ἐν δὲ τῇ Ρόδῳ ἔφασκε⁵ πῆδημα μέγα πηδήσαι, ὅπερ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται καὶ μάλιστα ἔρασκεν ἔχειν εἰς τοῦτο. Τῶν παρόντων δὲ τις ὑπολαβὼν⁶ ἔφη αὐτῷ : « ὦ οὗτος⁷, εἰ τοῦτο ἀληθές ἐστιν, ἰδοὺ ἡ Ρόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα ».

1. κανησιάρης. 2. ἀποδημήσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀποδημῶ) = τοῦ ταξίδεψε. 3. ἦκεν (παρ. τοῦ ἦκω) = ἦλθεν. 4. ἐκανχάτο (παρ. τοῦ φημί) = ἔλεγε. 5. ὑπολαβὼν (μετοχ. ἀορ. τοῦ ὑπολαμβάνω) = ἔλαβε τὸν λόγον καί. 6. ὦ οὗτος (κλιτ. τῆς δευτ. ἀντων.) = Ἔ, σὺ!

13. Ἡρακλῆς καὶ Ἀθηναῖ.

Διὰ στενῆς ὁδοῦ ᾧδενεν¹ Ἡρακλῆς. Ἰδὼν δ' ἐπὶ γῆς μῆλον ὁμοίον τι ἐπειράτο² συντριῖναι. Ὅς δ' εἶδε διαπλῶν γενόμενον, ἐτι μᾶλλον³ τῷ ὀπάλῳ ἔπαιεν⁴ αὐτό· τὸ δὲ φουσηθῆν⁵ εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἐπιφράξεν· ὁ δὲ ῥίπας τὸ ῥόπαλον ἴστατο θαυμάζων. Ἀθηναῖ δὲ ἐπιφανεῖσα⁶ αὐτῷ εἶπε : « Παῦσαι, ὦ ἀδελφέ· τοῦτο φιλονεικία καὶ ἔρις ἐστίν· ἂν τις αὐτὸ καταλείπῃ ἀμάχητον⁷, μένει, οἷον ἦν πρῶτον, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως ὀγκοῦται ».

1. ᾧδενεν (παρ. τοῦ ᾧδεῖν) = ἐβάδιζε. 2. ἐπειράτο (παρ. τοῦ πειρῶμαι) = προσπαθοῦσε. 3. μᾶλλον = περισσότερον. 4. ἔπαιεν (παρ. τοῦ παίω) = χτυποῦσε. 5. φουσηθῆν (μετοχ. ἀορ. οὐδ. γέν. τοῦ φυσῶμαι) = ἀφοῦ ἐξωγκώθη, ἐφούσκωσε. 6. ἐπιφανεῖσα (μετοχ. ἀορ. τοῦ φαίνομαι) = ἀφοῦ παρουσιάσθη. 7. ἀμάχητον = ἀχτύπητο.

14. Φιλάργυρος.

Φιλάργυρός τις τὴν οδοῖαν ἐξαργυρισάμενος¹ βῶλον χρυσοῦ ἀνήσαστο² καὶ τοῦτον πρὸ τοῦ τείχους κατορέξας³ διετέλει⁴ συνεχῶς ἐρχόμενος καὶ ἐπισκεπτόμενος.

Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον ἐργατῶν τις παρατηρησάμενος αὐτοῦ τὰς

ἀφίξεις ὑπενόησε⁵ τὸ ἀληθές. Ἐπαλλαγέντος⁶ οὖν τούτου, τὸ χρυσίον ἀφείλετο⁷. Ὁ δέ, ὡς ἐπανελθὼν ἤρρε τὸν τόπον κενόν, ἔκλαιε καὶ τὰς τρίχας ἔτιλλεν⁸. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν ἔφη πρὸς αὐτόν : «μὴ λυποῦ, ἀλλὰ λαβὼν λίθον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταθες⁹ καὶ νόμιζε τὸ χρυσίον κειῖσθαι· οὐδὲ γάρ, ὅτε ἦν, ἐχρῶ¹⁰ αὐτῷ».

1. ἐξαργυρισάμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐξαργυρίζομαι) = ἀφοῦ ἐξαργύρωσε, πούλησε. 2. ὠνήσατο (ἀορ. τοῦ ὠνόεμαι -οῦμαι) = ἀγόρασε. 3. κατορύξας (μετοχ. ἀορ. τοῦ κατορύττω) = ἔσκαψε καὶ παράχωσε. 4. διετέλει ἐρχόμενος καὶ ἐπισκεπτόμενος (τὸ διετέλει παρατ. τοῦ διατελῶ· τὰ δὲ ἐρχόμενος καὶ ἐπισκεπτόμενος μετοχ. τῶν ἐρχομαι καὶ ἐπισκέπτομαι) = συνεχῶς ἐρχόταν καὶ ἐξέταζε. 5. ὑπενόησε (ἀορ. τοῦ ὑπονοῶ) = ἔβαλε μὲ τὸν νοῦ του, συμπέρανε. 6. ἀπαλλαγέντος (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀπαλλάττομαι) = ἀφοῦ ἀπομακρύνθηκε. 7. ἀφείλετο (ἀορ. τοῦ ἀφαιροῦμαι) = ἀφαίρεσε, πῆρε. 8. ἔτιλλεν (παρατ. τοῦ τίλλω) = μαδοῦσε. 9. καταθες (προστακτ. ἀορ. τοῦ κατατίθημι) = θέσε το στὸ χῶμα, παράχωσε το. 10. ἐχρῶ (παρατ. τοῦ χρῶμαι) = τὸ χρησιμοποιοῦσες.

15. Ζεὺς καὶ μέλιττα.

Μέλιττα ἀνήλθέ ποτε εἰς τὰς τῶν Θεῶν οἰκίσεις φέρονσα Διὶ ἐκ μέλιτος δῶρον. Ἥσθεις¹ δὲ Ζεὺς τῇ τῆς μελίττης δόσει συνέθετο² αὐτῇ δοῦναι γέρας³, ὃ ἂν αἰτήσῃ.

Ἦ δ' ἔδειτο⁴ λέγουσα : «ὦ Ζεῦ πάτερ, δός τῇ σῆ θεραπαινὴν κέντρον⁵, ἵνα, ἐάν τις τῶν ἀνθρώπων τῷ οἴκῳ πλησιάσῃ ὡς διαρρήξων⁶ τὸ ἐμὸν ἔργον καὶ ληψόμενος⁷ ἀπ' ἐμοῦ τὸ μέλι, αὐτὸν ἐγὼ ἀπολέσω».

Ἥσθεις⁸ δὲ Ζεὺς τῇ δεήσει ἠγάπα γὰρ πάντο τῶν ἀνθρώπων γένος, ὅμως καὶ ἄκων⁹ ἔδωκεν αὐτῇ τὸ κέντρον· ἐπηγγείλατο¹⁰ γὰρ δώσειν, ἀλλ' εἶπε τῇ μελίττῃ : «Μή, ὡς ἤτησας, οὕτως γενέσθω, ἀλλ' ἐάν τις ἐλθῆ βουλόμενος λαβεῖν ἀπὸ σοῦ τὸ μέλι, σὺ δὲ πλήξης αὐτὸν τῷ κέντρῳ, αὐτὴ ἀπολή¹¹ ἅμα τῷ πλήξαι· ἀπολείς γὰρ τὸ κέντρον καὶ ἄμ' αὐτῷ τὸν βίον».

1. ἤσθεις (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἤδομαι) = ἐπειδὴ εὐχарιστήθηκε. 2. συνέθετο (ἀορ. τοῦ συντίθεμαι) = συμφώνησε, ὑποσχέθηκε.

3. γέρας = δῶρον. 4. ἐδεῖτο (παρ. τοῦ δέομαι) = παρακαλοῦσε. 5. κέντρον = κεντρί. 6. ὡς διαρρήξων (μετοχ. μέλλ. τοῦ διαρρήγνυμι) = γιὰ νὰ σπάσῃ, γιὰ νὰ καταστρέψῃ. 7. ληψόμενος (μετοχ. μέλλ. τοῦ λαμβάνω) = γιὰ νὰ πάρῃ. 8. ἤχθησθη (ἀόρ. τοῦ ἄχθομαι) = ἐστενοχωρήθη. 9. ἄκων = χωρὶς νὰ θέλῃ. 10. ἐπηγγείλατο (ἀόρ. τοῦ ἐπαγγέλλομαι) = ὑποσχέθηκε. 11. ἀπολῆ (μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι) = θά χαθῆς.

16. Ἑρμῆς εἰς ἀγαματοποιοῦ ἐργαστήριον.

Ἑρμῆς ποτε γνῶναι¹ βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ² παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν, ἦκεν ἐν ἀνθρώπου σχήματι εἰς ἀγαματοποιοῦ ἐργαστήριον. Καὶ θεασάμενος Διὸς ἀγαλμα ἤρετο³, πόσον τις τοῦτο πρίασθαι⁴ δύναιτο. Τοῦ δ' εἰπόντος «δραχμῆς», γελᾶσας εἶπεν: «Πόσον ἀποδίδοσαι⁵ τὸ Ἕρας;» «Ἦδε, ἔφη ἐκεῖνος, πλείονος ἀξία ἐστίν».

Εἶτα δὲ τὸ ἑαυτοῦ ἀγαλμα ἰδὼν ὑπόπτευε τοὺς ἀνθρώπους τὸν τῶν θεῶν ἄγγελον μᾶλλον ἢ τοὺς ἄλλους ἀγασθαι⁶. Διὸ καὶ περὶ τούτου ἤρετο. Καὶ ὁ ἀγαματοποιὸς ἔφη: «Ἐὰν ἐκεῖνα πρήξῃ, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω».

1. γνῶναι (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ γινώσκω) = νὰ μάθῃ. 2. ἐν τιμῇ εἶμι = τιμῶμαι, ἀξίζω. 3. ἤρετο (ἀόρ. τοῦ ἑρωτῶ) = ἐρώτησε. 4. πρίασθαι (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ ὀνοῦμαι) = νὰ ἀγοράσῃ. 5. ἀποδίδοσαι (τοῦ ἀποδίδομαι) = πωλεῖς. 6. ἀγασθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἄγαμαι) = ὅτι θαυμάζω.

17. Ἐλαφος καὶ Λέων.

Ἐλαφος δῖπῃ πιεζομένη παρεγένετο¹ ἐπὶ τινα πηγὴν πιομένη². Πίνουσα δέ, ὡς ἐσκέφατο³ τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἐν τῷ ὕδατι, τοῖς μὲν κέρασιν ἤδετο⁴ ὀρώσα τό τε μέγεθος καὶ κάλλος, τοῖς δὲ ποσὶ σφόδρα ἤχθετο⁵ ὡς λεπτοῖς οὔσι καὶ ἀσθενέσιν.

Ἔτι δὲ τοῦτο ἐνθυμουμένη⁶ οὐ πόρρω λέοντα εἶδε προσιόντα⁷ καὶ εἰς φυγὴν τραπέισα ἐν βραχεῖ πολὺν προεῖχεν⁸ αὐτοῦ. Ἔως μὲν οὖν ψιλὸν⁹ ἦν τὸ πεδίον, ἢ ἔλαφος προθέουσα¹⁰ ἐσώζετο. Ἐπεὶ δ' ἐληλύθει¹¹ εἰς τόπον ὕλης¹² πλήρη, τοῖς κέρασιν ἐπερχομένη¹³ οὐκέτι ἐδύ-

νατο δραμῆν καὶ συνελήφθη ὑπὸ τοῦ λέοντος. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεθῆσεσθαι¹⁴ ἔφη πρὸς ἑαυτήν : « Ἀθλία ἐγώ, ἦ, ὑφ' ὧν φόμην¹⁵ προδοθήσεσθαι, ἐπὶ τούτων ἐσωζόμεν, οἷς¹⁶ δὲ σφόδρα ἐπεποιθῆν¹⁷, ἐπὶ τούτων ἀπόλλυμαι¹⁸ ».

1. παρεγένετο (ἀόρ. τοῦ παραγίγνομαι) = ἐπῆγε. 2. πιομένη (μετοχ. μέλλ. τοῦ πίνω) = διὰ νὰ πιῇ. 3. ἐσκέψατο (ἀόρ. τοῦ σκοποῦμαι) = εἶδε. 4. ἤδετο (παρατ. τοῦ ἤδομαι) = εὐχαριστιόταν. 5. ἤχθετο (παρατ. τοῦ ἄχθομαι) = ἐστοιχωρεῖτο. 6. ἐνθυμουμένη (μετοχ. τοῦ ἐνθυμοῦμαι) = ἐνῶ εἶχε εἰς τὸν νοῦν, ἐνῶ ἐσκέπτετο. 7. προσίοντα (μετοχ. τοῦ προσέρχομαι) = νὰ ἔρχεται. 8. προσῆχεν (παρατ. τοῦ προσέχω) = ξεπερνοῦσε. 9. ψιλός = γυμνός. 10. προθέουσα (μετοχ. τοῦ προθέω) = τρέχοντας ἐμπρός. 11. ἐληλύθει (ὑπερσ. τοῦ ἔρχομαι) = εἶχε φθάσει. 12. ὕλη = δάσος. 13. ἐπερχομένη τοῖς κέρασι (μετοχ. τοῦ ἐπέρχομαι) = ἐπειδὴ περιεπλέκετο μὲ τὰ κέρατα. 14. ἀναιρεθῆσεσθαι (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ἀναιροῦμαι) = νὰ κατασπαρχθῆ. 15. φόμην (παρατ. τοῦ οἶομαι) = ἐνδομίζω. 16. οἷς (ἀντων. ἀναφωρ. δοτ. πληθ.) = σὲ ὅποια δηλ. στὰ κέρατα τοῦ. 17. ἐπεποιθῆν (ὑπερσ. τοῦ κείθομαι) = εἶχα ἐμπιστοσύνην. 18. ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

18. Πίθηκος καὶ Δελφίς.

Ἄνθρωπός τις πλοῦν ποιούμενος¹ πίθηκον μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν ναῦν ἔλαβε πρὸς ἡδονήν. Τῆς δὲ νεῶς πρὸς τὸ Σοόνιον ἐλθοῦσης, τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χειμῶν² ἰσχυρότατος ἐγένετο, ὃς τὸ πλοῖον δεινῶς περιέστρεψεν³. Ἐν τούτῳ οὖν τῷ κινδύνῳ, πάντων εἰς τὴν θάλατταν καταπιπτόντων, ἐνήχτο⁴ καὶ ὁ πίθηκος. Δελφίς δὲ τις αὐτὸν θεασάμενος καὶ ἄνθρωπον εἶναι νομίσας ἐπὶ τοῦ νότου ἐδέξατο καὶ πρὸς τὴν ἡπειρον ἔφερεν.

Ὅτε δ' ἐγγὺς τοῦ Πειραιῶς ἦκεν, ἤρετο τὸν πίθηκον, εἰ τὸ γένος⁵ ἐστὶν Ἀθηναῖος. Τοῦ δ' εἰπόντος ὅτι Ἀθηναῖός ἐστι καὶ λαμπρῶς ἐν τῇ πόλει γονέας ἔχει, πάλιν ἠρώτησεν, εἰ καὶ τὸν Πειραιᾶ γιγνώσκει. Ἐγούμενος⁶ δ' ὁ πίθηκος περὶ ἄνθρώπου τὸν δελφῖνα λέγειν ἔφη καὶ μάλα φίλον ἑαυτῷ ἐκείνον εἶναι. Καὶ ὁ δελφίς βαρέως φέρων τοσοῦτον ψεύδος τὸν πίθηκον εἰς τὴν θάλατταν κατέβαλε⁷ καὶ ἀπέπνιξεν.

1. πλοῦν ποιούμενος (μετοχ. τοῦ πλοῦν ποιοῦμαι) = ταξιδεύοντας. 2. κακοκαιρία, τρικυμία. 3. περιέστρεψεν (ἀόρ. τοῦ περιστρέφω) =

στριφογύρισε. 4. ἐνήχετο (παρατ. τοῦ νήχομαι) = κολυμποῦσε. 5. τὸ γένος = καταγωγή. 6. ἡγούμενος (μετοχ. τοῦ ἡγοῦμαι) = ἐπειδὴ ἐνόμιζε. 6. κατέβαλε (ἀόρ. τοῦ καταβάλλω) ἔριξε.

19. Στησίχορος καὶ Φάλαρις.

Ἐπεὶ οἱ Ἱμεραῖοι εἴλοντο¹ στρατηγὸν αὐτοκράτορα² Φάλαριν καὶ ἔμελλον φυλακῆν³ τοῦ σώματος αὐτῷ διδόναι, Στησίχορος, ὁ ποιητής, τᾶλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς τόνδε τὸν λόγον.

«Ἴππος κατεῖχε⁴ λειμῶνα μόνος. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἔλαφος διέφθειρε τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρῆσασθαι⁵ αὐτὴν ἠρώτα τιτὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰ δύναται ἂν⁶ τιμωρῆσασθαι μετ' αὐτοῦ τὴν ἔλαφον· ὁ δ' ἔφησεν, ἐὰν λάβῃ χαλινὸν καὶ αὐτὸς ἀναβῆῃ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. Ἐπεὶ δ' ὁ Ἴππος συνωμολόγησε⁸ καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ τιμωρῆσασθαι τὴν ἔλαφον αὐτὸς ἐδούλευσε⁹ τῷ ἀνθρώπῳ. Οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, μὴ βουλόμενοι¹⁰ τοὺς πολεμίους τιμωρῆσασθαι ταῦτ' ἀθήητε τῷ Ἴππῳ τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἔχετε ἤδη ἐλόμενοι¹¹ Φάλαριν στρατηγὸν αὐτοκράτορα· ἐὰν δὲ καὶ φυλακῆν δῶτε¹² καὶ ἐάσητε¹³ ἀναβῆναι, δουλεύσετε ἤδη αὐτῷ».

1. εἴλοντο (ἀόρ. τοῦ αἰροῦμαι) = ἐξέλεξαν. 2. αὐτοκράτωρ = μὲ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν. 3. φυλακῆ = φρουρά. 4. κατεῖχεν (παρατ. τοῦ κατέχω) = εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν του. 5. τιμωρῆσασθαι (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ τιμωροῦμαι) = νὰ τιμωρήσῃ. 6. εἰ δύναται ἂν = ἂν θὰ μπόρουσε. 7. ἔφησεν (ἀόρ. τοῦ φημί) = εἶπεν. 8. συνωμολόγησε (ἀόρ. τοῦ συνωμολογῶ) = συμφώνησε. 9. ἐδούλευσε (ἀόρ. τοῦ δουλεύω) = ἔγινε δοῦλος. 10. βουλόμενοι (μετοχ. τοῦ βούλομαι) = ἐνῶ θέλετε. 11. ἐλόμενοι (μετοχ. ἀόρ. τοῦ αἰροῦμαι) = ἀφοῦ ἐκλέξατε. 12. ἐὰν ἐάσητε (ἀόρ. τοῦ ἐάω - ἐῶ) = ἐὰν ἀφήσετε.

20. Λύκος καὶ ἄμνος.

Λύκος ἰδὼν ἄμνον ἐπὶ τινος ποταμοῦ πίνοντα ἐβουλήθη μετὰ τινος ἐδλόγου αἰτίας αὐτὸν καταφαγεῖν. Διὰ τοῦτο στάς¹ ἀνωτέρω ἡτιᾶτο² αὐτὸν ὡς ταράττοντα τὸ ὕδωρ καὶ πίνειν αὐτὸν οὐκ ἐῶντα· ὁ δ' ἄμνος : «Ἄλλὰ τοῦτο, ἔφη, ἀδύνατόν ἐστιν· ἐγὼ γὰρ κάτω εἰμὶ τοῦ ῥοῦ, σὺ δ'

ἄνω». Ὁ δὲ λύκος ταύτης τῆς αἰτίας ἀποτυχῶν ἔφη : « Ἀλλὰ πέρουσι τὸν πατέρα ἐλοιδόρησας³». Εἰπόντος δ' ἐκείνου οὕτω τότε γεγενῆσθαι⁴, ὁ λύκος ἔφη πρὸς αὐτόν : « Καὶ εἰάν σὺ ἀπολογίας μὴ ἀπορῆς, ἐγὼ οὐδὲν ἤττον⁵ κατέδομαί⁶ σε ».

1. στάς (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἵσταμαι) = ἀφοῦ ἐστάθη. 2. ἤτιᾶτο αὐτόν (παρατ. τοῦ αἰτιῶμαι) = τὸν κατηγοροῦσε. 3. ἐλοιδόρησας (ἀορ. τοῦ λοιδορέω -ω) = περιεγέλασας. 4. οὕτω γεγενῆσθαι (ἀπαρέμφ. παρακ. τοῦ γίγνομαι) = ὅτι δὲν εἶχε γεννηθῆ. 5. οὐδὲν ἤττον = καθόλου ὀλιγώτερον, πάντως, ὅπωςδήποτε. 6. κατέδομαί σε (μέλ. τοῦ κατεσθίω) = θά σέ φάω.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1. Αινείου¹ εὐσέβεια.

ἽΟτε ἐάλω² τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες³ οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλίσκομέ-
των τύχας ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἀράμενον⁴ ἀποφέρειν
ἐν, ὅ,τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων.

ἽΟ οὖν Αἰνείας τοὺς πατέρας θεοὺς βαστάσας ἔφερεν ὑπεριδῶν⁵
τῶν ἄλλων. ἽΟσθέντες⁶ οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρός εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες
καὶ δεύτερον κτήμα συνεχώρησαν αὐτῷ λαβεῖν. ἽΟ δὲ τὸν πατέρα
σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος⁷ ὥμοις ἔφερεν.

ἽΟ ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐχ ἥμιστα⁸ πάντων τῶν οἰ-
κείων αὐτῷ κτημάτων ἀπέστησαν⁹, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσε-
βεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἥμεροι γίνονται.

1. Υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης· ὁ ἀνδρείτερος τῶν
Τρώων μετὰ τὸν Ἑκτορα. Διασωθεὶς μὲ ἄλλους μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς
Τροίας ἔγινε ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Λατίου εἰς Ἰταλίαν, ἀπ' ὅπου ἐπίστευον οἱ
Ρωμαῖοι ὅτι κατήγοντο. 2. ἐάλω (ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι) = ἐκυριεύθη.
3. οἰκτίραντες ἐκήρυξαν (οἰκτίραντες μετοχ. ἀόρ. τοῦ οἰκτίρω-ἐκήρυ-
ξαν ἀόρ. τοῦ κηρύττω) = λυπήθησαν καὶ προσεκήρυξαν. 4. ἀράμενον
ἀποφέρειν (μετοχ. τοῦ αἶρομαι· ἀποφέρειν ἀπαρ. τοῦ ἀποφέρω) = ἀφοῦ
πάρη νὰ φέρη μαζί του. 5. ὑπεριδῶν (μετ. ἀόρ. τοῦ ὑπερορῶ) = ἀδιά-
φορήσας. 6. ἥσθέντες (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἥδομαι) = ἐπειδὴ εὐχαρι-
στήθησαν. 7. ἀναθέμενος (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀνατίθεμαι) = ἀφοῦ ἔβαλεν
ἐπάνω. 8. οὐχ ἥμιστα = παραπολύ. 9. ἀπέστησαν (ἀόρ. τοῦ ἀφίσταμαι
= κρατήθησαν μακριά, δὲν πείραζαν.

2. Μαθήματα Κρητῶν

Κρηῖτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μαθάνειν τοὺς νόμους ἐκέ-
λενον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται¹ καὶ

εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνουσι² καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων³ πράξαντες ἀγνοῖα πεποιθέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μᾶθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ἕμνους μαθάνειν. Τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

1. ἵνα ψυχαγωγῶνται (ὑποτ. τοῦ ψυχαγωγῶμαι) = γιὰ νὰ νοιώθουν ψυχικὴν εὐχαρίστησιν. 2. ἵνα διαλαμβάνωσι (ὑποτ.) = γιὰ νὰ διατηροῦν. 3. κεκωλυμένων (μετοχ. παρκ. τοῦ κωλύομαι) = ἅπ' ὅσα ἔχουν ἀπαγορευθῆ.

3. Μειράκιον Ἑρετρικόν.

Μειράκιον¹ Ἑρετρικόν παρὰ Ζήνωνι ἐφοίτησε πλείονα χρόνον ἐπανελθόντα δ' ἤρετο² ὁ πατήρ, τί ἄρα μάθοι σοφόν· ὁ δ' ἔφη δείξειν.

Ἐπεὶ ὁ πατήρ ποτε ἐχαλέπηεν³ αὐτῷ καὶ πληγὰς ἐνέτεινε⁴, οὗτος ἡσυχίαν ἄγων καὶ ἐγκαρτερῶν ἔφη τοῦτο μεμαθημέναι, φέρειν ὀργὴν πατρὸς.

1. νέος ἡλικίας 15-20 ἐτῶν. 2. ἤρετο (ἀόρ. τοῦ ἔρωτώ) = ἐρώτησε. 3. Ἐχαλέπηεν (ἀόρ. τοῦ χαλεπαίνω) = ἐθύμωσε. 4. ἐνέτεινε πληγὰς (ἀόρ. τοῦ ἐντείνω πληγὰς) = ἐκτύπησε.

4. Φωκίων.

Φωκίων πολλάκις στρατηγήσας Ἀθηναίων κατεγνώσθη¹ θανάτῳ καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ ἔμελλε πιεῖσθαι² τὸ κόνειον.

Ἐπεὶ δ' ὤρεξεν³ ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες⁴ ἤροτο εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν νῖον. Ὁ δὲ: «Ἐπισκίπτω⁵ αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίων μνησικακεῖν⁶ ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας⁷, ἧς νῦν πίνω».

Ὅστις δ' οὐκ ἐπαινεῖ καὶ ὑπερθαναμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος ἐννοεῖν οὐδέν.

1. κατεγνώσθη (ἀόρ. τοῦ καταγνωσκομαι) = κατεδικάσθη. 2. πιεῖσθαι (ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ πίνω) = νὰ πιῇ. 3. ὤρεξεν (ἀόρ. τοῦ ὀρέγω) = ἔτεινε, ἄπλωσε. 4. οἱ προσήκοντες = οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι. 5. ἐπισκίπτω = παραγγέλλω. 6. μνησικακεῖν (ἀπαρέμφ. τοῦ μνησικακῶ) = νὰ μὴ θυμᾶται τὸ κακόν, πού ἔπαθα, νὰ μὴ φυλάττη πάθος. 7. φιλοτησία ἐνν. πόσις = τὸ πιστὸ εἰς ὑγεῖαν τινός.

5. Φωκίωνος Ἄρετή.

Φωκίωνος ἔργου¹ καὶ τοῦτο ἔργον² καλόν³ παρολθὼν γὰρ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐκκλησίας οὐσης, ἐπεὶ τι αὐτοῖς ἐμέμετο³ ἀγνωμονοῦσι⁴, πάνυ πεπαιδευμένους⁵ εἶπε: «Βούλομαι μᾶλλον τι ὑφ' ἑμῶν παθεῖν αὐτός⁶ κακὸν ἢ αὐτός τι ἡμᾶς κακὸν δοῦσαι⁷».

1. ἐγὼ τοῦλάχιστον. 2. ἔργον (ἀορ. τοῦ γινώσκω) = ἐγνώρισα, διεπίστωσα. 3. ἐμέμετο (παρατ. τοῦ μέφομαι τι) = ἀπέδιδε κάποιον μομφήν, κατηγορίαν. 4. ἀγνωμονοῦσι (μετ. δοτ. πληθ. τοῦ ἀγνωμονῶ) = διότι ἦσαν ἀγνώμονες. 5. πεπαιδευμένους = με πολιτισμόν, με εὐγένειαν. 6. αὐτός = ἐγὼ ὁ ἴδιος. 7. δοῦσαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ δρᾶω -ῶ) = νὰ κάμω, νὰ προξενήσω.

6. Σωκράτης καὶ Ἀλκιβιάδης.

Σωκράτης ὁσῶν ὅτι Ἀλκιβιάδης μέγα ἐφρόνει¹ ἐπὶ τοῖς χρήμασι καὶ ἐτι μᾶλλον ἐπὶ τῶ τῶν ἀγρῶν πλήθει ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἐνθα ἀνέκειτο² πίναξ ἔχων τὴν τῆς γῆς περίοδον³ καὶ εἶπεν αὐτῷ: «Ζήτει δὴ⁴ ἐνθάδε τὴν Ἀττικὴν».

Ὡς δ' ἤρθε προσέταξε αὐτῷ καὶ τοὺς ἰδίους ἀγρούς ζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος: «Ἄλλ' οὐδαμῶ γεγραμμένοι⁵ εἰσίν», ἔφη Σωκράτης: «Ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵτερος οὐδὲν μέρος γῆς εἰσίν;»

1. μέγα ἐφρόνει (παρατ. τοῦ μέγα φρονῶ) = εἶχε μεγάλην ἰδέαν, ὑπερφηρανεύετο. 2. ἀνέκειτο = ἦτο κρεμασμένος. 3. περίοδος = περιφέρειαι. 4. δὴ = λοιπόν. 5. γεγραμμένοι εἰσίν (παρακ. τοῦ γράφομαι) = εἶναι σημειωμένοι.

7. Λακωνικὸς νόμος περὶ φιλαργυρίας.

Λακωνικὸν μειράκιον ἐπρίατο¹ χωρίον² ὑπερεβύωνον³. Εἶτα δὲ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη⁴ καὶ ἐζημιώθη⁵ τὸ δὲ αἴτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ὅτι πῆος ὦν τοῦ κερδαίνειν ἤρα⁶. Ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς μάλιστα⁷ ἀνδρικὸν καὶ τοῦτο, μὴ πρὸς μόνους πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀγρόσιον.

1. ἐπρίατο (ἀορ. τοῦ ὠνόμασι -οῦμαι) = ἠγόρασε. 2. χωρίον = τό-

πος. 3. ὑπερέωνος = φθηρός. 4. ἤχθη (ἀόρ. τοῦ ἄχομαι) = ὠδηγήθη. 5. Ἐζημιώθη (ἀόρ. τοῦ ζημιούμαι) = ἐτιμωρήθη. 6. ἦρα (παρὰ τοῦ ἔρω) = ἀγαποῦσε. 7. ἐν τοῖς μάλιστα = πρὸ παντός, κυρίως.

8. Ὁ Κύκνος.

↙ Ὁ Κύκνος καλλιπαις¹ ἐστὶ καὶ πολύπαις²· πολλάκις δὲ εἰς μάχην προέρχονται³ οἱ κύκνοι καὶ ἀποκτείνουσιν⁴ ἀλλήλους· μάχονται δὲ καὶ ἀετοῖς οὗτοι καὶ ἀμύνονται⁵ αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἄρχουσι⁶ τῆς ἀδικίας. Διαβαίνουνσι δὲ καὶ πόντον καὶ πέτονται κατὰ θαλάττης καὶ οὐποτε κάμνουσι⁷.

Πολλοὶ πιστεύουσι ὅτι φίλφοί⁸ εἰσιν, ἐγὼ δ' ἄδοντος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δ' οὐδεὶς ἄλλος.

1. καλλιπαις = ὁ ἔχων ὠραῖα παιδιά. 2. πολύπαις = ὁ ἔχων πολλὰ παιδιά. 3. προέρχονται εἰς μάχην = συμπλέκονται. 4. ἀποκτείνουσι = φονεύουν. 5. ἀμύνονται (τοῦ ἀμύνομαι) = ἀποκρούουν. 6. ἀρχω = ἀρχίζω. 7. κάμνουσι (τοῦ κάμνω) = κουράζονται. 8. φίλφοι = ὁ ἀγαπῶν τὰ τραγούδια.

9. Περὶ μυρμήκων.

Ἔχουσι δὲ καὶ οἱ μύρμηκες μαντικῆς τινὰ αἴσθησιν¹· ὅταν γὰρ μέλλῃ λιμός² ἔσεσθαι, δεινῶς εἰσι φιλόπονοι πρὸς τὸ θησαυρίσαι καὶ ἑαυτοῖς³ τὸς πυροὺς⁴ ἀποταμιεύονται καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων.

1. ἔχω αἴσθησιν = προαισθάνομαι. 2. λιμός = πείνα. 3. ἑαυτοῖς = διὰ τὸν ἑαυτὸν τους. 4. πυροὶ = σπόροι ἀπὸ σιτάρη.

10. Ξενοφῶν περὶ θανάτου τοῦ υἱοῦ.

Ξενοφῶντι θύοντι¹ ἤκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι². Κάκεινος ἀπέθετο³ μὲν τὸν στέφανον, διετέλεσε⁴ δὲ θύων. Ἐπεὶ δ' ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο⁵ τὸν στέφανον. Λέγουσι δὲ οὐδὲ δακρύσαι αὐτόν.

1. Θύοντι (μετοχ. τοῦ θύω) = ἐνώθησιάζε. 2. τεθνάναι (ἀπαρ. παρακ. τοῦ ἀποθνήσκω) = ὅτι εἶχε φονευθῆ. 3. ἀπέθετο (ἀόρ. τοῦ ἀποτίθεμαι) = ἔβγαλε τὸ στεφάνι. 4. διετέλεσε θύων = ἐξήκολούθησε νὰ θυσιάζῃ. 5. ἐπέθετο (ἀόρ. τοῦ ἐπιτίθεμαι) = ἔβαλε στὸ κεφάλι του.

11. Δικασταὶ Αἰγυπτίων.

^{ματις.} Δικασταὶ ^{αἱ ἀρχαῖοι} τὸ ἀρχαῖον ^{ἡμῶν. προσδ.} παρ' Αἰγυπτίους ^{ὄσοι, εἴη} οἱ ἱερεῖς ἦσαν. Ἦν δὲ τούτων ἀρχων ὁ πρεσβύτερος καὶ ἐδίκαζεν ἅπαντας. Ἐδει¹ δὲ αὐτὸν εἶναι δικαιοτάτον ἀνθρώπων καὶ ἀφειδέστατον². Εἶχε δὲ καὶ ἄγαλμα περὶ τὸν αὐχένα ἐκ σαπφείρου³ λίθου καὶ ἐκαλεῖτο τὸ ἄγαλμα Ἀλήθεια. Ἐγὼ δὲ ἀξίω μὴ λίθου ^{πρωτοῦ} πεποιημένην⁴ καὶ εἰκασμένην⁵ τὴν Ἀλήθειαν ^{ἀντὶ} περιφέρειν τὸν δικαστήν· ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν.

1. εἶδει (παρατ. τοῦ ἀπρος. δεῖ) = ἔπρεπε. 2. ἀφειδής (ἀ-φειδώ) = ὅποιος δὲν λυπεῖται, ἀσυγκίνητος, σκληρός. 3. σάπφειρος· πολύτιμος λίθος κ. ζαφείρι. 4. πεποιημένην (μετοχ. παρακ. τοῦ ποιοῦμαι) = καμωμένην, πλασμένην. 5. εἰκασμένην (μετοχ. παρακ. τοῦ εἰκάζομαι) = πλαστήν.

12. Γυναῖκες Λακεδαιμονίων.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο¹ τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι², ἀλλ' αὐταὶ γε ἀφικνούμεναι³ τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν⁴ τὰ τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καί, εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναντία⁵, αἶδε γαυρούμεναι⁶ καὶ σεμνὸν ἄμα καὶ βλοσυρὸν ὀρῶσαι⁷ τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατροφάς ἔφερον ταφάς.

Εἰ δ' ἐτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδούμεναι⁸ καὶ θρηνοῦσαι καὶ λαθεῖν⁹ σπεύδουσαι ἀπηλλάττοντο¹⁰ καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυναδριῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τὰ οἰκεία ἡρία¹¹ ἐκόμιζον αὐτούς.

1. ἐπυνθάνοντο (παρατ. τοῦ πυνθάνομαι) = ἐπληροφοροῦντο. 2. κεῖσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ κεῖμαι) = ὅτι ἦσαν νεκροί. 3. ἀφικνούμεναι (μετοχ. τοῦ ἀφικνοῦμαι) = ἐπήγγιζαν καὶ 4. ἐπεσκόπουν (παρατ. τοῦ ἐπισκοπῶ) = ἐξέταζαν. 5. τὰ ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν, τὰ εἰς τὸ ἔμπροσθεν

μέρος τοῦ σώματος. 6. γαυρούμεναι (μετοχ. τοῦ γαυρούμαι) = περπατώντας με ὑπερηφάνειαν. 7. σεμνὸν καὶ βλοσυρὸν ὀρῶσαι = με βλέμμα σοβαρὸ καὶ ἄγριο. 8. αἰδοῦμεναι (μετ. τοῦ αἰδοῦμαι) = ντροπιασμένες. 9. λσθεῖν (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ λκνθάνω) = νὰ μείνουν ἄγνωστες. 10. ἀπηλλάττοντο (παρατ. τοῦ ἀπαλλάττομαι) = ἀπομακρύνονταν. 11. ἥριον = τάφος.

13. Ἀλέξανδρος καὶ Ἀπελλῆς¹.

¹ Ἀλέξανδρος θεασάμενος τὴν ἐν Ἐφέσῳ εἰκόνα² ἐαυτοῦ τὴν ἐπὶ Ἀπελλοῦ γραφεῖσάν³ οὐκ ἐπήνεσε κατὰ τὴν ἀξίαν⁴ τοῦ γράμματος⁵.

Εἰσαχθέντος δὲ τοῦ ἵππου καὶ χρομετίσαντος πρὸς⁶ τὸν ἵππον τὸν ἐν τῇ εἰκόνι, ὡς πρὸς ἀληθινὸν καὶ ἐκεῖνον. : «ὦ Βασιλεῦ, εἶπεν ὁ Ἀπελλῆς, ἀλλ' ὃ γε ἵππος εἰσὶ⁶ σου γραφικώτερος⁷ εἶναι κατὰ πολὺ».

1. περίφημος ζωγράφος κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.
2. εἰκὼν = ζωγραφία. 3. γραφεῖσάν (μετοχ. τοῦ γράφομαι) = ζωγραφισμένην.
4. κατὰ τὴν ἀξίαν = ὅπως ἔξιζε. 5. γράμμα = τέχνη ζωγραφικῆ.
6. εἰσὶ = φαίνεται. 7. γραφικώτερος = πιὸ εἰδικὸς στὴ ζωγραφικῆ.

14. Καρτερία Ἀγησιλάου.

¹ Ἀγησίλαος ὁ Λακεδαιμόνιος, γέρον ἤδη ὢν, ἀνεπὸδητος πολλὰκις καὶ ἀχίτων¹ προῆει² τὸν τρίβωνα³ περιβαλλόμενος⁴ αὐτὸν καὶ ταῦτα ἐωθινός⁵ ἐν ὥρᾳ χειμερίῳ. Ἠτιάσατο⁶ δὲ τις αὐτὸν ὡς νεανικώτερα τῆς ἡλικίας ἐπιχειροῦντα· ὃ δὲ : «ἀλλ' οἱ γε νέοι, φησί, τῶν πολιτῶν, ὡσπεροῦν πῶλοι, πρὸς τὸν τέλειον ἄνδρα ἀποβλέπουσιν ἐμέ».

1. ἀχίτων = χωρὶς χιτῶνα. 2. προῆει (παρατ. τοῦ προέρχομαι) = παρουσιάζετο. 3. τρίβων = ἐπανωφόριον τριμμένον. 4. περιβαλλόμενος (μετοχ. τοῦ περιβάλλομαι) = φορώντας. 5. ἐωθινός = πρωϊνός.
6. ἠτιάσατο (ἄορ. τοῦ αἰτιόμαι -ῶμαι) = κατηγόρησε.

15. Ἀρχὴ ἀγῶνος ἀλεκτρυόνων.

Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι ἔθεντο¹ νόμον ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν θεάτρῳ μιᾷ ἡμέρᾳ τοῦ ἔτους. Πόθεν τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὕδα² ὁ νόμος ἐρῶ³.

¹ Ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βασιβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δέ-

ναμιν, ἀλεκτρονάσ θεάσατο μαχομένους οὐδὲ ἀργῶς⁴ αὐτοὺς εἶδεν. ἐπέστησε⁵ δὲ τὴν στρατιὰν καὶ ἔφη πρὸς αὐτούς: «Ἄλλ' οὗτοι μὲν οὔτε ὑπὲρ πατρίδος οὔτε ὑπὲρ πατρώων θεῶν οὐδὲ μῆν⁶ ὑπὲρ προγονικῶν ἱερῶν κακοπαθοῦσιν οὐδὲ ὑπὲρ δόξης οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οὐδὲ ὑπὲρ παίδων, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἠττηθῆναι⁷ ἐκάτερος⁸ μηδὲ εἷξαι⁹ θάτερον τὸν ἕτερον». Ταῦτα εἰπὼν ἐπέρωσε¹⁰ τοὺς Ἀθηναίους.

Τὸ τοίνυν γερόμενον αὐτοῖς σύνθημα¹¹ τότε εἰς ἀρετὴν ἐβουλήθη διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπόμνησιν.

1. ἔθεντο νόμον (ἀόρ. τοῦ τίθεμαι) = ἐψήφισαν νόμον. 2. αὐτὸς ἐδῶ, ὁ ἐξῆς. 3. ἐρῶ (μέλ. τοῦ λέγω) = θὰ εἰπῶ. 4. ἐπίρ. = χωρὶς λόγον, ἀνωφελῶς. 5. ἐπέστησε (ἀόρ. τοῦ ἐφίστημι) = ἐσταμάτησε. 6. βέβαια. 7. ἠττηθῆναι (ἀπαρέμ. ἀορ. τοῦ ἠττάομαι -ῶμαι) = γιὰ νὰ μὴ νικηθῆ. 8. ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο χωριστά. 9. εἷξαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ εἶκω) = νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ. 10. ἐπέρωσε (ἀόρ. τοῦ ἐπιρῶνυμι) = ἐδυνάμωσε, ἐνίσχυσε. 11. σύνθημα = συμφωνία.

16. Περὶ Χελωνῶν θαλασσίων.

Αἱ χελῶναι αἱ θαλάσσιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι. Τεκοῦσαι¹ δὲ παραχρηῖμα² κατέχωσαν³ ἐν τῇ γῇ τὰ ῥά εἶτα ἐπιστρέψασαι ὀπίσω εἰς τὰ ἦθη⁴ τὰ ἐαντῶν νήγονται. Εἰσὶ δὲ εἰς τοσοῦτον λογιστικά⁵, ὥστε ἀφ' ἐαντῶν ἐκλογίζεσθαι⁶ τὰς ἡμέρας τὰς τεσσαράκοντα, ἐν αἷς⁷ τὰ ἔργονα⁸ αὐταῖς ζῶα γίγονται. Ὑποστρέψασαι οὖν αὖθις εἰς τὸν χώρον, ἐν ᾧ κατέθεντο κρύψασαι⁹ τὰ ἐαντῶν βρέφη, ἀνόρουξαν¹⁰ τὴν γῆν¹¹, ἣν ἐπέβαλον¹² καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοσσούς καὶ ἐπεσθαι¹³ δυναμένους ἀπάγουσιν¹⁴.

1. τεκοῦσαι (μετοχ. ἀορ. τοῦ τίκτω) = ἀφοῦ γεννήσουν. 2. παραχρηῖμα = ἀμέσως. 3. κατέχωσαν. (ἀόρ. τοῦ καταχῶω -ῶ) = παραχώνουν. 4. τὰ ἦθη = τὰ συνηθισμένα μέρη. 5. λογιστικός = λογικός. 6. ἐκλογίζεσθαι (ἀπαρ. τοῦ ἐκλογίζομαι) = ὥστε νὰ ὑπολογίζουν. 7. ἐν αἷς (ἀναφ. ἀντων. δοτ. πληθ.) = στὶς ὁποῖες. 8. ἔργονα = τέκνα. 9. κατέθεντο κρύψασαι = τὰ παράχωσαν καὶ τὰ ἐκρυψαν. 10. ἀνόρουξαν (ἀόρ. τοῦ ἀνορύττω) = σκάβουν καὶ βγάζουν. 11. γῆ = χῶμα. 12. ἐπέβαλον (ἀόρ. τοῦ ἐπιβάλλω) = ἐρρίζαν ἐπάνω. 13. ἐπεσθαι (ἀπαρ. τοῦ ἔπομαι) = νὰ ἀκολουθοῦν. 14. ἀπάγουσιν (τοῦ ἀπάγω) = παίρνουν μαζί τους.

17. Περὶ τοῦ ἐγγυησαμένου τὴν Λυσάνδρου θυγατέρα.

Ὁ μὲν Λύσανδρος ἐτεθνήκει¹, ὁ δὲ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἔτι ζῶντος² ἐγγυησάμενος³, ἐπεὶ καὶ ἡ παῖς ἐρήμη πατρὸς ἀπελείπετο⁴ καὶ ὁ Λύσανδρος μετὰ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν ἀνεφάνη⁵ πένης ὢν, ὅδε ὁ ἐγγυησάμενος ἀνεδύετο⁶ καὶ οὐδὲ ἔφασκεν ἄξεσθαι⁷.

Ἐπὶ τούτοις οἱ ἔφοροι τὸν ἄνδρα ἐζημίωσαν· οὔτε γὰρ Λακωνικὰ ἐφρόνει οὔτε ἄλλως Ἑλληνικά, φίλον τε ἀποθανόντος ἀμνημονεῖν⁸ καὶ τῶν συνθηκῶν τὸν πλοῦτον προτιμᾶν.

1. Ἐτεθνήκει (ὑπερσ. τοῦ ἀποθνήσκω) = εἶχε πεθάνει. 2. ζῶντος ἔτι (μετοχ. τοῦ ζῶ) = ὅταν ἀκόμα ζοῦσε. 3. ὁ ἐγγυησάμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐγγυῶμαι) = ποῦ ἔδωσε τὸν λόγον, ἐγγυῶμαι τὴν θυγατέρα τινός = ἀρραβωνίζομαι τὴν θ. 4. ἀπελείπετο (παρ. τοῦ ἀπολείπομαι) = ἔμμενε 5. ἀνεφάνη (ἀορ. τοῦ ἀναφαίνομαι) = φανερώθηκε, ἀπεδείχθη. 6. ἀνεδύετο (παρ. τοῦ ἀναδύομαι) = ἀποσυρόταν, ἀπέφυγε. 7. ἄξεσθαι (ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ἄγομαι γυναικικὰ) = ὅτι θὰ τὴν παντρευτῆ. 8. ἀμνημονεῖν (ἀπαρ. τοῦ ἀμνημονῶ) = νὰ λησμονῆ.

18. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου μεγαλοφροσύνης εἰς Φωκίωνα καὶ τῆς τούτου πρὸς ἐκεῖνον.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Φωκίῳ μόνῳ, τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ, γράφων προσετίθει¹ τὸ χαιρεῖν οὕτως ἠρήκει² τὸν Μακεδόνα Φωκίον. Ἀλλὰ καὶ τάλαντα³ αὐτῷ ἀργυρίου ἐπεμψεν ἑκατὸν καὶ πόλεις τέσσαρας ὠνόμασεν, ὧν ἡξίον⁴ μίαν, ἣν βούλεται, προελέσθαι⁵ αὐτόν, ἵνα ἔχη⁶ καρποῦσθαι τὰς ἐκεῖθεν προσόδους.

Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος μεγαλοφρόνως ταῦτα ἐποίησεν· ἔτι μὴν μεγαλοφρονέστερον Φωκίῳ μῆτε τὸ ἀργύριον δεξάμενος μῆτε τὴν πόλιν. Ἴνα δὲ μὴ δοκοίη⁷ ἐπεφρονεῖν⁸ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐτίμησεν αὐτόν κατὰ τοῦτο· τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ⁹ τῇ ἐν Σάρδεσι δεδεμένους¹⁰ ἄνδρας σοφοὺς ἡξίωσεν αὐτὸν ἀφείναι ἐλευθέρους ἑαυτῷ¹¹.

1. προσετίθει (παρ. τοῦ προστίθημι) = προσέθετε. 2. ἠρήκει (ὑπερσ. τοῦ αἰρέω -ῶ) = εἶχε προσελκύσει. 3. τάλαντον· εἶχε νομισματικὴν ἀξίαν 6.000 δραχ. Ἀττικῶν, ἡ δὲ δραχμὴ εἶχε 6 ὀβολούς. 4. ἡξίον (παρ. τοῦ ἀξίω -ῶ) = ἔκρινεν εὐλογον. 5. προελέσθαι (ἀπαρ.

ἀορ. τοῦ προαιρουῖμαι) = νὰ προτιμήσῃ. 6. ἵνα ἔχη = γιὰ νὰ μπορῇ. 7. ἵνα μὴ δοκοίη = διὰ νὰ μὴ φαίνεται. 8. ὑπερφρονεῖν (ἀπαρ. τοῦ ὑπερφρονῶ) = ὅτι περιφρονεῖ. 9. ἄκρα = ἀκρόπολις 10. τοὺς δεδομένους (παρ. μετοχ. τοῦ δοῦμαι) = τοὺς αἰχμαλώτους. 11. ἐαυτῷ = πρὸς χάριν του.

19. Μεγαλοφροσύνη Ἐπαμεινώνδα.

Ἐπαμεινώνδας ἔνα εἶχε τρίβωνα καὶ αὐτὸν ῥυπῶντα¹. Εἶποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον², ὑπέμενεν³ οἴκοι⁴ δι' ἀπορίαν ἐτέρου. Ἐν δὴ τούτοις τῆς περιοουσίας ὦν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐκ ἐδέξατο.

Καὶ εἶτε ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος⁵ ἦν τοῦ διδόντος⁶ ὁ μὴ λαβῶν.

1. ῥυπῶντα (μετ. αἰτ. ἐν. τοῦ ρυπάω-ῶ) = ρυπαρόν, ἀκάθαρτον. 2. γναφεῖον = πλυντήριο καὶ σιδηρωτήριο. 3. ὑπέμενεν (παρ. τοῦ ὑπομένω) = παρέμενε. 4. οἴκοι = εἰς τὴν οἰκίαν. 5. μεγαλοφρονέστερος = πρὸς μεγάλῳ ψυχῳ, μὲ πρὸς ὑψηλὰ φρονήματα. 6. τοῦ διδόντος (μετοχ. ἐνεστ. τοῦ δίδωμι) = ἀπ' αὐτόν, τοῦ δίνει.

20. Τιμαὶ ὑπὸ Θουρίων πρὸς τὸν ἄνεμον Βορρᾶν.

Διονύσιος, ὁ Συρακουσῶν τύραννος, ἐπέπλει¹ Θουρίους καὶ τριακοσίας ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς ναῦς ὀπλιτῶν πεπληρωμένας². Βορρᾶς δὲ ἀντιπνεύσας³ τὰ σκάφη συνέτριψε καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ τὴν ναυτικὴν ἠφάνισεν. Ἐκ δὴ τούτων οἱ Θούριοι τῷ Βορρᾷ ἔθυσαν καὶ ἐψηφίσαντο⁴ εἶναι τὸν ἄνεμον πολίτην καὶ οἰκίαν αὐτῷ καὶ κληρὸν ἀπεκλήρωσαν⁵ καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπετέλου⁶ αὐτῷ. Οὐζκουν⁷ Ἀθηναῖοι μόνοι κηδεστὴν⁸ αὐτὸν ἐνόμιζον, ἀλλὰ καὶ Θούριοι εὐεργέτην αὐτὸν ἐπέγραψαν.

1. ἐπέπλει (παρ. τοῦ ἐπιπλέω) = ἔπλεε μὲ στόλον ἐναντίον. 2. πεπληρωμένας (μετ. παρ. τοῦ πληρόμαι -οῦμαι) = γεμάτῳ ἀπὸ ἐξοπλισμένων. 3. ἀντιπνεύσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀντιπνέω) = ἐπειδὴ ἐφύσηξε ἀντίθετος. 4. ἐψηφίσαντο (ἀορ. τοῦ ψηφίζομαι) = ἀπεφάσισαν. 5. ἀπεκλήρωσαν (ἀορ. τοῦ ἀποκληρώω -ῶ) = τοῦ ἔδωσαν μὲ κληρὸν μέρος γῆς. 6. ἐπετέλου (παρ. τοῦ ἐπιτελῶ) = ἐώρταζον. 7. ὄχι λοιπόν. 8. προστάτης.

21. Πλάτων.

Πλάτων ἐν Ὀλυμπιά κατεσκήνωσεν ἀγνωσιν¹ ἀνθρώποις καὶ αὐτὸς ὢν ἀγνῶς. Οὕτω δ' αὐτοὺς ἐχειρώσατο² συνδιημερεύων ἐν πάσιν, ὥστε ὑπερησθῆναι³ τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ⁴. Οὔτε δὲ Ἀκαδημείας⁵ ἐμέμνητο⁶ οὔτε Σωκράτους· αὐτὸ γε μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς ὅτι Πλάτων καλεῖται.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι: «Ἄγε, εἶπον. ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν⁷ καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημείαν ἤγησαι⁸ τὴν ἐκείνου, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ ἤρεμα ὑπομειδιάσας: «ἀλλ' ἐγώ, φησί, αὐτὸς ἐκείνός εἰμι».

Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἠγνόησαν· τῷ γὰρ τρόπῳ⁹ ἔδειξεν ὅτι καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων δύναται τοὺς συνόντας¹⁰ χειροῦσθαι.

1. ἀγνωσιν (δοτ. πληθ. τοῦ ἀγνῶς) = ἄγνωστος. 2. ἐχειρώσατο (ἀόριστος τοῦ χειροῦμαι) = ὑποχρέωσε. 3. ὑπερησθῆναι (ἀπαρσ. ἀορ. τοῦ υπερῆδομαι) = νὰ εὐχαριστηθοῦν παραπολύ. 4. συντυχία = συνάντησις. 5. τόπος παρὰ τὸν Κολωνόν, ὅπου ὁ Πλάτων ἐδίδασκε. 6. ἐμέμνητο (ὑπερσ. τοῦ μιμνήσσομαι) = ἀνέφερε. 7. ὁμιλητῆς μαθητῆς. 8. ἤγησαι (προστ. ἀορ. τοῦ ἡγοῦμαι) = ὁδήγησέ μας. 9. τῷ τρόπῳ = μὲ τὴν συμπεριφορά. 10. οἱ συνόντες = ὅσοι τὸν συναναστρέφονταν.

22. Σόλων νομοθέτης.

Ἀθηναῖοι Σόλινα αἰρετὸν¹ προεῖλοντο² ἄρχειν αὐτοῖς, οὐ κληρωτὸν. Ἐπεὶ δὲ ἤρεθῆ³, τὰ τε ἄλλα ἐκόσμησε τὴν πόλιν καὶ δὴ νόμους τοὺς νῦν ἐτι φυλαττομένους συνέγραψεν αὐτοῖς.

Καὶ τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι⁴ τοῖς τοῦ Δράκοντος⁵ ἐκαλοῦντο δ' ἐκείνοι θεσμοί· μόνους δὲ ἐφύλαξαν τοὺς φονικῶς⁶ αὐτοῦ νόμους.

1. αἰρετὸς καὶ οὐ κληρωτὸς = ὁ μὲ ἐκλογὴν καὶ ὄχι μὲ κληρῶν. 2. προεῖλοντο (ἀορ. τοῦ προαιροῦμαι) = ἐπροτίμησαν. 3. ἤρεθῆ (ἀορ. τοῦ αἰροῦμαι). = ἐξελέγη. 4. χρώμενοι (μετ. τοῦ χρωῖμαι) = νὰ μεταχειρίζωνται, νὰ χρησιμοποιοῦν. 5. ὁ Δράκων ἦτο πρῶτος νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῖου οἱ νόμοι ἦσαν αὐστηροί.

23. Αἰγινῆται πρῶτοι νόμισμα ἔκοψαν.

Αἰγινῆται ποτε ἐδυνήθησαν τὰ μέγιστα¹ ἐν τοῖς Ἑλλησιν εὐφορίαν² τινὰ χρόνον καὶ εὐκαιρίαν³ λαχόντες⁴: δύνανται γὰρ ναυτικὴν ἔσχον καὶ ἦσαν μέγιστοι. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Περσικοῖς ἀγαθοῖς⁵ ἐγένοντο καὶ διὰ ταῦτα καὶ τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν⁶.

Καὶ πρῶτοι νόμισμα ἔκοψαν τὸ καὶ ἐξ αὐτῶν κληθὲν νόμισμα Αἰγιναιῶν.

1. ἐδυνήθησαν τὰ μέγιστα = ἀπέκτησαν μεγίστην δύναμιν. 2. εὐφορία = εὐκαιρία. 3. εὐκαιρία = κατ'ἀλλήλους χρόνος. 4. λαχόντες (μετοχ. ἀρ. τοῦ λαχάνω) = διότι ἐπέτυχον. 5. ἀγαθοί = ἀνδρεῖοι. 6. ἠξιώθησαν (ἀρ. τοῦ ἀξιόμικαι -οῦμαι) = ἐκρίθησαν ἄξιοι.

24. Πενία ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀριστοὶ πενία διέζον παρὰ πάντα βίον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον Ἀριστείδης, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους δὲ τοῖς Ἑλλησι τάξας¹. Ἀλλὰ οὗτος γε ὁ τοιοῦτος οὔτε ἐντάφια² ἐαυτῷ κατέλιπεν ἰκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν ἠρώτα, διὰ τίνα αἰτίαν μοι δίδωσιν. Ὡς δ' εἶπον ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγγεῖται³ Ἀθηναίων καλὸν καὶ ἀγαθόν⁴: «Οὐκοῦν, ἔφη, ἐσάτω⁵ με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας δὲ πένης ἦν. Πυθόμενος δὲ τὸν ὑπασπιστήν αὐτοῦ χρήματα εἰληφέναι⁶ παρὰ τινος τῶν αἰχμαλώτων: «Ἐμοὶ μὲν, εἶπεν, ἀπόδος τὴν ἀσπίδα, σεαυτῷ δὲ πρῶτον⁷ κατηλείων, ἐν ᾧ καταζήσεις· οὐ γὰρ ἐτι κινδονεύειν ἐθελήσεις πλούσιος γενόμενος».

Πελοπίδας δὲ, ἐπιτιμώντων⁸ αὐτῷ τῶν φίλων ὅτι χρημάτων ἀμελεῖ, πρῶτα εἰς τὸν βίον λυσιτελοῦς⁹: «Νῆ τὸν Δία, ἔφη, λυσιτελές⁹, ἀλλὰ Νικομήδει τούτῳ», δείξας χολὸν τινα καὶ ἀνάτηρον.»

1. τάξας (μετοχ. ἀρ. τοῦ τάττω) = ὁ ὁποῖος ἐκανόνισε. 2. ἐντάφια = ἐξοδα ἐνταφιασμοῦ. 3. ἠγγεῖται (τοῦ ἠγγύμι) = νομίζει, θεωρεῖ. 4. καλὸς καὶ ἀγαθὸς = ἐνάρετος. 5. ἐσάτω (προστ. ἀρ. τοῦ εἶω) = ἄς μὲ ἀφήσῃ. 6. εἰληφέναι (ἀπκρ. παρκμ. τοῦ λαμβάνω) = ὅτι εἶχε λάβει. 7. πρῶτον (προστ. ἀρ. τοῦ ὀνοῦμαι) = πρῶτον ἀγοράσης. 8. ἐπιτι-

μώντων (μετ. τοῦ ἐπιτιμῶ) = ἐπειδὴ τὸν κατηγόρου. 9. λυσιτελής = ὠφέλιμος.

25. Νόμος Λακεδαιμόνιος.

Λακεδαιμόνιος οὗτος ὁ νόμος. Ὁ δὲ νόμος ἐκεῖνα λέγει : «Μηδένα Λακεδαιμονίων ἀνανδρότερον¹ ὁρᾶσθαι² τὴν χροάν³ ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ γυμνάσια⁴ ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀργίαν ὁμολογεῖν, τὸ δὲ οὐχ ὁμολογεῖν ἄνδρα.

Προσεγγέγραπτο⁵ δὲ τῷ νόμῳ καὶ διὰ δέκα ἡμερῶν πάντως τοῖς ἐφόροις τοὺς ἐφήβους παρίστασθαι⁶ γυμνοὺς δημοσίᾳ. Καὶ εἰ μὲν ἦσαν εὐπαγεῖς⁷ καὶ ἐρωωμένοι ἐληροῦντο. Εἰ δὲ τι χαῦνον⁸ ἦν αὐτοῖς τῶν μελῶν ἢ ὑγρότερον⁹, ἐνταῦθα ἐπαίοντο.

Ἐτίθεντο δὲ καὶ φροντίδα οἱ ἔφοροι καθ' ἐκάστην πολυπραγμονεῖν¹⁰ τὰ περὶ τὴν στολήν, εἰ ἕκαστα αὐτῆς μὴ ἀπολείπεται¹¹ τοῦ κόσμου τοῦ δέοντος¹².

1. ἀνανδρότερον = (συγκριτ. τοῦ ἀνδρος) = χωρὶς χαρακτηριστικῶν ἀνδρικών, γυναικῶδη. 2. μηδένα ὁρᾶσθαι (ἀπαρ. τοῦ ὁρᾶμαι) = νὰ μὴ φαίνεται κανεὶς. 3. χροά = ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος, ἢ ἐπίδερμίδα. 4. ὑπὲρ τὰ γυμνάσια = ὑπερβολικώτερον ἀπὸ ὅ,τι μὲ τὴν γυμναστικὴν ἐπιτυγχάνεται. 5. προσεγγέγραπτο (ὑπερσ. τοῦ προσγράφομαι) = εἶχε ἐπὶ πλέον γραφῆ. 6. παρίστασθαι (ἀπαρ. τοῦ παρίσταμαι) = νὰ παρουσιάζωνται. 7. εὐπαγής = γεροδεμένος. 8. χαῦνος = μαλθακός, πλαδαρός. 9. ὑγρός = ρευστός, τρυφερός. 10. πολυπραγμονεῖν (ἀπαρ. τοῦ πλυπραγμονῶ) = νὰ ἐξετάζουν λεπτομερῶς. 11. μὴ ἀπολείπεται τοῦ δέοντος κόσμου (τοῦ ἀπολείπομαι) = δὲν ἀκολουθεῖ, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν εὐπρέπειαν.

26. Δίκη Ἐπαμεινώνδα.

Ἐπαμεινώνδας ἔφυγε¹ δίκην θανάτου ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Λακωνικῆς ὡς ἐπιβαλὼν² Βοιωταρχία³ τέσσαρας μῆνας παρὰ τὸν νόμον. Τοὺς μὲν οὖν συνάροντας ἐκέλευσεν⁴ εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν⁵ ὡς ἐκβιασθέντας⁶ ἄκοντας⁷. Αὐτὸς δὲ παρελθὼν⁸ εἰς τὸ δικαστήριον οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους. Εἰ δὲ μή, ἤξιον ἀποκτείνειν αὐτόν, ἐπιγράψαι⁹ μέντοι¹⁰ τῇ στήλῃ, ὅτι μὴ βουλομένους Θηβαίους ἠράγκασεν Ἐπαμεινώνδας τὴν μὲν Λακωνικὴν πυροπολῆσαι πεντακοσίους ἐναντιοῖς ἀδῆρων¹¹ οὔσαν, οἰκίσαι¹² δὲ Μεσσήνην, συντάξαι¹³

δὲ καὶ συναγαγεῖν¹⁴ εἰς ταύτην Ἀρκάδας, ἀποδοῦναι¹⁵ δὲ τοῦς Ἑλλησι τὴν αὐτονομίαν. Καὶ ἀφῆκαν¹⁶ αὐτὸν αἰδεσθέντες¹⁷ οἱ δικασταί.

Ἐπανεληθόντα δ' αὐτὸν ἐκ τοῦ δικαστηρίου Μελιταῖον κνυδίον ἔσαινε¹⁸. διὸ πρὸς τοὺς παρόντας εἶπε: «τοῦτο μὲν ἀποδίδωσιν εὐεργεσίας μοι χάριν, Θηβαῖοι δὲ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὖ παθόντες¹⁹ ἔκρωάν με θανάτου.

1. φεύγω δίκην θανάτου = κατηγοροῦμαι μὲ ποινὴν νὰ φονευθῶ.
2. ὡς ἐπιβαλὼν ἐνν. ἑαυτὸν (μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐπιβάλλω) = διότι ἐπεβλήθη.
3. Βοιωτορχία ἦτο ἡ ἐξουσία Βοιωταρχῶν, οἱ ὅποιοι ἦσαν οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Βοιωτῶν.
4. ἐκέλευσεν (ἄορ. τοῦ κελεύω) = συνέστησε.
5. ἀναφέρειν (ἄπαρ. τοῦ ἀναφέρω) = νὰ ἀποδίδουν.
6. ὡς ἐκβιασθέντας (μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐκβιάζομαι) = μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἐκβιάστηκαν.
7. ἄκοντας = ἐνῶ αὐτοὶ δὲν ἤθελαν.
8. παρελθὼν (μετοχ. ἄορ. τοῦ παρέρχομαι) = ἀφοῦ παρουσιάστηκε.
9. ἐπιγράψαι (ἄπαρ. ἄορ. τοῦ ἐπιγράφω) = νὰ γράψουν ἐπάνω.
10. μέντοι = ὅμως.
11. ἀδῆωτος = ἀλεηλάτητος.
12. οἰκίσαι (ἄορ. τοῦ οἰκίζω) = νὰ στείλῃ κατοίκους.
13. συντάξαι (ἄπαρ. ἄορ. τοῦ συντάττω) = νὰ βάλῃ τάξιν.
14. συναγαγεῖν (ἄπαρ. ἄορ. τοῦ συνάγω) = νὰ συγκεντρώσῃ.
15. ἀποδοῦναι (ἄπαρ. ἄορ. τοῦ ἀποδίδωμι) = νὰ ξαναδώσῃ.
16. ἀφῆκαν (ἄορ. τοῦ ἀφήμι) = ἀθώωσαν.
17. αἰδεσθέντες (μετοχ. ἄορ. τοῦ αἰδοῦμαι) = διότι ἐντρέπησαν.
18. ἔσαινε (παρ. τοῦ σάινω) = ἔγλυψε.
19. εὖ παθόντες (μετοχ. ἄορ. τοῦ εὖ πάσχω) = ποὺ εὐεργετήθηκαν.

27. Πένθος Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἡφαιστίωνος.

Ὅτε Ἡφαιστίων ἀπέθανεν, Ἀλέξανδρος ὄπλα αὐτῷ εἰς τὴν πύρραν ἐνέβαλε¹ καὶ χρυσὸν καὶ ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέντηξε² καὶ ἐσθῆτα τὴν μέγα τιμίαν ἐν Πέρσαις ἀπέκειρε³ δὲ καὶ τοὺς πολεμικοὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ ἑαυτὸν μιμούμενος τὸν Ἀχιλλέα. Βιαιότερον⁴ δ' ὅμως ἐκείνου ἔδρασεν οὗτος τῆς τῶν Ἐκταβάνων ἀκροπόλεως τὸ τεῖχος ἀφελόμενος⁵.

Μέχρι μὲν οὖν τῆς κόμης τῆς ἑαυτοῦ Ἑλληνικὰ ἐδόκει μοι δοῦναι, ἐπιχειρήσας δὲ τοῖς τείχεσιν ἐνταῦθα ἐπένθει βαρβαρικῶς Ἀλέξανδρος ἤδη ἐπιτρέπων πάντα θυμῷ καὶ δακρύοις.

1. ἐνέβλαλε (ἀόρ. τοῦ ἐμβάλλω) = ἔρριψε. 2. συνέτηξε τῷ νεκρῷ (ἀόρ. τοῦ συντήκω) = ἔλυσε μαζί με τόν νεκρόν. 3. ἀπέκειρε (ἀόρ. τοῦ ἀποκείρω) = ἐκούρεψε. 4. βιαιότερον = ὀρμητικότερον. 5. ἀφελόμενος (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀφαιρούμι) = ἀφῆρεσε. 6. ἐπιχειρήσας τοῖς τείχεσι (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐπιχειρῶ) = ἐπειδή τὰ ἔβλαλε μετὰ τὰ τείχη, κρήμνισε.

28. Ψυχική σταθερότης καὶ γενναιότης τοῦ Δαρείου.

Ἡμερώτατον Δαρείου τοῦ Ὑστάσπουρος τοῦτο τὸ ἔργον ἀκούω. Ἀρτίσβαρος ἐπεβούλευσεν¹ αὐτῷ μετ' ἄλλων ἀνδρῶν οὐκ ἀγαθῶν τῶν ἐν Πέρσῃσι· ἦν δὲ ἡ ἐπιβολὴ ἐν κτήγεσι². Ἄ³ καταμαθὼν Δαρεῖος οὐκ ἐπιτήξεν⁴, ἀλλὰ προστάξας αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵπλους ἐκέλευσεν αὐτοὺς διατείνασθαι⁵ τὰ παλτά καὶ δορυμὸν ἐνιδῶν⁶: «Τί οὖν οὐ δοῦτε τοῦτο, εἶπεν, ἐφ' ὃ καὶ ὠμήσατε;» Οἱ δὲ ἰδόντες ἄτροπτον⁷ βλέμμα ἀνδρὸς ἀνεστάλησαν⁸ τὴν ὀρμήν. Τὸ δὲ δέος⁹ κατέσχευεν αὐτοὺς οὕτως, ὥστε καὶ τὰς αἰχμὰς ἐκβαλεῖν καὶ ἀράλασθαι¹⁰ τῶν ἵπων καὶ προσκυνῆσαι Δαρεῖον. Ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς Ἰνδίας ὄρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ ἐπὶ τὰ Σκεθικά.

1. ἐπεβούλευσεν (ἀόρ. τοῦ ἐπιβουλεύω) = ἐσκέφθη κακόν. 2. κτηγήσιον = κνήμη. 3. Ἄ (ἀναφορ. ἀντων. οὐδ. πληθ.) = αὐτὰ δέ. 4. ἐπιτήξεν (ἀόρ. τοῦ πτήσσω) = ἐτρόμαξε. 5. διατείνασθαι τὰ παλτά (ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ διατείνωμι) = νὰ τεντώσουν τὰ ἀκόντια. 6. δορυμὸν ἐνιδῶν (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐνορῶ) = ἀφοῦ τοὺς ἔρριψε βλέμμα ἀσχηρόν. 7. ἄτροπος = σταθερός. 8. ἀνεστάλησαν (ἀόρ. τοῦ ἀναστέλλωμι) = σταμάτησαν. 9. τὸ δέος = φόβος. 10. ἀράλασθαι (ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ἀράλλωμι) = νὰ περῶσουν κάτω.

29. Τιμόθεος περὶ δειπνοῦ.

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ἀποστάξ¹ ποτε τῶν δειπνῶν τῶν πολυτελῶν καὶ τῶν ἐστιάσεων² τῶν στρατηγικῶν παρελήθη ἐπὶ Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον. Ἐπιτάθ³ ἐστιασθεῖς⁴ ἀφελῶς⁵ ἅμα καὶ μουσικῶς ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους ἐπανελθόν, οἱ οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς διάγουσι⁶.

Ἐκ δὲ τούτου διέβαλε⁷ Τιμόθεος τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ φορτικά, ὡς πάντως εἰς τὴν ὑστεραίαν οὐκ εὐφραίνοντα. Περισυχῶν δὲ τῇ

ὄστεραία Πλάτωνι εἶπεν: «Υμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὄστεραίαν ἢ εἰς τὴν παροῦσαν.

1 ἀποστάς (μετοχ ἄορ τοῦ ἀφίσταμαι) = ὅτε ἀπέφυγε 2 ἐστίασις = συμπόσιον 3 ἐστιχθεὶς (μετοχ ἄορ τοῦ ἐστιῶμαι) = ἀφοῦ φιλοξενήθηκε 4 ἀφελῶς = ἀπλοϊκᾶ. 5 διάγουσιν (τοῦ διάγω) = περνοῦν. 6 διέβαλε (ἀορ. τοῦ διαβάλλω) = διέσυρε, κατηγορήσε.

30. Περὶ ἀληθείας καὶ εὐεργεσίας.

Πεθαγόρας ἔλεγε δύο ἀγαθὰ κάλλιστα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδῶσθαι¹ ταῦτα, τὸ τε ἀληθεύειν² καὶ τὸ εὐεργετεῖν³ καὶ προσετίθει ὅτι καὶ ἔοικε⁴ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις ἐκάτερον⁵.

1. δεδῶσθαι (ἀπαρ. παρκα. τοῦ δίδομαι) = ὅτι ἔχουν δοθῆ. 2. τὸ ἀληθεύειν καὶ τὸ εὐεργετεῖν (ἀπαρ. τῶν ρημ. ἀληθεύω - εὐεργετῶ· μετὰ τὸ ἄρθρον ἰσοδυναμοῦν μὲ οὐσιαστ.) = ἡ ἀλήθεια - ἡ εὐεργεσία. 3. ἔοικε ὁμοιάζει. 4. ἐκάτερον = τὸ καθὲν ἀπὸ τὰ δύο χωριστά.

31. Τιμὴ Φιλίππου πρὸς Ἀριστοτέλη.

Φίλιππος ὁ Μακεδὼν οὐ μόνον ἐλέγετο τὰ πολεμικὰ εἶναι ἀγαθὸς καὶ εἰπεῖν¹ δεινός, ἀλλὰ καὶ παιδείαν ἀνδρείοτατα² ἐτίμα. Ἀριστοτέλει οὖν χορηγήσας πλοῦτον ἀνευθεῖ³ αἴτιος γέγονε πολλῆς καὶ ἄλλης πολυτελείας καὶ τῆς γνώσεως τῆς κατὰ τὰ ζῶα καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῶν ὁ τοῦ Νικομάχου διὰ τὴν ἐκ Φιλίππου περιουσίαν⁴ ἐκαρπώσατο⁵.

1. δεινός εἰπεῖν (ἀπαρ. ἀορ. τοῦ λέγω) = ἱκανός νὰ εἴπη, ἱκανὸς ἐμπλητής. 2. ἀνδρείοτατα (ἐπίρ. ὑπερθ. τοῦ ἀνδρείως) = μὲ μεγάλη γενναϊοδωρία. 3. ἀνευθεῖς = ὁ μὴ ἔχων ἔλλειψιν ἀπὸ τίποτε. 4. περιουσία = πλοῦτος. 5. ἐκαρπώσατο (ἀορ. τοῦ καρποῦμαι) = ὠφελήθη.

32. Περὶ τῆς Ἀκραγαντίνων πολυτελείας.

Πλάτων ἰδὼν Ἀκραγαντίνους οἰκοδομοῦντας¹ πολυτελῶς καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας² εἶπεν, ὅτι οἱ Ἀκραγαντινοὶ οἰκοδομοῦσι μὲν ὡς αἰεὶ βιωσόμενοι³, δειπνοῦσι δὲ ὡς αἰεὶ τεθνηξόμενοι⁴. Λέγει δὲ καὶ

Τίμαιος ὅτι ἀργυραῖς ληκύθοις¹ ἐχρῶντο καὶ ἐλεφαντίνιας κλίνας εἶχον ὄλας.

1. οἰκοδομοῦντας - δειπνοῦντας (μετοχ. τοῦ οἰκοδομῶ - δειπνῶ) = νὰ οἰκοδομοῦν - νὰ δειπνοῦν. 2. ὡς βιωσόμενοι (μετοχ. μέλ. τοῦ βιῶ) = μὲ σκοπὸν ὅτι θὰ ζοῦν. 3. τεθνηξόμενοι (μετοχ. τετελ. μέλλ. τοῦ ἀποθνήσκω) = μὲ σκοπὸν ὅτι θὰ ἀποθάνουν. 3. λήκυθος = φιάλη, κανάτι.

33. Περί ἐγκρατείας Φιλίππου ἐν νίκῃ.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἐν νίκῃ ἐνίκησε Φίλιππος. Ἐπαρθεῖς¹ δὲ τῇ εὐπραγίᾳ² ὅμως λογισμῶ³ ἐκράτησε καὶ οὐχ ὕβρισε⁴. Καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο⁵ δεῖν αὐτὸν ὑπομιμνήσκεισθαι⁶ ὑπὸ τῶν παίδων ἔσθην⁷ ὅτι ἄνθρωπός ἐστι καὶ προσέταξε τῷ παιδί τοῦτο ἔχειν ἔργον· καὶ οὐ πρότερον, φασίν, οὔτε αὐτὸς προσήει⁸ οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτῷ εἰσήει⁹, πρὶν τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἐκάστης ἡμέρας ἐκβοῆσαι τοῖς· ἔλεγε δ' αὐτῷ: «Φίλιππε, ἄνθρωπος εἶ».

1. ἐπαρθεῖς (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐπαίρομαι) = ἂν καὶ τὸ πῆρε ἐπάνω του. 2. τῇ εὐπραγίᾳ = διὰ τὴν καλὴν τύχην, τὴν ἐπιτυχίαν. 3. τῶ λογισμῶ = μὲ τὴν λογικὴν. 4. οὐχ ὕβρισε (ἀορ. τοῦ ὕβριζω) = δὲν φέρθηκε μὲ ὑπερηφάνειαν. 5. ᾤετο δεῖν = ἐνόμιζε ὅτι πρέπει. 6. ὑπομιμνήσκεισθαι (ἀπαρ. τοῦ ὑπομιμνήσκομαι) = νὰ τοῦ γίνεταί ὑπόμνησις. 7. ἔσθην = ἀπὸ τὸ πρῶτ. 8. προσήει = προσήρχετο. 9. εἰσήει (παρατ. τοῦ εἰσέρχομαι) = εἰσήρχετο.

34. Πausανίας καὶ Σιμωνίδης.

Ἐν τινι συνδείπνῳ παρῆν¹ Σιμωνίδης ὁ Κεῖος καὶ Πausανίας ὁ Λακεδαιμόνιος. Προσέταξεν οὖν ὁ Πausανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφὸν τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ Κεῖος γελάσας: «Μέμνησο², εἶπεν, ἄνθρωπος ὢν». Τοῦτο παραχρησά³ μὲν ἐξεφάνησε⁴ Πausανίας καὶ παρ' οὐδὲν ἔθετο⁵ μεγαλοφρονῶν ἐπὶ τῇ πρὸς βασιλέα ξενίᾳ⁶, ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου παραφερόμενος.

Ἐπεὶ δ' ἦν πρὸς τῇ Χαλκιοίῳ καὶ διεπάλατε τῷ λιμῶ⁷ καὶ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν ἀλγεινότερα⁸, ἀλλὰ τμηκαῦτα ἐμνήσθη⁹ τοῦ Σιμων-

νίδου καὶ ἐξεβόησεν¹⁰ εἰς τρεῖς: «Ἦξαι, μέγα τι ἄρα χροῖμα ἦν ὁ λόγος σοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐπ' ἀνοίας¹¹ οὐδὲν αὐτὸν ὠμόμηρ εἶναι».

1. παρῆν (παρ. τοῦ πάρειμι) = παρευρίσκειτο. 2. μέμνησο (παρ. προστ. τοῦ μιννήσκομαι) = νὰ θυμᾶσαι. 3. ἀμέσως. 4. ἐξεφύλισε (ἀόρ. τοῦ ἐκφυλίζω) = ἐξευτέλισε. 5. παρ' οὐδὲν ἔθετο (ἀόρ. τοῦ τίθεμι) = δὲν ἔδωκε καμμίαν σημασίαν. 6. φιλοξενία. 7. πεῖνα. 8. μετὰ πάρα πολὺν πόνον. 9. ἐμνήσθη (ἀόρ. τοῦ μιννήσκομαι) = ἐνθυμήθηκε. 10. ἐξεβόησεν (ἀόρ. τοῦ ἐκβοῶ) = ἐφώνηξε δυνατὰ. 11. ἄνοια = ἀνοησία.

35. Περί Σόλωνος καὶ Πεισιστράτου.

Σόλων γέρον ἤδη ὢν ἐπόπτευσεν Πεισίστρατον τυραννίδι ἐπιθήσεσθαι¹, ἠρίκα παρῆλθεν² εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἤτει φρονῶν ὁ Πεισίστρατος.

Ὅρων δὲ Σόλων τοὺς Ἀθηναίους τῶν μὲν λόγων αὐτοῦ ὀφθύμως³ ἀκούοντα, προσέχοντα δὲ τῷ Πεισιστράτῳ, ἔλεγεν ὅτι τῶν⁴ μὲν ἔστι σοφώτερος, τῶν δὲ⁵ ἀνδρειότερος. Ὅποσοι μὲν μὴ γινώσκουσι ὅτι Πεισίστρατος φυλακὴν λαβὼν περὶ τὸ σῶμα τύραννος ἔσται⁶, τούτων μὲν ἔστι σοφώτερος, ὅποσοι δὲ γινώσκοντες ὑποσιωπῶσι, τούτων ἀνδρειότερός ἐστιν ὁ δὲ λαβὼν τὴν δύναμιν τύραννος ἦν. Ὅμως Πεισίστρατος οὐδὲν ἔδρασε⁷ κακὸν Σόλωνα.

Ὁ δ' οὖν Σόλων ὀλίγον ὕστερον ὑπέργηρος ὢν τὸν βίον ἐτελεύτησεν⁸ μεγάλην ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ καταλιπὼν δόξαν.

Καὶ ἀνέστησαν⁹ αὐτῷ Ἀθηναῖοι χαλκῆν εἰκόνα¹⁰ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ παρὰ τὰς πύλας πρὸς τῷ τείχει καὶ ἐν δεξιᾷ τῶν εἰσιόντων¹¹ καὶ περιφοδόμητο αὐτῷ ὁ τάφος.

1. ἐπιθήσεσθαι (ἀπαρ. μέλ. τοῦ ἐπιτίθεμι) = ὅτι θὰ ἐπιβάλῃ. 2. παρῆλθεν (ἀόρ. τοῦ παρέρχομαι) = παρουσιάστηκε. 3. ραθύμως = μετ' ἀδιαφορίαν. 4. τῶν μὲν... τῶν δὲ = ἀπὸ ἄλλους μὲν... ἀπὸ ἄλλους. 5. ἔσται (μέλ. τοῦ εἶμι) = θὰ εἶναι. 6. ἔδρασε (ἀόρ. τοῦ δράω) = ἔκαμε. 7. ἐτελεύτησε τὸν βίον (ἀόρ. τοῦ τελευτῶ τὸν βίον) = ἀπέθανε. 8. ἀνέστησαν (ἀόρ. τοῦ ἀνίστημι) = ἀνήγειραν. 9. εἰκὼν = ἀγαλμα. 10. τῶν εἰσιόντων (μετ. τοῦ εἰσέρχομαι) = τῶν εἰσερχομένων.

36. Ἐκφρασις εἰκόνης τοῦ Θέωνος ζωγράφου.

Θέωνος τοῦ ζωγράφου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὁμολογεῖ τὴν χειρουργίαν¹ ἀγαθὴν οὖσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ τότε τὸ γράμμα².

Ὀπλίτης ἐστὶν ἐκβοηθῶν³, ἄφρων⁴ τῶν πολεμίων εἰσβαλλόντων καὶ δρῶντων⁵ τὴν γῆν· ἐναργῶς⁶ δὲ καὶ πάνυ ἐκθύμως⁷ ὁ νεανίας εἰσικνεῖ ὁρμῶντι⁸ εἰς μάχην. Καὶ εἶπες ἄν⁹ αὐτὸν ἐνθουσιᾶν, ὥσπερ ἐξ Ἀρεως μανέντα. Γοργόν¹⁰ μὲν αὐτῷ βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοί, τὰ δὲ ὄπλα ἀπάσας εἰσικνεῖ, ἧ ποδῶν εἶχεν¹¹, ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἄγειν. Προβάλλεται¹² δὲ ἤδη τὴν ἀσπίδα καὶ γυμνὸν ἐπισείει τὸ ξίφος ἀπειλῶν δι' ὄλου τοῦ σχήματος, ὅτι οὐδενὸς φείσεται¹³.

1. χειρουργία = ἡ ἐργασία διὰ τῶν χειρῶν. 2. γράμμα = ζωγραφία. 3. ἐκβοηθῶν (μετ. τοῦ ἐκβοηθῶ) = πού σπεύδει εἰς βοήθειαν. 4. ἄφρων δρῶντων (μετοχ. τοῦ δρῶ - ῶ) = ἐνῶ αἰφνιδίως ἐλεηλάτουν. 5. ἐναργῶς = προφανῶς. 6. ἐκθύμως = με θάρρος. 7. ὁρμῶντι (μετοχ. τοῦ ὁρμάω - ῶ) = με ἄνθρωπον, πού ὁρμᾷ. 8. εἶπες ἄν = θὰ ἐλεγε. 9. γοργὸν βλέπουσιν = ζωηρὸν καὶ ἄγριον βλέμμα ἔχουν. 10. ἧ ποδῶν εἶχεν = ὅσο βαστοῦσαν τὰ πόδια του, ὅσον ταχύτερον μπορούσε. 11. προβάλλεται (τοῦ προβάλλομαι) = προτείνει. 12. φείσεται οὐδενὸς (μέλλ. τοῦ φείδομαι) = δὲν θὰ λυπηθῇ τίποτε.

37. Τὰ Τέμπη.

Τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικά χῶρός ἐστι μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὅρη δὲ ταῦτα ὑπερύψηλά ἐστι καὶ οἶον ὑπὸ θείας φροντίδος διεσχισμένα¹ οὕτω χωρίον² γίγνεται, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τετραράκοντα διήκει σταδίων³, τὸ δὲ πλάτος τῆ μὲν⁴ ἐστὶ πλέθρον⁵, τῆ δὲ⁶ ὀλίγον πλεῖον.

Διαρρεῖ δὲ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηγεῖος ποταμός. Εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀπεργάζονται⁷ τὸν Πηγεῖον ἐκεῖνοι μέγαν.

Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς· ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα. Κισσὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος⁸ ἐνακαμάζει καὶ τέθηλε⁹ καὶ δίκην εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει¹⁰ καὶ συμπέρκεν¹⁰ αὐτοῖς.

Διαρρέουσι δὲ τὴν πέτραν κοῦραι σιχναὶ καὶ ἐπιρρεῖ¹¹νάματα¹²

ἑδάτων ψυχρῶν. Λέγεται δὲ τὰ ἕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς ὑγείαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι¹³. Κατάδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες¹⁴ ἄλλος ἄλλη διεσπασμένοι καὶ μάλιστα οἱ μουσικοὶ καὶ διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν παριόντων¹⁵ ἀφανίζουσιν.

Διὰ μέσων δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηγεῖος ποταμὸς ἔρχεται σχολῇ καὶ πρῶς προῖων ἐλαίου δίκην.

1. οἷον διεσχισμένα (μετοχ. παρακ. τοῦ διασχίζομαι) = σάν νά εἶναι σχισμένα. 2. χωρίον = τοποθεσία. 3. στάδιος καὶ στάδιον μέτρον ἴσον μὲ 168 περίπου μέτρα. 4. τῆ μὲν... τῆ δὲ = ἐδῶ μὲν... ἐκεῖ δέ. 5. πλέθρον, μέτρον μήκους 30 περίπου μέτρ. 6. ἀπεργάζονται = σχηματίζουν. 7. λάσιος = πυκνός. 8. τέθηλε (παρακ. τοῦ θάλλω) = εἶναι φορτωμένα μὲ πράσινα φύλλα καὶ ἄνθη. 9. ἀνέρπει = τυλίγεται καὶ ἀνεβαίνει. 10. συμπέφυκε = εἶναι φυτρωμένος. 11. ἐπιρρεῖ (τοῦ ἐπιρρέω) = τρέχουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βράχου. 12. νάματα = νερά ἀπὸ πηγᾶς. 13. συμβάλλεσθαι (ἀπαρ. τοῦ συμβάλλομαι) = ἔτι συντελοῦν. 14. ὄρνιθες = πτηνά. 15. τῶν παριόντων (μετοχ. γεν. πληθ. τοῦ παρέρχομαι) = τῶν διαβατῶν.

38. Ἄταλάντη.

Ἄταλάντην ὁ πατὴρ γενομένην ἐξέθηκεν· ἔλεγε γὰρ οὐ θυγατέρον, ἀλλὰ ἀρσένον δεῖσθαι¹. Ὁ δὲ ἐκθεῖναι λαβὼν οὐκ ἀπέκτεινε²· ἐλθὼν δ' ἐπὶ τὸ Παρθένιον ὄρος ἔθηκεν πλησίον πηγῆς, ἐνθα ὑπαντρος³ πέτρα ἦν καὶ ἐπέκειτο δορυόν. Καὶ τοῦ μὲν βρέφους κατεψήφιστο⁴ θάνατος, οὐ μὴν ὑπὸ τῆς τέχης· ὀλίγω γὰρ ὕστερον ὑπὸ κνηρητῶν ἀφηρημένη⁵ τὰ ἐαυτῆς βρέφη ἄρτος, βαρυνομένων τῶν μαστῶν ὑπὸ γάλακτος, καὶ κατὰ θεῖαν τινὰ πομπήν⁶ ἐθήλασε τὸ βρέφος καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἀνεκουφίσθη⁷ τῆς ὀδόνης. Καὶ οὖν καὶ αὐθις ὑπὸ τοῦ γάλακτος βαρυνομένη ἐπωχέτερε⁸ καὶ τροφὸς τοῦ βρέφους ἐγένετο. Ταύτην οἱ κνηρηταὶ παρεφύλαττον καὶ κατασκευάμενοι⁹ ἕκαστα τῶν δρωμένων, ἀπελθούσης κατὰ συνήθειαν πρὸς ἄγραν¹⁰ καὶ νομὴν τῆς ἄρτου, ὑφέλιοντο¹¹ τὸ βρέφος καὶ ὄνομα αὐτῇ ἔθεντο Ἄταλάντην.

Τροφομένη δ' ἐν ὄρειν τρυφῇ ἠῦξητο¹², παῖς ἔτι οὖσα, μέγεθος ὑπέρ τὰς τελείας γυναικας. Ποδοῦσα δὲ ἐρημίαν κατέλαβε τῶν Ἀρκαδικῶν ὄρειν τὰ ὑψηλότατα, ἐνθα αὐλῶν¹³ ἦν κατάρρευτος καὶ δρυς μεγάλη καὶ πεύκη καὶ βαθεῖα ἢ ἐκ τούτων σιὰ. Στρομνὴ δ' αὐτῇ ὑπετίθεται αἱ δο-

ραὶ τῶν τεθηραμένων¹⁴ αὐτῇ θηρίων, τροφή δὲ τὰ τούτων κορέα ποτὸν τε τὸ ὕδωρ. Στιολὴν δ' ἐνεδύετο τοιαύτην, ὥστε μὴ ἀποδεῖν¹⁵ τῆς Ἀρτέμιδος.

1. δεῖσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ δέομαι) = ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην. 2. ἀπέκτεινεν (ἀόρ. τοῦ ἀποκτείνω) = ἐφόνευσεν. 3. ὕπαντρος πέτρα = σπηλιὰ κάτω ἀπὸ βράχον. 4. θάνατος κατεψήφιστο (ὑπερσ. τοῦ καταψηφίζομαι) = εἶχε καταδικασθῆ σὲ θάνατον. 5. ἀφηρημένη (μετοχ. τοῦ ἀφαιροῦμαι) = ἡ ὁποία εἶχε στερηθῆ. 6. πομπήν = ἀποστολήν. 7. ἀνεκουφίσθη (ἀόρ. τοῦ ἀνακουφίζομαι) = ἀπηλλάγη. 8. ἐπωχέτευσε (παρ. τοῦ ἐποχτεύω) = ἐπήγαινε συχνά. 9. κατασκευάμενοι (μετοχ. ἀόρ. τοῦ κατασκευάζομαι) = ἀφοῦ ἐξακρίβωσαν καλὰ. 10. ἄγρα = κυνήγι. 11. ὑφείλοντο (ἀόρ. τοῦ ὑφαιροῦμαι) = πῆραν κρυφά. 12. ἠὔξητο (ὑπερσ. τοῦ αὐξάνομαι) = εἶχε μεγαλώσει. 13. αὐλὼν = κοιλίας. 14. τεθηραμένων αὐτῇ (μετ. παρ. τοῦ θηράομαι -ῶμαι.) = πού εἶχε κυνηγήσει αὐτή. 15. μὴ ἀποδεῖν (ἀπαρ. τοῦ ἀποδέω) = νὰ μὴ διαφέρῃ.

39. Περί Κελτῶν εὐτολμίας.

Οἱ Κελτοὶ φιλοκινδυνότατοι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν. Τῶν ἀσμάτων ἐποθέσεις¹ ποιοῦνται τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ πολέμῳ καλῶς.

Καὶ μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι καὶ τρόπαια² ἐγείρουσι ἅμα τε ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις σεμνόμενοι³ καὶ ὑπομνήματα⁴ τῆς ἐαυτῶν ἀρετῆς ἀπολείποντες. Οὕτως αἰοχρὸν δὲ νομίζουσι τὸ φεύγειν, ὥστε μηδὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν κατολισθαινοσῶν⁵ καὶ πολλὰκις ἐμπιπτουσῶν⁶ ἀποδιδράσκειν.

Πολλοὶ δὲ αὐτῶν καὶ ἐπικλύζουσιν⁷ τὴν θάλασσαν ὑπομένουσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ⁸ ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κόμασι καὶ τὴν φορὰν⁹ αὐτῶν εἰσδέχονται γυμνά τὰ ξίφη καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὥστε ἢ φοβῆσαι¹⁰ δυνάμενοι ἢ τρωῶσαι¹¹.

1. ὑπόθεσις = ἀντικείμενον (τῶν τραγουδιῶν), περιεχόμενον. 2. τρόπαιον = σημεῖον νίκης. 3. σεμνόμενοι (μετοχ. τοῦ σεμνύομαι) = ὑπερηφανεύομενοι. 4. ὑπόμνημα = ἐνθύμιον. 5. κατολισθαινοσῶν (μετοχ. τοῦ κατολισθαίνω) = καὶ ὅταν γλυστρουῖν πρὸς τὰ κάτω. 6. ἐμπιπτουσῶν (μετοχ. τοῦ ἐμπίπτω) = ὅταν κρημνίζονται.

7. κατακλύζουσιν (μετοχ. τοῦ κατακλύζω) = ὅταν ἡ θάλασσα πλημμυρί-
 ζῃ 8. εἰσὶν οἱ = μερικοὶ. 9. φορὰ = ὄρμη. 10. φοβῆσαι (ἀπαρ. ἀορ. τοῦ
 φοβῶ) = γιὰ νὰ προξενήσουν φόβον. 11. τρώσαι (ἀπαρ. ἀορ. τοῦ τιτρώ-
 σκω) = γιὰ νὰ πλιγώσουν.

40. Περί τυράννου κωλύσαντος τοὺς ὑπηκόους διαλέγεσθαι ἀλλήλους.

Τύρανός τις βουλόμενος ἐξελεῖν¹ τὰς συνωμοσίας καὶ τὰς κατ'
 αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ἔταξε² τοῖς ἐπιχωρίοις³ μηδένα μηδενὶ διαλέγεσθαι
 μήτε κοινῇ μήτε ἰδίᾳ. Καὶ ἦν τὸ πρῶγμα ἀμήχανον⁴ καὶ χαλεπὸν⁵.

Ἐσοφίσαντο⁶ οὖν τὸ τοῦ τυράννου πρόσταγμα καὶ ἀλλήλοις ἔνεον
 καὶ ἐχειρονόμον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνεώρων δριμύ καὶ αὐτὸ πάλιν φαιδρὸν
 καὶ ἕκαστος αὐτῶν συνωφρωμένος δῆλος ἦν.

Ἐλύπει τὸν τύραννον ταῦτα καὶ ἐπίστευε τέξεσθαι⁷ τι αὐτῷ κακὸν
 τὴν σιωπὴν διὰ τὸ τῶν σχημάτων ποικίλον. Ἄλλ' οὖν ἐκεῖνος καὶ τοῦτο
 κατέπειπεν.

Τούτων τις οὖν ἀχθόμενος τῇ ἀμηχανίᾳ καὶ δυσφορῶν καὶ τὴν τυ-
 ραννίαν καταλῦσαι διψῶν ἀφίκετο⁸ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐκεῖ στὰς ἔκλειε
 πολλοῖς τοῖς δακρύοις. Περιέστησαν⁹ οὖν τὸ πλῆθος καὶ ὀδυρμῷ κάκεινοι
 συνέιχοντο¹⁰.

Ἦκεν ἄγγελος πρὸς τὸν τύραννον, ὡς οὐδεὶς αὐτῶν χρῆται¹¹ νεύματι,
 δάκρυα δ' αὐτοῖς ἐπιχωριάζει¹². Ὁ δ' ἐπειγόμενος¹³ καὶ τοῦτο παῦσαι
 μὴ μόνον τῆς γλώττης καταγιγνώσκων¹⁴ δουλείαν μὴδὲ μόνον τῶν νευ-
 μάτων, ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν ἐκ φύσεως ἀποκλείων ἔλευθε-
 ρίαν, ἀφίκετο σὺν τοῖς δορυφόροις, ἵνα ἀναστείλῃ¹⁵ τὰ δάκρυα.

Οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν¹⁶ ἰδόντες καὶ τὰ ὄπλα τῶν δορυφόρων ἀρπάσαν-
 τες τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.

1. ἐξελεῖν (ἀπαρ. ἀορ. τοῦ ἐξαιρέω -ω) = νὰ ἐξαλείψῃ. 2. ἔταξε
 (ἀορ. τοῦ τάττω) = διέταξε. 3. ἐπιχώριοι = οἱ κάτοικοι τῆς χώρας.
 4. ἀμήχανον = φοβερό. 5. χαλεπὸν = δυσάρεστον. 6. ἐσοφίσαντο (ἀορ.
 τοῦ σοφίζομαι) = δολιεύτηκαν. 7. τέξεσθαι (ἀπαρ. μέλ. τοῦ τίκτω) = ὅτι
 θὰ γεννήσῃ. 8. ἀφίκετο (ἀορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι) = ἔφθασε. 9. περιέστη-
 σαν (ἀορ. τοῦ περιίστημι) = περιεκύκλωσαν. 10. συνέιχοντο (παρατ. τοῦ
 συνέχομαι) = εἶχαν κυριευθῆ. 11. χρῆται (τοῦ χρῶμαι) = χρησι-

μποποιεῖ. 12. ἐπιχωριάζει (ἐπιχωριάζω) = παρατηροῦνται, συνηθίζονται. 13. ἐπειγόμενος (μετοχ. τοῦ ἐπείγομαι) = ἐπειδὴ ἐβιάζετο. 14. καταγιγνώσκων δουλείων (μετοχ. τοῦ καταγιγνώσκω) = διότι προσπαθοῦσε νὰ ὑποδουλώσῃ. 15. ἵνα ἀναστείλῃ (ἀόρ. τοῦ ἀναστέλλω) = γιὰ νὰ σταματήσῃ. 16. οὐκ ἔφθησαν ἰδόντες = δὲν ἐπρόφθασαν νὰ ἰδοῦν.

ΕΚΛΟΓΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΠΛΑΤΩΝ

1. Ἀγωγή τῶν νέων ἐν Ἀθήναις.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ παίδων τοὺς υἱοὺς διδάσκουσι λέγοντες: «τὸ μὲν¹ δίκαιόν ἐστι, τὸ δὲ ἄδικον καὶ τὸ μὲν καλόν, τὸ δὲ αἰσχρόν».

Μέγιστον δ' ἐστίν, ὅτι οἱ νέοι πρὸς αἰδῶ² παιδεύονται. Ἀπὸ ἑπτὰ ἐτῶν εἰς διδασκάλου καὶ παιδοτρίβου³ πέμπουσι καὶ ἀπὸ τοῦ τρισκαδεκάτου εἰς καθαριστήν. Πᾶντες οὗτοι παιδεύονται τῶν νέων ἀκούουσι⁴ καὶ ἄνδρες ὠφέλιμοι τῇ πόλει νομίζονται.

Μαθάνουσι δ' οἱ παῖδες ἄσμενοι⁵ παρὰ μὲν τοῦ διδασκάλου ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν ἐπὶ δέλτων⁶ κηρωτῶν⁷ τὰ ἀναγινωσκόμενα· τῷ δὲ παιδοτρίβῃ συνόντες⁸ διδάσκονται ὑπαίθριοι πάλην, δρόμον, ἄλμα τὸ βάλλειν⁹ τὸν δίσκον καὶ τὸ ἀκοντίζειν.

Τέλος παρὰ τοῦ καθαριστοῦ μαθάνουσι ἄδειν καὶ κροεῖν τῆν λέραν. Οἱ δ' ἀμελοῦντες ὑπομένουσι ἐθελονταί¹⁰ τὰς ἐπὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν πατέρων ποινάς.

Οὕτω παιδεύομενοι οἱ νέοι ἀγαθοὶ πολῖται ἐν ἡλικίᾳ ὄντες ἀποβαίρουσι καὶ ὠφέλιμοι τῇ πόλει φαίνονται¹¹.

1. τὸ μὲν... τὸ δὲ = τοῦτο μὲν... τοῦτο δέ. 2. αἰδῶς = ἐντροπή. 3. παιδοτρίβης = διδάσκαλος τῆς πάλης καὶ γυμναστικῆς. 4. ἀκούω = ὀνομάζομαι. 5. ἄσμενοι = μὲ εὐχαρίστησιν. 6. δέλτοι ἦσαν πινακίδες πρὸς γραφήν. 7. κηρωτός = ἀλειμμένος μὲ κηρί. 8. συνόντες (μετοχή τοῦ σύνεμι) = συναναστρεφόμενοι. 9. τὸ βάλλειν (ἀπαρ. τοῦ βάλλω) = νὰ ρίχνουν. 10. ἐθελονταί = θεληματικῶς. 11. φαίνονται (τοῦ φαίνομαι) = ἀποδεικνύονται.

Μητρός τε καὶ πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώ-

τερον¹ πατρις ἐστι καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιότερον καὶ ἐν μείζονι μοίρα² καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νουν ἔχουσι.

1. τίμιος = πολῦτιμος. 2. ἐν μείζονι μοίρα = σὲ μεγαλύτερη ἐκτίμησι.

ΞΕΝΟΦΩΝ

1. Τὰ ἀγαθὰ τῆς Γυμναστικῆς.

Τοῖς γυμναζομένοις καὶ εὖ¹ τὰ σώματα ἔχουσι¹ πολλὰ τὰ ἀγαθὰ συμβαίνει· καὶ γὰρ ὑγιαίνουν οὗτοι καὶ ἰσχύουσι² καὶ πολλοὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν πολεμικῶν ἀγόνων σώζονται καὶ τὰ δεινὰ³ πάντα ἀποφεύγουσι. Καὶ διὰ ταῦτα χάριτος⁴ τε ἀξιοῦνται⁵ καὶ δόξαν μεγάλην κτῶνται⁶ καὶ τιμῶν μεγάλων τυγχάνουσι καὶ τὸν μὲν λοιπὸν βίον ἡδέως⁷ καὶ καλῶς διάγουσι, τοῖς ἑαυτῶν δὲ παισὶ καλὰς ἀφορμάς⁸ εἰς τὸν βίον καταλείπουσιν.

1. τοῖς εὖ ἔχουσι τὸ σῶμα (μετοχ. τοῦ ἔχω) = σὲ ὅσους ἔχουν καλὴν σωματικὴν διάπλασιν, εἶναι ὑγιεῖς. 2. ἰσχύουσι (τοῦ ἰσχύω) = εἶναι ἰσχυροί, ἔχουν δύναμιν. 3. τὰ δεινὰ = τὰ φοβερά. 4. χάρις = εὐγνωμοσύνη. 5. ἀξιοῦνται (τοῦ ἀξιοῦμαι) = γίνονται ἀξιοί. 6. κτῶνται (τοῦ κτῶμαι) = ἀποκτοῦν. 7. ἡδέως (ἐπίρ. ἀπὸ τὸ ἡδύς) = εὐχάριστος. 8. ἀφορμή = ξεκίνημα.

2. Ἡ Γεωργία.

Ἡ τῆς γεωργίας ἐπιμελεία ἐστὶν ἅμα ἡδυπάθειά¹ τις καὶ οἶκον ἀξιησις καὶ σωματῶν ἀσκησις. Πρῶτον μὲν γὰρ, ἀφ' ὧν² ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ταῦτα ἢ γῆ φέρει ἐργαζομένοις, ἔπειτα δὲ καὶ ὄρα³ πολλὰ τὰ μὲν φύει, τὰ δὲ τρέφει.

Παρέχουσα δ' ἀφθονώτατα ἀγαθὰ οὐκ ἐὰ⁴ ταῦτα ἀπόνως⁵ λαμβάνειν, ἀλλὰ ψόχη τε χειμῶνος καὶ θάλητ⁶ θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. Καὶ τοὺς μὲν αὐτουργοῦς⁷ διὰ τῶν χειρῶν γυμνάσουσα ἰσχὸν αὐτοῖς παρέχει, τοὺς δὲ ἐπιμελεία γεωργοῦντας ἀνδρῶζει⁸ πρῶτ' τε ἐργίρουσα καὶ πορευέσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα.

1. ἡδυπάθεια = ζωὴ εὐχάριστος, ἀπολαυστική. 2. ἀφ' ὧν = ἀπὸ

ᾠσα. 3. ὄψον = (ἔψω = ψήνω) = προσφάγι. 4. οὐκ ἔχ (τοῦ ἑάω - ᾠ) = δὲν ἀφίγει. 5. ἀπόνως = ἄκοπα. 6. θάλλπος = ζέστη. 7. αὐτουργός = ὁ ἐργαζόμενος μόνος του. 8. ἀνδρίζει = κάνει ἄνδρα, δυναμώνει.

3. Ἀγωγή τῶν νέων παρὰ Πέρσiais.

Οἱ μὲν παῖδες διάγουσι¹ μανθάνοντες δικαιοσύνην, οἱ δ' ἄρχοντες αὐτῶν δικάζουσιν αὐτοῖς· γίγνεται γὰρ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγκλήματα², δικάζουσι δὲ καὶ ἀχαριστίας³. οἴονται γὰρ τοὺς ἀχαριστοὺς καὶ περὶ θεοῦ ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχῃν⁴ καὶ περὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ πατρίδα καὶ φίλους. Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην καὶ πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐγκράτειαν γαστροῦ καὶ ποτοῦ. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτὰ καὶ δέκα⁵ ἐνιαυτῶν⁶ ἀπὸ γενεᾶς⁷ οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσι, ἐκ δὲ τούτου εἰς ἐφήβους ἐξέρχονται.

1. διάγουσι (τοῦ διάγω) = περνοῦν τὸν καιρὸν. 2. ἐγκλημα = κατηγορία, παράπονον. 3. ἀχαριστίας γεν. πτώσις τῆς αἰτίας = δι' ἀχαριστίαν. 4. ἂν ἀμελῶς ἔχῃν = ὅτι μπορεῖ νὰ παραμελοῦν, νὰ ἀδιαφοροῦν. 5. ἑπτὰ καὶ δέκα = δέκα ἑπτὰ. 6. ἐνιαυτός = ἔτος. 7. ἀπὸ γενεᾶς = ἀπὸ τῆς γεννήσεως.

4. Ἀγησίλαος.

Ἀγησίλαος¹ τὰ μὲν θεῖα οὕτως ἐσέβeto, ὥστε καὶ οἱ πολέμιοι τοὺς ἐκείνου ὄρκους καὶ τὰς ἐκείνου σπονδὰς² πιστοτέρας ἐνόμιζον ἢ τὴν ἑαυτῶν φιλιαν· περὶ δὲ τῆς εἰς χρήματα δικαιοσύνης ποῖα ἂν τις μείζων³ τεκμήρια⁴ ἔχοι τῶνδε; οὐδεὶς γὰρ ποτε ἐνεκάλεσε⁵ ὑπὸ Ἀγησίλαου οὐδὲν στέρεσθαι⁶. Ἀνδρείας δὲ τεκμήρια πολλὰ ἐστίν· ἐπολέμησε μὲν αἰεὶ πρὸς τοὺς ἰσχυροτάτους τῶν ἐχθρῶν τῇ Σπάρτῃ καὶ τῇ Ἑλλάδι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τούτους ἀγῶσι πρῶτον ἑαυτὸν ἔταπτεν. Ὅστε ἀκαταφρόνητος⁷ μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν διετέλεσεν, ἀζήμιος⁸ δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀμειπτος δ' ὑπὸ τῶν φίλων, πολυερασιτότατος⁹ δὲ καὶ πολυεπαιετώτατος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

1. βασιλεὺς τῶν Σπαρτιατῶν. 2. σπονδαὶ = συνθήκαι. 3. μείζω = μεγαλύτερα. 4. τεκμήριον = ἀπόδειξις. 5. ἐνεκάλεσε (ἀβρ. τοῦ ἐγκαλῶ = κατηγορήσε, παραπονέθηκε. 6. στέρεσθαι (ἀπαρ. τοῦ στέρομαι) = ἔστι ἐστερεῖτο. 7. ἀκαταφρόνητος διετέλεσε (ἀβρ. τοῦ διατελῶ) = ἔζησε χωρὶς νὰ περιφρονηθῇ. 8. ἀζήμιος = ἀτιμώρητος, ἀβλαβής. 9. πολυέραστος = ὁ πολὺ ἀγαπητός.

5. Ἀγησιλάου ἀρεταί.

Γινώσκων ὁ Ἀγησίλαος ὅτι ἡ μὲν πορθουμένη καὶ ἐρημονυμένη χώρα οὐκ ἂν δύναίτο¹ πολὺ στράτευμα φέρειν², ἢ δ' οἰκουμένη καὶ σπειρομένη διαρκῆ ἂν τὴν τροφήν παρέχοι³, ἐπεμέλετο⁴ οὐ μόνον τοῦ βίᾳ χειροῦσθαι⁵ τοὺς ἐναντίους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πραότητι προσάγεσθαι⁶.

Καὶ πολλάκις προηγόρευε τοῖς στρατιώταις τοὺς ἀλισκομένους⁷ μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους ὄντας φυλάττειν. Τῶν δ' αὖ διὰ τὸ γῆρας καταλειπομένων αἰχμαλώτων προσέταττεν ἐπιμελεῖσθαι, ἵνα μήτε ὑπὸ κυνῶν μήθ' ὑπὸ λύκων διαφθείροιντο. Ὡστε οὐ μόνον οἱ πυνθανόμενοι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀλισκόμενοι εὐμενεῖς αὐτῶ ἐγίνοντο.

¹Ὅποσας δὲ πόλεις προσάγοιτο ἀφαιρῶν, ὅσα δοῦλοι δεσπότης ἐπιηρετοῦσι, προσέταττεν αὐταῖς τοῖς ἀρχοῦσι πείθεσθαι, ὡς ἐλευθέρους προσήκει⁸.

1. οὐκ ἂν δύναίτο = δὲν θὰ μπορούσε. 2. φέρειν (ἀπαρ. τοῦ φέρω) = νὰ ὑποφέρῃ. 3. ἂν παρέχοι = μπορεῖ νὰ δίνη. 4. ἐπεμέλετο (παρκτ. τοῦ ἐπιμελομαι καὶ ἐπιμελοῦμαι) = ἐφρόντιζε. 5. χειροῦσθαι (ἀπαρ. τοῦ χειροῦμαι) = νὰ ὑποτάσῃ. 6. προσάγεσθαι (ἀπαρ. τοῦ προσάγομαι) = νὰ παίρνῃ μὲ τὸ μέρος του. 7. οἱ ἀλισκόμενοι (μετοχ. τοῦ ἀλίσκομαι) = οἱ αἰχμάλωτοι. 8. προσήκει = ἀρμόζει, ταιριάζει.

6. Ἀρετὴ πρὸς Ἡρακλέα.

Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράποιτο προσελθοῦσα ἢ Ἀρετὴ ἔλεγεν.

«Ἐγὼ σύνειμι¹ μὲν θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς. ἔργον δὲ καλὸν οὔτε θεῖον οὔτε ἀνθρώπινον χωρὶς ἐμοῦ γίγνεται² τιμῶ-

μαι δὲ μάλιστα πάντων καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις, ἀγαπητὴ μὲν συνεργὸς τεχνίταις, πιστὴ δὲ φύλαξ οἴκων δεσπόταις, εὐμενὴς δὲ παραστάτις² οἰκέταις³, ἀγαθὴ δὲ συλλήπτρια⁴ τῶν ἐν εἰρήρῃ πόρων⁵, βεβαία δὲ τῶν ἐν πολέμῳ ἔργων, πιστὴ δὲ φίλιας κοινῶς.

Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται⁶· καὶ ἡδέως⁷ μὲν τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηται⁸, εὖ δὲ τὰς παρούσας ἡδοναίαις πράττοντες, δι' ἐμὲ φίλοι μὲν ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ ταῖς πατρῶν.

Ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης⁹ ἄτιμοι κείνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν αἰὶ χρόνον ὑμνούμενοι.

1. σόνειμι = συναναστρέφομαι. 2. παραστάτις = βοηθός. 3. οἰκέτης = ὑπηρέτης. 4. συλλήπτρια = συμβοηθός. 5. πόνος = κόπος. 6. ἀγάλλονται (τοῦ ἀγάλλομαι) = χαίρονται. 7. ἡδέως = εὐχαρίστος. 8. μέμνηται = ἐνθυμοῦνται. 9. οὐ μετὰ λήθης ἄτιμοι κείνται = δὲν λησμονοῦνται μετὰ θάνατον περιφρονημένοι.

7. Πόνοις τὰ ἀγαθὰ κτᾶται.

Τῶν ὄντων¹ ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας οἱ θεοὶ διδόνασιν² ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἴλω³ εἶναι σοὶ βούλει, θεραπευτέον⁴ τοὺς θεοὺς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἀγαπᾶσθαι θέλεις, τοὺς φίλους εὐεργετητέον· εἴτε ὑπὸ τινος πόλεως ἐπιθεμεῖς τιμᾶσθαι, τὴν πόλιν ὠφελιητέον· εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης ἄξιος ἐπ' ἀρετῇ βούλει θαυμάζεσθαι, τὴν Ἑλλάδα πειρατέον⁵ εὖ ποιῶν⁶· εἴτε τὴν γῆν βούλει σοὶ καρπούς ἀφθόνοους φέρειν, τὴν γῆν θεραπευτέον· εἴτε ἀπὸ βοσκημάτων οἶε⁷ δεῖν⁸ πλουτίζεσθαι, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον.

1. τῶν ὄντων (μετοχ. γεν. πληθ. τοῦ εἶμι) = ἀπ' ὅσα ὑπάρχουν. 2. διδόνασιν (τοῦ δίδωμι) = δίνουν. 3. ἴλω = εὐσπλαγχνικοί. 4. θεραπευτέον (ἔνν. ἐστὶ) = πρέπει νὰ σέβασαι. 5. πειρατέον = πρέπει νὰ προσπαθῆς. 6. εὖ ποιῶν (ἀπαρ. τοῦ εὖ ποιῶ) = νὰ εὐεργετῆς. 7. οἶε (τοῦ οἶομαι) = νομίζεις. 8. δεῖν (ἀπαρ. τοῦ δεῖ) = ὅτι πρέπει.

8. Χαρὰ τῶν μυριῶν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς θαλάττης.

Οἱ Ἕλληρες ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ ὄρος· ὄνομα δὲ τῷ ὄρει ἦν Θήχης.

Ἐπει δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο¹ ἐπὶ τοῦ ὄρους, κραυγὴ πολλὴ ἐγένετο.

Ἀκούσας δ' ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες ἐνόμισαν ἔμπροσθεν ἄλλους πολεμίους ἐπιτίθεσθαι εἰποντο² γὰρ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τινας καὶ ἐξώγησαν³ ἐνέδραν ποιησάμενοι.

Ἐπειδὴ δ' ἡ βοή πλείων⁴ τε ἐγίνετο καὶ ἐγγύτερον καὶ οἱ αἰεὶ ἐπιόντες⁵ ἔθεον δρόμῳ⁶ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας, ἐδόκει⁷ τῷ Ξενοφῶντι μεῖζόν⁸ τι εἶναι καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν παρεβοήθει⁹ καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν «Θάλαττα, Θάλαττα».

Ἐνθα δὴ ἔθεον πάντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες καὶ τὰ ὑποζύγια ἤλαύνετο¹⁰ καὶ οἱ ἵπποι. Ἐπει δ' ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον¹¹ ἀλλήλους καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς δακρύνοντες.

1. ἐγένοντο (ἀόρ. τοῦ γίγνομαι) = ἔφθασαν. 2. εἰποντο (παρ. τοῦ ἔπομαι) = ἀκολουθοῦσαν. 3. ἐξώγησαν (ἀόρ. τοῦ ζωγρέω -ῶ) = συνέλαβον ζωντανούς. 4. πλείων = περισσοτέρα, δυνατώτερη. 5. οἱ ἐπιόντες (μετοχ. τοῦ ἐπέρχομαι) = ὅσοι κάθε λίγο ἔφθασαν. 6. ἔθεον δρόμῳ (παρ. τοῦ θέω) = ἔτρεχον δρομαίως. 7. ἐδόκει (παρ. τοῦ δοκεῖ) = ἐφάνετο εἰς τὸν Ξ., ἐνόμιζε ὁ Ξ. 8. μεῖζόν τι = κάτι σοβαρώτερο. 9. παρεβοήθει = ἔσπευδεν εἰς βοήθειαν. 10. ἤλαύνετο (παρ. τοῦ ἐλαύνομαι) = ὠδύγοντο. 11. περιέβαλλον ἀλλήλους (παρ. τοῦ περιβάλλω) = ἀγκάλιαζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ

1. Ἡ νεότης.

Οἱ νέοι τὰ ἦθη¹ εἰοῖν ἐπιθυμητικοί, εὐμετάβολοι καὶ ἀφίκοροι² πρὸς τὰς ἐπιθυμίας· ὀξεῖται³ γὰρ αἱ βουλήσεις⁴ καὶ οὐ μεγάλαι, ὥσπερ αἱ τῶν καμνόντων⁵ δίψαι καὶ πείναι. Καὶ φιλότιμοι⁶ μὲν εἰσι μᾶλλον⁷ δὲ φιλόνοικοι⁸· ὑπεροχῆς γὰρ χορῆζει ἡ νεότης, ἡ δὲ νίκη ὑπεροχὴ τίς ἐστι· καὶ ἄμφω⁹ ταῦτα οἱ νέοι εἰσι μᾶλλον ἢ φιλοχορήματοι φιλοχορήματοι γὰρ ἦκιστα¹⁰.

Καὶ οὐ κακοήθεις, ἀλλ' ἐνήθεις καὶ εὖπιστοι καὶ εὐέλπιδες καὶ αἰοχνητοὶ¹¹ δέ· οὐ γὰρ πω καλὰ ἕτερα ὑπολαμβάνουσι, ἀλλὰ πεπαί-

δενονται ὑπὸ τοῦ νόμου μόνον· καὶ φιλόφιλοι καὶ φιλοίκειοι καὶ φιλέ-
ταιροι μᾶλλον τῶν ἄλλων ἡλίκων¹²· καὶ ἐλεητικοί¹³ διὰ τὸ πάντας χρη-
στοὺς καὶ βελτίους ὑπολαμβάνειν¹⁴.

1. ἦθος = χαρακτήρ. 2. ἀψίκορος = ὅποιος χορταίνει γρήγορα.
3. ὄξειται (ἐπίθ. θηλ. τοῦ ὄξυς) = ζωηραί. 4. βουλήσεις = αἱ θελήσεις.
5. τῶν καμνόντων (μετοχ. γεν. πληθ. τοῦ κάμνω) = τῶν κουρασμένων.
6. φιλότιμοι = φιλόδοξοι. 7. μᾶλλον = περισσότερο. 8. φιλόνομος =
ποῦ ἀγαπᾷ τὴν νίκη. 9. ἄμφω ταῦτα = καὶ τὰ δύο αὐτά. 10. ἥμισα =
ἐλάχισα, παραποῦ λίγο. 11. αἰσχυνηλὸς = ντροπαλός. 12. τῶν ἡλί-
κων = ἀπὸ τοὺς συνομήλικους. 13. ἐλεητικός. = εὐσπλαχνικός. 14.
διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν (ἀπαρ. τοῦ ὑπολαμβάνω) = διότι νομίζουν.

2. Ὁ ἐλέφας.

Πάντων τῶν ἀγρίων θηρῶν¹ ἡμερώτατόν ἐστιν ἐλέφας· πολλὰ
γὰρ παιδεύεται². Ἔστι δὲ τὸ ζῷον παραποτάμιον, οὐ ποτάμιον· πρῶττε³
δὲ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τὴν πορείαν· ἕως αὐτοῦ δὲ προσερχεται⁴, ἕως ἂν
ὁ μυκτήρ⁵ ὑπερέξη αὐτοῦ.

Μάχονται οἱ ἐλέφαντες σφοδρῶς πρὸς ἀλλήλους καὶ τύπτουσι τοῖς
ὀδοῦσι σφᾶς αὐτοῦς, ὃ δ' ἠττηθεὶς δοῦλος γίγνεται καὶ οὐχ ὑπομένει
τὴν τοῦ νικῆσαντος φωνήν· διαφέρουσι δὲ καὶ τῇ ἀνδρεία ἀλλήλων οἱ
ἐλέφαντες.

1. θήρ, θηρὸς = θηρίον. 2. παιδεύεται (τοῦ παιδεύομαι) = γυμνά-
ζεται. 3. πρῶττε τὴν πορείαν = βαδίζει. 4. προσερχεται (τοῦ προσέρχομαι)
= προχωρεῖ. 5. μυκτήρ = ὁ ρῶθων, τὸ ρουθούνη.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ

1. Πύρρος καὶ κύων.

Πύρρος ὁ βασιλεὺς ὀδεύων¹ ἐνέτυχε² κυνὶ φρουροῦντι³ σῶμα πεφο-
ρεμένον. Πυθόμενος⁴ δὲ τρίτην ἡμέραν ἐκείνην ἄσιτον παραμένειν
καὶ μὴ ἀπολιπεῖν⁵ τὸν μὲν νεκρὸν ἐκέλευσε θάψαι, τὸν δὲ κύνα μεθ'
ἑαυτοῦ ἐκόμιζεν.

Ὁλίγαις δ' ἡμέραις ὕστερον ἐξέτασις ἦν τῶν στρατιωτῶν καὶ πά-

ροδος⁶. Παρῆν⁷ ὁ βασιλεὺς καὶ παρῆν ὁ κύων ἡσυχίαν ἔχων. Ἐπεὶ δὲ τοὺς φονεὰς τοῦ δεσπότητος εἶδεν, ἐξέδραμε⁸ μετὰ φωνῆς καὶ θυμοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ καθυλάκει⁹ μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον, ὥστε μὴ μόνον ἐκείνῳ δι' ὑποψίας¹⁰ τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι¹¹, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς παροῦσι.

Διὸ συλληφθέντες εὐθὺς καὶ ἀνακρινόμενοι ὁμολόγησαν τὸν φόνον καὶ ἐκολάσθησαν¹¹.

1. ὀδεύων (μετοχ. τοῦ ὀδεύω) = βαδίζοντας, στὸ δρόμο. 2. ἐνέτυχε (ἀόρ. τοῦ ἐντυγχύνω) = συνάντησε. 3. φρουροῦντι (μετ. δοτ. ἐν. τοῦ φρουρῶ) = ποὺ φύλαγε. 4. πυθόμενος (μετοχ. ἀόρ. τοῦ πυθάνομαι) = ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη. 5. μὴ ἀπολίπειν (ἀπαρ. ἀόρ. τοῦ ἀπολείπω) = νὰ μὴ ἀφήσῃ. 6. πάροδος = παρέλασις. 7. ἦτο παρών. 8. ἐξέδραμε (ἀόρ. τοῦ ἐκθέω) = ἔτρεξε πρὸς τὰ ἔξω. 9. καθυλάκει (παρ. τοῦ καθυλακτῶ) = ἐγαύγιζε δυνατὰ κατὰ τῶν στρατιωτῶν φονεῶν. 10. δι' ὑποψίας γενέσθαι (ἀπαρ. τοῦ δι' ὑποψίας γίγνομαι) = νὰ γίνουν ὑποποῖτοι. 11. ἐκολάσθησαν (ἀόρ. τοῦ κολάζομαι) = τιμωρήθησαν.

2. Ἡ Βρασίδου¹ μήτηρ.

Ἡ Βρασίδου μήτηρ ἠρώτησε τοὺς ἀγγέλους,² εἰ καλῶς Βρασίδας ἐτελεύτησε καὶ τῆς Σπάρτης ἀξίως. Ἐπεὶ δ' ἐκείνοι ἐμεγάλυνον τὸν ἄνδρα καὶ ἔλεγον ὡς οὐκ ἔχει τοιοῦτον ἄλλον ἢ Σπάρτη: «Μὴ λέγετε, εἶπεν, ὦ ξένοι, καλὸς μὲν γὰρ ὁ Βρασίδας, πολλοὺς δ' ἄνδρας ἢ Λακεδαιμόνων ἔχει ἐκείνῳ ὁμοίους».

1. Βρασίδας στρατηγὸς τῶν Λακεδαιμονίων κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον· ἐφρονεῖθη ἀνδρείως μαχόμενος τὸ δευτέρου ἔτος τοῦ πολέμου εἰς τὴν Ποτειδαίαν. 2. ἀγγελιοφόρος.

3. Ἀγωγή νέων Σπαρτιατῶν.

Οἱ Σπαρτιατῶν παῖδες γράμματα ὀλίγα ἔνεκα χρείας¹ μόνον ἐμάνθανον. Ἡ δὲ παιδεία ἦν αὐτοῖς πρὸς τὸ ἀρχεσθαι² καλῶς καὶ μαχομένους νίκης τυγχάνειν ἢ ἀποθνήσκειν.

Διῆρον δ' ἀνευ χιτῶνος ἀρχμηροὶ³ τὰ σώματα ἐν ἱμάτιον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνοντες καὶ ἀπεχόμενοι⁴ ἀλειμματῶν καὶ λουτρῶν. Ἐκά-

θευδον δ' ἐπὶ στιβάδων⁵ τοῦ παρὰ τῷ Εὐρώτα καλάμου τὰ ἄκρα αὐτοῦ
ταῖς χερσὶν ἄνευ σιδήρου θραύοντες⁶. οὕτω γὰρ ᾤοντο⁷ οἱ Σπαρτιῆται
τοὺς νέους καὶ ἐν πολέμῳ χρησίμους καὶ ἀνδρείους ἔσεσθαι⁸.

1. χρεία = ἀνάγκη (ἔνεκα χρείας μόνον = ὅσα μόνον τοὺς ἐχρειά-
ζοντο). 2. ἄρχεσθαι (ἀπαρεμφ. τοῦ ἀρχομαι) = γιὰ νὰ ἐξουσιάζονται.
3. ἀύχηρὸς = ξηρὸς, ξεραγκιανός. 4. ἀπεχόμενοι (μετ. τοῦ ἀπέχο-
μαι) = χωρὶς νὰ χρησιμοποιοῦν. 5. στιβάς = σωρός. 6. θραύοντες
(μετοχ. τοῦ θραύω) = σπάζοντας. 7. ᾤοντο (παρατ. τοῦ οἶομαι) =
ἐνόμιζον. 8. ἔσεσθαι (ἀπαρεμφ. μέλλ. τοῦ εἶμι) = ὅτι θὰ εἶναι.

4. Πρεσβύτης ἐν Ὀλυμπία.

Πρεσβύτης ἐν Ὀλυμπία συντελούμενου τοῦ ἀγῶνος προὔθυμειτο¹
μὲν θεάσασθαι, καθέδρας δὲ ἠπόρει². Πολλοὺς δ' ἐπιπορευόμενος³ τό-
πος ὕβριζετο⁴ καὶ ἐσκόπτετο⁵, μηδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου. Ὡς
δὲ κατὰ Λακεδαιμονίους ἦκεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλο
τῶν ἀνδρῶν ἐκχωροῦντες⁶ τοῦ τόπου.

Τῶν δὲ Πανελλήνων ἐπισημειωσαμένων⁷ κρότῳ τὸ ἔθος καὶ ὑπερ-
επαινούτων, ὁ πρεσβύτης κινήσας πολλῶς⁸ τε κάρη⁹ πολλῶν τε γένειον
καὶ διακρύσας : «Οἷμοι τῶν κακῶν, φησὶν, ὡς ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες
ἐπίστανται¹⁰ τὰ καλά, χρῶνται δὲ αὐτοῖς Λακεδαιμόνιοι μόνοι».

1. προὔθυμειτο (παρατ. τοῦ προθυμέομαι—οὔμαι) = ἐπιθυμοῦσε.
2. ἠπόρει (παρατ. τοῦ ἀπορῶ) = ἔχω ἔλλειψιν, δὲν εἶχε. 3. ἐπιπο-
ρευόμενος (μετοχ. τοῦ ἐπιπορευομαι) = πηγαίνοντας ἀπὸ ἑνα μέ-
ρους πρὸς ἄλλο. 4. ὕβριζετο (παρατ. τοῦ ὕβριζομαι) = περιεφρονεῖτο.
5. ἐσκόπτετο (παρατ. τοῦ σκόπτομαι) = περιγελιόταν. 6. ἐκχωροῦντες
(μετ. τοῦ ἐκχωρῶ) = παρχωρώντας, δίνοντας τὴν θέσιν. 7. ἐπιση-
μειωσαμένων (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐπισημειόομαι—οὔμαι) = ἐπειδὴ ἐπε-
δοκίμαζον μὲ κρότον. 8. πολλῶς = ἄσπρος. 9. κάρη = κεφαλή. 10. ἐπί-
στανται (τοῦ ἐπίσταμαι) = γνωρίζουν.

5. Ὁ ἔλεγχος τῶν βρεφῶν ἐν Σπάρτῃ.

Ὁ γενήσας οὐκ ἦν κύριος τρέφειν τὸ γεννηθέν, ἀλλ' ἔφερον αὐτὸ
εἰς τόπον τινὰ Λέσχην καλούμενον, ἐν ᾧ τῶν φυλετῶν¹ οἱ πρεσβύτατοι

καταμανθάνοντες² τὸ παιδάριον, εἰ μὲν εὐπαγές³ εἴη καὶ ἑομαλέον, τρέφειν ἐκέλευον· εἰ δ' ἀγεννές⁴ καὶ ἄμορφον ἀπέπεμπον⁵ εἰς τὰς λεγομένας Ἀποθέτας παρὰ τὸν Ταύγετον, βαρβαρώδη τόπον, ὡς οὔτε αὐτῶ ζῆν ἄμεινον οὔτε τῇ πόλει.

1. φυλετῶν = ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἰδίαν φυλὴν. 2. καταμανθάνοντες (μετοχ. τοῦ καταμνθάνω) = ἀφοῦ ἐξέταζαν. 3. εὐπαγές = εὖρωστος, γεροδεμένος. 4. ἀγεννής = κακογεννημένος, ἐλαττωματικός. 5. ἀπέπεμπον (παρ. τοῦ ἀποπέμπω) = ἔρριχναν. 6. Ἀποθέται = τόπος ἀπόκρημνος.

6. Μάθημα Ἀντιόχου.

Ἀντιόχος¹ ὁ στρατεύσας τὸ δεύτερον ἐπὶ Πάρθου² ἐν τινι κωνηγεσίῳ τῶν φίλων καὶ θεραπεύοντων ἀποπλανηθεὶς³ εἰς ἑπανίην πενήτων ἀνθρώπων ἀγνώριτος εἰσέρχεται καὶ παρὰ τὸ δείκνον ἔμβάλων⁴ τὸν λόγον περὶ τοῦ βασιλέως ἤκουσεν ὅτι τὰλλα χρηστός ἐστὶ, φίλοις δὲ μοχθηροῖς ἐπιτρέπων οὐ θεραπεύει⁵ τὰ πλεῖστα καὶ πολλάκις ἀμελῶς ἔχει⁶ τῶν ἀναγκαίων διὰ τὸ λίαν φιλόθηρος⁷ εἶναι· τότε μὲν οὖν ἐσιώπησεν.

Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ, ὡς οἱ δορυφόροι παρεγίνοντο⁸ εἰς τὴν ἑπανίην καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ διάδημα αὐτῶ προσέφερον, ἔλεγεν· «Ἄλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐβασίλευσα, πρῶτον χθὲς ἀληθινῶν λόγων ἤκουσα περὶ ἔμαντοῦ».

1. βασιλεὺς τῆς Συρίας. 2. Πάρθοι = λαὸς κατοικῶν εἰς τὴν ἀρχ. ἐποχὴν εἰς τὰ Ν. καὶ Ν.Α. μέρη τῆς Κασπίας. 3. ἀποπλανηθεὶς (μετοχ. τοῦ ἀποπλανῶμαι) = περιπλανήθηκε καί. 4. ἔμβάλων (μετοχ. ἀρ. τοῦ ἐμβάλλω) = ἀφοῦ ἔφερε σὲ συζήτησι. 5. οὐ θεραπεύει (τοῦ θεραπεύω) = δὲν ἀσχολεῖται. 6. ἀμελῶς ἔχει. = παραμελεῖ. 7. φιλόθηρος = ὅποιος ἀγαπᾷ τὸ κυνῆγι. 8. παρεγίνοντο (παρ. τοῦ παραγίνομαι) = προσήρχοντο.

7. Θεμιστοκλῆς.

Θεμιστοκλῆς πατὴρ ἦν Νεοκλέους οὐ τῶν ἀγαν¹ ἐπιφανῶν Ἀθηνησὶ ἐκ τῆς Λεοντίδος² φυλῆς. Ἔτι δὲ παῖς ὢν φορὰς³ μετὸς ἦν καὶ τῇ

μὲν φύσει συνετός, τῇ δὲ προαιρέσει¹ μεγαλοπράγμων καὶ πολιτικός. Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος: «Οὐδὲν ἔση², παῖ, σὸ σμικρόν, ἀλλὰ μέγα πάντως ἀγαθὸν ἢ κακόν.

Ἐν δὲ ταῖς πρώταις τῆς νεότητος ὁρμαῖς ἀνόμαλος καὶ ἀστάθμητος ἦν. Λέγεται δὲ παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας³ ἐραστὴς.

1. ἄγαν = πολὺ. 2. Λεοντὶς = μία ἀπὸ τὰς δέκα φυλάς τῆς Ἀττικῆς. 3. φορὰ = ὀρμητικότης. 4. τῇ προαιρέσει πολυπράγμων = δραστήριος γιὰ τὸ, τι ἐπρωτίμα. 5. ἔση (μέλλ. τοῦ εἶμι) = θὰ εἶσαι. 6. ἀστάθμητος = ἀβέβαιος. 7. φιλοτιμία. = ἐπιθυμία πρὸς ἀπόκτησιν τιμῆς.

8. Ἐπίδρασις τῆς ἀγωγῆς.

Λυκοῦργος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτης, δύο σκύλακας τῶν αὐτῶν γονέων λαβὼν οὐδὲν ὁμοίως ἀλλήλοις ἤγαγεν¹, ἀλλὰ τὸν μὲν ἀπέφηρε² λίχνον³, τὸν δὲ ἐξιχνεύειν καὶ θηρᾶν δυνατόν.

Εἰτά ποτε τῶν Λακεδαιμονίων εἰς ταῦτο συνειλεγμένον⁴, ἔφησε: «Μεγάλῃ τοι ὀσπὴ πρὸς κήσιν⁵ ἀρετῆς, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἦθη καὶ παιδεῖαι καὶ διδασκαλίαι καὶ βίον ἀγωγαί· καὶ ἐγὼ ταῦτα ὑμῖν ἀντίκα δὴ μάλα φανερὰ ποιήσω». Εἰτα πρὸς αἰγῶν⁶ τοὺς δύο σκύλακας διαφῆκε⁷ καταθεῖς⁸ εἰς μέσον λοπάδα καὶ λαγῶν κατευθῶ⁹ τῶν σκυλάκων καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τὸν λαγῶν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν λοπάδα ὤρμησε.

Τῶν δὲ Λακεδαιμονίων οὐδέπω συμβαλεῖν¹⁰ ἐχόντων τί ποτε τοῦτο αὐτῶ δύναται καὶ τί βουλόμενος τοὺς σκύλακας ἐπεδείκνυεν: «Οὔτοι γονέων, ἔφη, τῶν αὐτῶν ἀμφοτέροι διαφόρου τυχόντες ἀγωγῆς, ὁ μὲν λίχνος, ὁ δὲ θηρευτῆς ἀποβέβηκεν¹¹».

1. ἤγαγεν (ἀόρ. τοῦ ἄγω) = ἀνέθρεψεν. 2. ἀπέφηρε (ἀόρ. τοῦ ἀποφάινω) = παρουσίασε, κατέστησε. 3. λίχνος = λαίμαργος. 4. συνειλεγμένον (μετοχὴ παρακ. τοῦ συλλέγομαι) = ὅτε ἦσαν συγκεντρωμένοι. 5. κήσις = δημιουργία. 6. προσαγαγῶν (μετ. ἀόρ. τοῦ προσάγω) = ἀφοῦ ἔφερε μπροστά τους. 7. διαφῆκε (ἀόρ. τοῦ διαφίημι) = ἄφησε ἐλευθέρως. 8. καταθεῖς (μετοχ. ἀόρ. τοῦ κατατίθημι) = ἀφοῦ ἐτοποθέτησε κάτω. 9. κατευθῶ = ἐμπρός. 10. συμβαλεῖν (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ συμβάλλω) = νὰ ἐνοήσουν. 11. ἀποβέβηκεν (παρακ. τοῦ ἀποβαίνω) = ἔχει γίνει.

9. Λόγοι Περικλέους θνήσκοντος.

Ἦδη πρὸς τῷ τελευτῶν ὄντος¹ Περικλέους, περικαθήμενοι τῶν πολιτῶν οἱ βέλτιστοι καὶ τῶν φίλων οἱ περιυόντες² λόγον ἐποιούοντο τῆς ἀρετῆς καὶ δυνάμεως, ὅση ἐγένετο καὶ τὰς πράξεις ἀνεμετροῦντο καὶ τῶν τροπαιῶν³ τὸ πλῆθος ἐντέα γὰρ ἦν, ἃ⁴ στρατηγῶν καὶ νικῶν ἔστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ταῦτα, ὡς οὐκέτι συνιέντος⁵ ἀλλὰ καθηρημένου⁶ τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ, διελέγοντο πρὸς ἀλλήλους.

Ὁ δὲ πᾶσιν ἐτόγγαχε τὸν νοῦν προσέχων καὶ φθεγγόμενος⁷ εἰς τὸ μέσον ἔφη θαυμάζειν ὅτι ταῦτα μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτοῦ καὶ μνημονεύουσιν, ἃ καὶ πρὸς τύχην ἐστὶ κοινὰ καὶ γέγονεν ἤδη πολλοῖς στρατηγοῖς τὸ δὲ κάλλιστον καὶ μέγιστον οὐ λέγουσιν.

«Οὐδεὶς γάρ, ἔφη δι' ἐμὲ τῶν ὄντων Ἀθηναίων μέλαν ἱμάτιον περιβάλετο⁸».

1. ὄντος (μετοχ. τοῦ εἶμι) = ὅτε ἦτο (πρὸς τῷ τελευτῶν = κοντὰ στὸν θάνατον). 2. οἱ περιυόντες (μετοχ. τοῦ περιέρομαι) = ὅσοι ἀπὸ τοὺς φίλους τὸν περιτριγύριζαν. 3. τροπαιῶν = σημεῖον νίκης. 4. ἃ = τὰ ὅποια. 5. ὡς οὐκέτι συνιέντος (μετοχ. τοῦ συνίημι) = μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν καταλάβαινε πλέον. 6. καθηρημένου τὴν αἴσθησιν (μετ. παρακ. τοῦ καθαιροῦμαι) = ὅτι τὸ εἶχε χάσει. 7. φθεγγόμενος (μετοχ. ἀρ. τοῦ φθέγγομαι) = ἀφροῦ φώναζε. 8. περιεβάλετο (ἀβρ. τοῦ περιβάλλομαι) = ἐφόρεσε.

10. Φαβρικού ἀρετή.

Φαβρικίον τὴν ἀρχὴν παραλαμβάνοντος¹, ἦκεν ἀνὴρ εἰς τὸ στρατόπεδον πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν κομίζων, ἣν ἔγραψεν ὁ τοῦ βασιλέως Πύρρον ἰατρός ἐπαγγελλόμενος² φαρμάκοις ἀναιώσειν³ τὸν Πύρρον, εἰ χάρις αὐτῷ παρ' ἐκείνων ὁμολογηθεῖ λύσαντι τὸν πόλεμον ἀκινδύνως.

Ὁ δὲ Φαβρικός δυσχεράνας⁴ πρὸς τὴν ἀδικίαν τοῦ ἀνθρώπου ἐπεμφε κατὰ τάχος⁵ πρὸς τὸν Πύρρον φυλάττεσθαι⁶ τὴν ἐπιβουλὴν κελείων. Εἶχε δ' οὕτως τὰ γεγραμμένα.

«Γάϊος Φαβρικός καὶ Κοῖντος Αἰμίλιος, ὕπατοι Ρωμαίων, Πύρρω βασιλεῖ χαίρειν.

Οὔτε φίλων εὐτυχῆς κοιτῆς δοκεῖς⁷ εἶναι οὔτε πολεμίον. Γνώση⁸

δὲ τῇ πεμφθείσῃ ἡμῖν ἐπιστολῇ ὅτι χρηστοῖς καὶ δικαίοις ἀνδράσι πολεμεῖς, ἀδίκους δὲ καὶ κακοῖς πιστεύεις¹⁰. Οὐδὲ ταῦτα σῆ χάριτι μνησόμεν¹¹, ἀλλ' ὅπως μὴ τὸ σὸν πάθος ἡμῖν διαβολὴν ἐνέγκῃ¹² καὶ δόλω δόξωμεν¹³ κατεργάσασθαι¹⁴ τὸν πόλεμον.

1. παραλαμβάνοντος (μετ. τοῦ παραλαμβάνω) = ὅτε παρελάμβανε. 2. ἐπαγγελλόμενος (μετοχὴ τοῦ ἐπαγγέλλομαι) = μετὰ τὴν ὑπόσχεσιν. 3. ἀναιρήσειν (ἀπαρέμφ. μέλλ. τοῦ ἀναιρῶ) = ὅτι θὰ φονεύσῃ. 4. δυσχεράνας (μετ. ἀορ. τοῦ δυσχεραίνω) = ἐπειδὴ ἐστενωχωρήθη. 5. κατὰ τάχος = γρήγορα. 6. φυλάττεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ φυλάττομαι) = νὰ προφυλάγεται. 7. δοκεῖς (τοῦ δοκῶ) = φαίνεται. 8. γνώση (μέλλ. τοῦ γινώσκω) = θὰ μάθῃς. 9. τῇ πεμφθείσῃ (μετοχ. ἀορ. τοῦ πέμπομαι) = ποῦ ἐστάλη σὲ μᾶς. 10. πιστεύεις = ἔχεις ἐμπιστοσύνην. 11. μνησόμεν = γνωστοποιούμεν. 12. ἐνέγκῃ διαβολὴν = μᾶς διαβάλλῃ, συκοφαντήσῃ. 13. δόξωμεν = φανῶμεν. 14. κατεργάσασθαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ κατεργάζομαι) = ὅτι ἐφάρξαμεν εἰς πέρας.

11. Κινέας καὶ Πύρρος.

Ἦν τις Κινέας, Θεσσαλὸς ἀνὴρ, ὃν Πύρρος, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἡπειροῦ, διετέλει¹ τιμῶν ἐν τοῖς μάλιστα.

Οὗτος οὖν ὄρων τὸν Πύρρον ὠρμημένον² ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν εἰς λόγους ἐπηγάγετο³: «Πολεμισταὶ μὲν, ὃ Πύρρε, οἱ Ῥωμαῖοι λέγονται καὶ πολλῶν ἐθνῶν μαχίμων ἄρχοντες· εἰ δοίῃ θεὸς περιγενέσθαι⁴ τῶν ἀνδρῶν, τί χρῆσόμεθα⁵ τῇ νίκῃ;» Καὶ ὁ Πύρρος: «Ἐρωτᾶς, εἶπεν, ὃ Κινέα, πρᾶγμα φαινόμενον· οὔτε βάρβαρος πόλις ἐκεῖ οὔτε Ἑλληνὶς ἔσται ἡμῖν ἀξιόμαχος, Ῥωμαίων κρατηθέντων⁶, ἀλλ' ἔξομεν ἐκθὺς Ἰταλίαν ἅπασαν, ἧς μεγεθος καὶ δύναμις ἄλλω ποῦ τι μᾶλλον ἀγροεῖν ἢ σοι προσήκει⁷».

Μικρὸν δ' ἐπισχὼν⁸ ὁ Κινέας: «Ἰταλίαν δέ, εἶπε, λαβόντες τί ποιήσομεν;» Καὶ ὁ Πύρρος οὕτω τὴν δianoian⁹ αὐτοῦ καθορῶν: «Ἐγγὺς εἶπεν, ἢ Σικελία χείρας ὀρέγει¹⁰, νῆσος εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος, ἀλοῦναι δὲ ὅαστη¹¹». «Εἰκότα¹² λέγεις, ἔφη, ὁ Κινέας· ἀλλ' ἢ τοῦτο πέρας ἡμῖν ἔσται τῆς στρατείας, λαβεῖν Σικελίαν;». «Θεός, ἔφη, ὁ Πύρρος, διδοίῃ¹³ νικᾶν καὶ κατορθοῦν· τίς γὰρ ἂν ἀπόσχοιτο¹⁴ Λιβύης καὶ Καρχηδόνας;». «Οὐδέεις» ὁ Κινέας εἶπεν· «δῆλον γὰρ ὅτι καὶ Μακεδονίαν

ἀναλαβεῖν¹⁵ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν ὑπάρξει¹⁶ βεβαίως ἀπὸ τηλικαύτης δυνάμεως. Γενομένων δὲ πάντων, τί ποιήσωμεν ; »

Καὶ ὁ Πύρρος ἐπιγελάσας : « Σχολήν, ἔφη, ἄξιμον πολλήν, ὧ μακάριε, καὶ διὰ λόγων συνόντες¹⁷ εὐφρανοῦμεν ἀλλήλους ».

Ἐνταῦθα δὴ τῶν λόγων καταστήσας τὸν Πύρρον ὁ Κινέας : « Εἴτα, ἔφη, τί οὖν ἐμποδῶν¹⁸ ἐστὶν ἡμῖν βουλομένους σχολάζειν¹⁹ μετ' ἀλλήλων, εἰ ταῦτα ἔχομεν ἤδη καὶ πάρεστιν²⁰ ἀπραγμόνως, ἐφ' ἃ δι' αἵματος καὶ πόνον μεγάλων καὶ κινδύνων μέλλομεν ἀφίξεισθαι, πολλὰ καὶ δρᾶσαντες²¹ ἐτέρους κακὰ καὶ παθόντες ;)

1. διετέλει τιμῶν = συνεχῶς ἐτίμα. 2. ὠρμημένον (μετοχ. παρακ. τοῦ ὀρμῶμαι) = ὅτι εἶχε κινηθῆ. 3. ἐπηγάγετο (ἀορ. τοῦ ἐπάγομαι) = ἐπροκάλεσε εἰς συζήτησιν λέγοντας. 4. περιγενέσθαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ περιγίγνομαι) = νὰ νικήσωμεν. 5. χρησόμεθα (μέλ. τοῦ χρώμαι) = θὰ χρησιμοποιοῦσθε. 6. κρατηθέντων (μετ. ἀορ. τοῦ κρατοῦμαι) = ἐὰν νικηθῶν οἱ Ρωμαῖοι. 7. προσήκει = ἀρμόζει. 8. ἐπισχῶν (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐπέχω) = ἀφοῦ ἐσταμάτησε ὀλίγον. 9. διάνοιχα = σκέψις. 10. ὀρέγει = ἐκτείνει, ἀπλώνει. 11. ράστη ἀλοῦναι = εὐκολωτάτη νὰ κυριευθῆ. 12. εἰκότα = εὐλογοῦ. 13. διδοίη νικᾶν = εἴθε νὰ μᾶς δῖνῃ νίκη. 14. ἂν ἀπόσχοιτο = μπορεῖ νὰ κρατηθῆ μακρὰν. 15. ἀναλαβεῖν (ἀπαρεμ. ἀορ. τοῦ ἀναλαμβάνω) = νὰ κάνωμεν ἰδικήν μας. 16. ὑπάρξει (μέλλ. τοῦ ὑπάρχω) = θὰ εἶναι δυνατόν. 17. διὰ λόγων συνόντες = συνδιαλεγόμενοι. 18. ἐμποδῶν = ἐμπόδιον. 19. σχολάζειν (ἀπαρ. τοῦ σχολάζω) = νὰ περνοῦμε τὸν καιρὸν. 20. πάρεστιν ἡμῖν ἀπραγμόνως = μποροῦμε νὰ ἔχωμεν ἀνενόχητα. 21. δρᾶ κακὰ = κακοποιῶ, πάσχω κακὰ = κακοποιοῦμαι.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ

1. Ἡ πατρίς.

Οὐδὲν γλόκιον ἐστὶ πατρίδος· ὅσα γὰρ σεμνά¹ καὶ θεῖα νομίζουσιν οἱ ἄνθρωποι, τούτων πατρίς αἰτία καὶ διδάσκαλος.

Πολισμάτων μὲν οὖν λιμνησιότητος καὶ πολυτελείας κατασκευῶν θαυμάζουσιν πολλοί, πατρίδα δὲ στέργοισι² πάντες, οὐδένα δὲ λήθη³ ἔχει τῆς πατρίδος.

Πατρίδος τοίνυν ὄνομα πρῶτον καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν⁴ γὰρ ὅ,τι⁵ τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. Εἰ δὲ τις ἀπονέμει τὴν δικαίαν τιμὴν,

ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει, προσηκόντως* ἂν τὴν πατρίδα προτιμήσαι¹.
Καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ
καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκείοι πάντες.

1. σεμνός = σεβάσμιος, ἄξιος σεβασμοῦ. 2. στέργουσι = ἀγαποῦν.
3. λήθη = ξεχασιά, οὐ λήθη ἔχει τινα = κανεὶς δὲν λησμονεῖ. 4. ἐνν. ἐστὶ
5. ὅ,τι = τὸ ὁποῖον. 6. πρεπόντως. 7. προτιμήσαι ἂν (ἀόρ. τοῦ προτιμῶ)
= θὰ τιμοῦσε περισσότερον.

2. Ἡ Ἐπιστήμη πρὸς νέον.

Ἦν ἐμοὶ πείθη, πρῶτον μὲν τὴν ψυχὴν, ὅπερ σου κυριώτατόν ἐστι,
κατακοσμήσω¹ πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς κοσμήμασι, σωφροσύνη, δικαιοσύνη,
εὐσεβεία, πραότητι², ἐπιεικεία³, καρτερία, τῷ τῶν καλῶν ἔρωτι, τῇ πρὸς
τὰ σεμνότατα ὀρμῇ⁴ ταῦτα γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς ψυχῆς ὡς ἀληθῶς κόσμος.

Ἄπαντα δέ, ὅποσα ἐστὶ τὰ τε θεῖα τὰ τ' ἀνθρώπινα ἐνοήσεις.
Καὶ ὁ νῦν πένης μετ' ὀλίγον ἅπασι ζηλωτὸς ἔσῃ.

1. κατακοσμήσω (μέλ. τοῦ κατακοσμῶ) = θὰ στολίσω. 2. πραότητι (ὄν. πραότης) = με ἤμερον χαρακτῆρα. 3. ἐπιεικεία = κοσμιότης, χρηστότης.

3. Περιπέτεια Ἀρίονος.

Περίανδρος¹ ἔχαιρεν τῷ Ἀρίονι² καὶ πολλάκις μετετέμετο³ αὐτὸν
ἐπὶ τέχνῃ. Ὁ δὲ πλουτήσας παρὰ τοῦ τυράννου ἐπεθύμησε πλεῖστας
οἰκαδὲ εἰς Μιθυμνὰν ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον⁴ καὶ ἐπιβὰς πορθμείου⁵
τινὸς κακοῦργων ἀνδρῶν, ὡς ἔδειξε, πολὺν ἄγον χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον,
ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐγένοντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ οἱ ναῦται.
Ὁ δὲ: «ἐπεὶ ὑμῖν δέδοκται⁶ ταῦτα, ἔφη, ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα⁷ με
καὶ ἄσαντα⁸ θοῆνόν τινα ἐπ' ἐμαυτῷ ἑάσατε⁹ ὄψαι ἐκόντα ἐμαυτὸν εἰς
τὴν θάλατταν». Ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν καὶ ἦσε
πάνυ λιγυρὸν καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν ὡς ἀποθανούμενος¹⁰. Δελφίς
δὲ ὑπολαβὼν¹¹ καὶ ἀναθεμενος¹² αὐτὸν ἐξενήξατο¹³ ἔχων εἰς Ταΐναρον.

1. Περίανδρος τύραννος τῆς Κορίνθου περὶ τὸ 512 π.χ., ὑπῆρξε συνε-
τὸς καὶ ἐκυβέρνησε λαμπρῶς, συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν

τῆς ἀρχαιότητος. 2. Ἀρίων λυρικός ποιητῆς ἐκ Μηθύμνης. 3. μετεπέμπετο (παρὰτ. τοῦ μεταπέμπομαι) = προσκαλοῦσε. 4. πορθεῖον* μικρὸν πλοῖον εἶδος λέμβου. 5. ἐπεὶ ὑμῖν δέδοκται ταῦτα = ἐπειδὴ ἔχετε ἀποφασίσει αὐτὰ. 6. τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀναλαμβάνω) = ἀφοῦ φέρσω τὴν ἐνδυμασίαν. 7. ἄσαντα (μετ. ἀορ. τοῦ ἄδω) = ἀφοῦ τραγουδήσω. 8. ἐάσατε (ἀορ. προστ. τοῦ ἐάω -ῶ) = ἀφήσατε. 9. ὡς ἀποθανοῦμενος (μετοχ. μέλ. τοῦ ἀποθνήσκω) = γὰρ νὰ πνιγῆ. 10. ὑπολαβὼν (μετοχ. ἀορ. τοῦ ὑπολαμβάνω) = ἀφοῦ μπῆκε ἀπὸ κάτω τὸν πῆρε. 11. ἀναθέμενος (μετ. ἀορ. τοῦ ἀνατίθεμαι) = ἀφοῦ τὸν φορτώθηκε. 12. ἐξενήξατο (ἀορ. τοῦ ἐκνήχομαι) = ἐκαλύμβησε καὶ κρατῶντάς τον βγῆκε.

4. Ὁ Μένιππος διηγεῖται περὶ τῶν θεῶν τοῦ Ὀλύμπου.

MENIPPPOS: Ἀκούετε, ἂν ἤκουσα καὶ εἶδον ἐν Ὀλύμπῳ.

Ὁ τῶν θεῶν βασιλεὺς ἐκ θρόνου λαμπροῦ ἤκουε τῶν εὐχῶν τῶν ἀνθρώπων ἠῶγοντο δὲ παντοῖα καὶ ἔλεγον οἱ μὲν: «Ὁ Ὀλύμπιε, βασιλεύοιμι», ἄλλοι δ' ἔλεγον: «Εἶθε ἐν Ὀλυμπία στέφανον λαμβάνοιμι». Τῶν δ' ἐν θαλάττῃ πορευομένων ὁ μὲν ἠῶχετο «πνέοι βοροῦς», ὁ δὲ «Νότος γίγνοιτο». Καὶ ὁ μὲν γεωργὸς ἦιτε ὑετόν, ὁ δὲ τὰς ἀμπελούς φυτεῶν ἦλιον.

Ὁ οὖν θεὸς ἤκουε μὲν ἐκάστης εὐχῆς, ἐδέξατο δὲ μόνας τὰς δικαίας, τὰς δ' ἀδίκους αὐτίκα πάλιν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ κατέβαλεν, ἵνα μὴ ἐγγὺς ᾧσι τῶν θεῶν.

Ὀλίγον δὲ χρόνον ἀναπαυόμενος ἐδέξατο τὰς θυσίας, ὧν ὁ καινὸς ἠγγελλεν αὐτῷ τὰ τῶν θούτων ὀνόματα· ἔπειτα δ' ἐπέταitte τοῖς ἀνέμοις καὶ ταῖς ὥραις, ἃ προσῆκεν ἐκάστοις ποιεῖν.

«Νῦν, ἔφη, παρὰ Σκόθαις ὑέτω*, παρὰ Λίβυσιν ἀστραπτέτω, παρ' Ἑλλήσιν νιφέτω*.

Τούτων δὲ γενομένων, ὁ Ζεὺς ἀτεχῶρησεν· δαίμονι γὰρ ἤδη καιρὸς ἦν.

Μένιππος: φιλόσοφος ἐκ Φοινίκης γράψας σατιρικὰ ποιήματα.

1. ἂ = ὅσα. 2. κατέβαλεν (ἀορ. τοῦ καταβάλλω) = ἔρριξε κάτω. 3. ὧν = ἀπ' τὶς ὁποῖας. 4. ὥραι = ἐποχὰι τοῦ ἔτους. 5. ἂ προσῆκει = ὅσα ταίριαζον. 6. ὑέτω (προστ. τοῦ ὑεῖ) = νὰ βρέχη. 6. νιφέτω (προστ. τοῦ νιφεῖ) = νὰ χονιζῇ.

5. Ἡ ἔρημος τῆς Λιβύης.

Τῆς Λιβύης¹ τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα καὶ γῆ ἔρημος ἐπὶ πολὺ, ἀκαρπτος, πεδινὴ ἅπασα, οὐ χλόη οὐ πόαν² οὐ φυτὸν οὐχ ὕδωρ ἔχουσα.

Ἐρπετὰ δὲ ποικίλα μέγιστά τε καὶ πάμπολλα καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα ἐπινέμεται³ τὴν γῆν· τὰ μὲν ὑποβρύχια⁴ φωλεόντα ἐν μυχῶ⁵ τῆς ψάμμου, τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα⁶, ἀσπίδες⁷ καὶ ἔχιδραι καὶ ἀκοντίαι⁸ καὶ δράκοντες⁹ καὶ σπορλίον σύστημα διττόν, τὸ μὲν ἕτερον ἐπίγειον καὶ πεζὸν ὑπέρομεγα καὶ πολυσφόνδυλον¹⁰, τὸ δ' ἕτερον ἐναέριον καὶ πτηνὸν ὑμενόπτερον¹¹, οἷα ταῖς ἀκοίσι καὶ τέτιξι καὶ νυκτηρίσι τὰ πτερά. Τοιαῦτα ὄρεα πολλὰ ἰπτάμενα οὐκ εὐπρόσιτον¹² ἀπεργάζονται τὴν Λιβύην ἐκεῖνην.

Τὸ δὲ πάντων ἐρπετῶν δεινότατον ἢ διαγᾶς¹³ ἐστίν, ὄφεις οὐ πάνυ μέγας, ἐχίδνη ὅμοιος, τὸ δῆγμα¹⁴ βίαιος, ἀδύνας ἐπάγων εὐθύς.

1. Ἡ μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ χώρα. 2. πόα = χλόη, πρασινάδα. 3. ἐπινέμεται (τοῦ ἐπινέμομαι) = ζοῦν. 4. τὰ κάτω ἀπὸ τοῦ νεροῦ. 5. μυχῶς = τὸ βαθύτερον μέρος. 6. τὰ ἐπιπολάζοντα = τὰ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς. 7. εἶδη ὄφεως. 8. ὄφεις κ. σαῖτα. 9. ὄφεις μέγας. 10. πολυσφόνδυλος = ὁ ἔχων πολλὰ ἄρθρα. 11. ὑμενόπτερος = ὁ ἔχων πτερά σὰν μεμβράνην. 12. εὐπρόσιτος = εὐκολοπλησίαστος. 13. ὄφεις φαρμακερός. 14. δῆγμα = δάγκωμα.

6. Κύκλωψ Πολύφημος καὶ Ποσειδῶν

Κύκλωψ. Ὁ πάτερ, οἷα πέπονθα¹ ὑπὸ τοῦ ἐπικαταράτου, δε μεθύσας ἐξετύφλωσέ με.

Ποσειδῶν. Τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὦ Πολύφημε;

Κύκλωψ. Τὸ μὲν πρῶτον Ὀδῖν ἐαντὸν ἀπεκάλει· ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω βέλους ἦν, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

Ποσειδῶν. Οἶδα², ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον· ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει³. Ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἐπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν⁴;

Κύκλωψ. Κατέλαβον ἐν τῷ ἄνθρωπῳ ἀπὸ νομῆς ἀναστρέφας⁵ πολλοὺς τινὰς ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι⁶ τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα⁷ τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα⁸ (πέτρα δ' ἐστὶ παμμεγέθης) καὶ τὸ πῦρ ἀνέκανα⁹ ἐνανσάμενος, ὃ¹⁰ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρούπειν

ἐαυτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὸν τινας αὐτῶν κατέφαγον ληστάς γε ὄντας. ἐνταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὐτίς εἴτε Ὀδυσσεύς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἠδὺ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον¹¹ δὲ καὶ ταραχωδέστατον· ἅπαντα γὰρ εὐθύς ἐδόκει μοι περιφέρεσθαι καὶ τὸ σπῆλαιν ἀναστρέφεσθαι καὶ οὐκέτι ὄλως ἐν ἐμαντῷ ἦν, τέλος δὲ εἰς ὕπνον κατεσπάσθη¹². Ὁ δὲ ἀποξύνας¹³ τὸν μοχλὸν καὶ πυρώσας προσέτι ἐτέφλωσέ με καθεύδοντα. καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον.

1. πέπονθα (παρ. κατ. τοῦ πάσχω) = ἔχω πάθει. 2. οἶδα = γνωρίζω. 3. ἀνέπλει (παρ. κατ. τοῦ ἀναπλέω) = ἤρχετο πλέοντα ἀπὸ τοῦ Ἰλιου. 4. οὐδὲ εὐχάρσης ὦν (μετ. τοῦ εἰμι) = ἐνῶ δὲν εἶναι πολὺ θαρραλέος. 5. ἀναστρέψας (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀναστρέφω) = ὅταν γύρισα. 6. δῆλον ὅτι = βεβαίως, προφανῶς. 7. ἐπέθηκα (ἀορ. τοῦ ἐπιτίθημι) = ἔθεσα ἐπάνω εἰς, ἔκλεισα. 8. πῶμα = κυρ. τὸ βούλωμα, τὸ στήριγμα δι' ἀσφάλειαν τοῦ κλεισίματος. 9. ἀνέκυσκα (ἀορ. τοῦ ἀνακκίω) ἐναυσάμενος = ἀναψα τὴν φωτιά μὲ προσάναμμα. 10. ὁ δένδρον ἔφερον = μὲ δένδρον, ποῦ ἔφερα. 11. ἐπίβουλος = δόλιος. 12. κατεσπάσθη (ἀορ. τοῦ κατασπᾶμι) = ἔπεσα βαριά. 13. ἀποξύνας (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀποξύνω) = ἀφοῦ ἐλέπτυνε.

7. Πλούτων· κατὰ Μενίππου.

Κροῖσος : Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονί² τὸν κύνά³ παροικοῦντα ὥστε ἢ ἐκείνόν ποι κατὰστησον⁴ ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

Πλούτων : Τί δ' ὑμᾶς δευρὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὦν ;

Κροῖσος : Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζομεν⁵ καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδα⁶ μὲν οὐτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλος⁷ δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίξει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς καὶ ὄλως λυπηρὸς ἐστί.

Πλούτων : Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιππε ;

Μένιππος : Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ τοὺς ἀγενεῖς⁸ καὶ ὀλεθροὺς ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε⁹ βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηται καὶ περιέχονται¹⁰ τῶν ἄνω· χαίρω οὖν ἀνιῶν αὐτοῦς.

Πλούτων: Ἄλλ' οὐ χρή λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στεροόμενοι.

Μένιππος: Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόφηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

Πλούτων: Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν θέλομι στασιασάζειν ὑμᾶς.

Μένιππος: Καὶ μήν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γινώσκετε ὡς οὐδὲ πανσομένον μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἦτε¹¹, ἀκολουθήσω ἀπῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

Κροῖσος: Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

Μένιππος: Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποίειτε προσκυνεῖσθαι ἀξιούτες καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντροφῶντες¹² καὶ τοῦ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες. Τοιγαροῦν οἰμώξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

Κροῖσος: Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

Μίδαξ: Ὅσον μὲν ἐγὼ χρυσίου!

Σαρδαν.: Ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς!

Μένιππος: Εὐγε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γνῶθι σαντὸν πολλὰκις συνείρων¹³ ἐπάσσομαι¹⁴ ὑμῖν· πρέπει γὰρ ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαδόμενον.

1. Πλούτων = ὁ θεὸς τοῦ Ἄιδου. 2. τουτονὶ (αἰτ. δεικτ. ἀντων.) = αὐτὸν ἐδῶ. 3. κύων = κυνικός· κυνικοὶ ἐλέγοντο οἱ φιλόσοφοι, οἱ ὅποιοι ὀμίλουν μετὰ παρρησίας περιπαίζοντες ὅλους. 4. κατάστησον (προστ. ἀορ. τοῦ καθίστημι) = τοποθέτησε. 5. οἰμώζω = κλαίω, θρηγῶ. 6. βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, περίφημος διὰ τὸν πλοῦτον. 7. βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας. 8. ἀγενής = ταπεινός, βάνυσος. 9. οὐκ ἀπέχρησε (ἀορ. τοῦ ἀποχράω) = δὲν ἤρκεσε, πού ἔζησαν κακοί. 10. περιέχονται = εἶναι προσηλωμένοι. 11. ἔνθα ἂν ἦτε = ὅπου καὶ ἂν πᾶτε. 12. ἐντροφῶντες (μετ. τοῦ ἐντροφῶ) = διασκεδάζοντας μετὰ τὴν ἀδυναμίαν ἐλευθέρων ἀνθρώπων. 13. συνείρων (μετοχ. τοῦ συνείρω) = συνάπτοντας. 14. ἐπάσσομαι (μέλ. τοῦ ἐπάδω) = θά τραγουδῶ.

ΣΤΟΒΑΙΟΣ

1. Ὅρκος τῶν νέων Ἀθηναίων.

Οὐ κατασχυνῶ¹ ὄπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην, ὅτε ἂν στοιχίσω²· ἀμνῶ³ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὀσίων καὶ μόνος καὶ

μετὰ πολλῶν τὴν πατοίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω· πλείω δὲ καὶ ἀρείω⁴, ὅσῃς ἂν παραδέξωμαι, καὶ εὐηχοήσω τῶν ἀσὶ κοινόντων.⁷ ^{ἔχ. ἱερωτέρω} ^{ἰσοχρόνως}

Καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυθμένοις⁵ πείσσομαι καὶ οὐστίνας⁶ ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος⁷ ἰδρῶσεται ὁμοφρόνως⁸, καὶ ἂν τις ἀναιρῆ⁹ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πείθεται, οὐκ ἐπιτρέψω· ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων καὶ ἱερὰ τὰ πάτρια τιμήσω. Ἱστορες¹⁰ θεοὶ ἔστωσαν¹¹ τούτων.

1. οὐ κατασχυνῶ (μέλ. τοῦ κατασχύνω) = δὲν θὰ ντροπιάσω.
2. ὅτῳ ἂν στοιχήσω (ὑποτ. τοῦ ἀσρ. στοιχῶ) = μὲ ὅποιον κοντὰ εἶμαι παρατεταγμένος.
3. ἀμυνῶ (μέλ. τοῦ ἀμύνω) = ἀποκρούω, πολεμῶ.
4. ἀρείω = ἰσχυροτέρων.¹
5. τοῖς ἰδρυθμένοις (ἰδρῶσεται) θεσμοῖς = στοὺς νόμους, ποὺ ἰσχύουν.
6. οὐστίνας = ὅποιους.
7. τὸ πλῆθος = ὁ δῆμος, ὁ λαός.
8. ὁμοφρόνως = μὲ κοινὴν ἀπόφασιν.
9. ἂν τις ἀναιρῆ (ὑποτ. τοῦ ἀναιρῶ) = ἂν κανεῖς ἐπιχειρῆ νὰ καταστρέψῃ.
10. Ἱστορες = μάρτυρες.
11. ἔστωσαν. (προστ. τοῦ εἶμι) = νὰ εἶναι.

2. Ἀξία ἀγωγῆς.

Ἡ παίδων ἀγωγή εἰσὶν¹ τοῖς τῶν κεραμῶν πλάσμασιν² ὡς γὰρ ἐκεῖνοι ἀπαλὸν μὲν τὸν πηλὸν ὄντα, ὅποι θέλουσι, σχηματίζουσι καὶ ῥυθμίζουσι³, ὀπτηθέντα⁴ δ' οὐκέτι δύνανται πλάσσειν, οὕτω καὶ οἱ ἐν νεότητι διὰ πόνων διαπαιδαγωγηθέντες⁵ τέλειοι γενόμενοι ἀμετάπλαστοί εἰσιν.

1. εἰσὶν = ὁμοιάζει.
2. ρυθμίζουσι (τοῦ ρυθμίζω) = κανονίζουν.
3. ὀπτηθέντα τὸν πηλὸν (μετοχ. ἀσρ. παθ. τοῦ ὀπτῶ) = ἂν ψηθῆ ὁ πηλός.
4. οἱ διαπαιδαγωγηθέντες (διαπαιδαγωγῶμαι) = ὅσοι ἀνετράφησαν.

3. Περὶ Ἀρετῆς.

Πολλοὶ μὲν πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· ἄλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμενρόμεθα¹ τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον² αἰεὶ χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

1. οὐ δισμειψόμεθα (μέλ. τοῦ δισμειβομαι) = δὲν θά ἀνταλλάξωμε.
 2. ἔμπεδος = σταθερός.

4. Περὶ ἀνδρείας.

Πύρρον¹ στρατεύσαντος Λακεδαιμονίους καὶ πολλὰ ἀπειλοῦντος, Δερκυλίδας², εἷς τῶν γερόντων, ἀναστάς³ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἶπεν: «Εἰ μὲν θεός ἐστιν ὁ ἀπειλῶν, μὴ φοβόμεθα· οὐδὲν γὰρ ἀδικοῦμεν. Εἰ δ' ἄνθρωπος, γνότω⁴ ἀνδρῶσιν ἀπειλῶν.

1. βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου. 2. δὲν πρόκειται περὶ τοῦ στρατηγοῦ Δερκυλίδα. 3. ἀναστάς (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀνίσταμαι) = ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν λόγον. 4. γνότω (προστ. ἀορ. τοῦ γιγνώσκω) = ἄς μάθη.

ΠΟΛΥΔΑΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἀλέξανδρος ὑπόδειγμα τοῖς στρατιώταις.

Ἀλέξανδρος πολιορκῶν Τύρον, βουλόμενος μέγα χῶμα πρὸς τοῖς τείχεσι τῶν Τυρίων καταβαλεῖν¹, πρῶτος αὐτὸς κόφινον λαβὼν καὶ χού² πληρώσας προσήνεγκε³. Οἱ δὲ Μακεδόνες, ὡς εἶδον αὐτουργοῦντα⁴ τὸν βασιλέα, παραχοῆμα⁵ τὰς γλαμύδας ἀποσφίγγαντες τὰ χῶματα⁶ διὰ τάχους ἤγειραν.

1. καταβαλεῖν (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ καταβάλλω) = νὰ ρίψῃ. 2. χούς = χῶμα. 3. προσήνεγκε (ἀορ. τοῦ προσφέρω) = ἔφερε. 4. αὐτουργοῦντα (μετοχ. τοῦ αὐτουργῶ) = νὰ ἐργάζεται ὁ ἴδιος. 5. παραχοῆμα = ἀμέσως. 6. χῶματα = τὰ προχώματα.

2. Τελέσιλλα¹

Κλεομένης², Σπαρτιατῶν βασιλεὺς, κτείνας ἐν παρατάξει³ Ἀργείων ἄνδρας ἐπὶ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτακοσίους ἐπὶ τὸ Ἄργος πρὸς ἑπτακισχιλίους ἐβάδιζεν ὡς κατὰ κράτος⁴ αἰρήσων⁵ τὴν πόλιν. Τελέσιλλα δὲ τὰς Ἀργείας ὀπλίσασα προήγαγεν⁶ εἰς μάχην. Αἱ δὲ ἔνοπλοι παρὰ τὴν ἑλαλίξιν ἰστάμεναι κύκλῳ τὰ τεῖχη ἐφράζαντο καὶ Κλεο-

μένη ἀπεκρούσαντο. Δημόρατον δὲ τὸν ἕτερον βασιλέα ἠμόναντο καὶ τὴν πόλιν κινδυνεύουσαν ἔσωσαν.

1. Ἀργεῖα κόρη, ποιήτρια. 2. ἐν παρατάξει = εἰς μάχην. 3. κατὰ κράτος = καθ' ὀλοκληρίαν. 4. ὡς αἰρήσων (μετοχ. μέλ. τοῦ αἰρῶ) = διὰ τὴν κυριεύσῃ. 5. προήγαγε (ἀόρ. τοῦ προάγω) = ὠδήγησεν.

3. Θεανώ.

Θεανὼ Πανσανίου¹ μήτηρ, ἥνικα Πανσανίας ἀλοῦς² μηδίζων³ κατέφηνεν ἰκέτης εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηναῶν τῆς Χαλκιοίκου⁴, ὅθεν ἀποσπᾶσαι ἰκέτην οὐκ ἦν θέμις⁵, αὕτη πρὸς τῶν ἄλλων ἀφικομένη πλίνθον πρὸς ταῖς θύραις ἐπέθηκεν. Οἱ Λάκωνες θαυμάσαντες τὴν ἀνδρείαν ὁμοῦ καὶ τὴν σοφίαν ἕκαστος πλίνθον ἐνήρμοσε⁶ ταῖς θύραις, ὥστε ἄμφω⁷ γενέσθαι οὔτε γὰρ τὸν ἰκέτην ἀπέσπασαν καὶ τὸν προδότην ἐποικοδομήσαντες διέφθειραν.

1. βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. 2. ἀλοῦς (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι) = διότι συνελήφθη. 3. μηδίζων (μετ. τοῦ μηδίζω) = τὴν ἔχη φρονήματα τῶν Μήδων. 4. χαλκιοίκου = μετὰ θύρας ἀπὸ χαλκόν. 5. οὐκ ἦν θέμις = δὲν ἐπετρέπετο. 6. ἐνήρμοσε (ἀόρ. τοῦ ἐναρμόζω) = ἀπέκλεισε τὰς θύρας. 7. ἄμφω = καὶ τὰ δύο.

4. Ἀρχίδαμης¹.

Πύρρος² ἐστράτευσε ἐπὶ Λακεδαίμονα. Μάχης ἰσχυρᾶς γενομένης πρὸς τῆς πόλεως ἀναχωρήσαντες οἱ Λάκωνες ἐβουλεύσαντο⁴ παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ὑπεκθέσθαι³, αὐτοὶ δὲ κινδυνεύειν μέχρι νίκης καὶ θανάτου. Ἀρχίδαμης δὲ θυγάτηρ βασιλέως Κλεάδα ἀντείπε τῇ γνώμῃ καὶ: «Καλόν, ἔφη, ταῖς Λακαῖναις μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀποθανεῖν ἢ μετ' αὐτῶν ζῆν».

1. θυγάτηρ τοῦ βασιλέως. 2. βασιλεὺς τῆς Ἡπείρου. 3. πρὸς τῆς πόλεως = πλησίον τῆς πόλεως. 4. ἐβουλεύσαντο (ἀόρ. τοῦ βουλευομαι) = ἐσκέφθησαν, ἀπεφάσισαν. 5. ὑπεκθέσθαι (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ ὑπεκτίθεμαι) = τὴν μεταφέρουν εἰς μέρος ἀσφαλές.

5. Σοφία Θεμιστοκλέους.

Θεμιστοκλῆς ἐναυλόχει¹ περὶ Σαλαμίνα τοῖς Ἕλλησιν ἐδόκει²

φεύγειν, Θεμιστοκλεῖ δὲ ναυμαχεῖν ἐν στενῇ θαλάττῃ. Ὡς δὲ μένειν οὐκ ἐπειθεν, ἦν αὐτῷ Σίεινος, παιδαγωγὸς τῶν παιδῶν· τοῦτον νύκτωρ ὡς βασιλέα πέμπει ὡς μηνύσοντα³ κατ' εὐνοίαν δήθεν ὅτι ἀποδιδράσκει⁴ τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ἐροῦντα «ναυμάχει». Πείθεται ὁ βασιλεὺς καὶ ναυμαχεῖ καὶ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν συνέτριψεν ἢ στενὴ θάλασσα. Οὕτω οἱ Ἑλληες ἄκοντες⁵ ἐνίκησαν τῇ σοφίᾳ τοῦ στρατηγοῦ.

1. ἐναυλόχει (παρατ. τοῦ ναυλοχῶ) = ἀνέμενε εἰς τὸν λιμένα καιρὸν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. 2. ἐδόκει (παρατ. τοῦ δοκεῖ) = ἐφαίνετο καλόν. 3. ὡς μηνύσοντα (μετ. μέλ. τοῦ μηνύω) = διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ. 4. ἀποδιδράσκει = φεύγει. 5. ἄθελα.

6. Ἀρτεμισία.

Ἀρτεμισία βασιλεύουσα Καρίας Ξέρξῃ βασιλεῖ συνεμάχησε κατὰ τῶν Ἑλλήνων· τὰ δ' ἀριστεία¹ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ταύτῃ βασιλεὺς ἔδωκε· ἐν αὐτῇ γὰρ τῇ ναυμαχίᾳ βασιλεὺς ὄρων² τὴν μὲν γενναίως ἀγωνιζομένην, τοὺς δ' ἄνδρας ἀγεννῶς³ ἀνεβόησεν: «ὦ Ζεῦ, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναικας πεποίηκας⁴, τὰς δὲ γυναικας ἄνδρας».

1. ἀριστεία = βραβεῖα. 2. ὄρων = βλέποντας. 3. ἀντίθετον τοῦ γενναίως = χωρὶς ἀνδρείαν. 4. πεποίηκας (παρακ. τοῦ ποιῶ) = ἔχεις κάμει.

7. Νουμήτωρ καὶ Ἀμούλιος.

Ἀμούλιος καὶ Νουμήτωρ ἀδελφοὶ ἦσαν. Νεώτερος Ἀμούλιος δυνάμει βιασάμενος¹ βασιλεὺς Ἀλβης² ἐγένετο. Τὸν μὲν δὴ Νουμήτωρα τὸν ἀδελφὸν ἐφροῦρει, θυγατέρα δ' αὐτοῦ Συλβίαν, ἵνα μὴ παῖδες αὐτῆς γένοιτο τιμωροὶ τῆς παρανομίας, ἀπέφηρεν³ ἰέρειαν. Ρωμῆος δ' ὅμως καὶ Ρωμύλος, Ἀρεως καὶ Συλβίας παῖδες, ἐπέθεντο Ἀμούλιῳ καὶ θόρυβος ἀπὸ τῆς ἄκρας⁴ εἰς τὴν πόλιν ἐφέρετο. Νουμήτωρ εἰδὼς⁵ τὰ δρώμενα πρὸς τοὺς πολίτας ἔλεγεν: «Πολεμίων ἐφοδος γέγονεν. Ἀμούλιος προδοὺς τὴν πόλιν πέφηνεν. Ἀλλὰ ὀπλισάμενοι εἰς τὴν ἀγορὰν ἀθροίζομεθα».

Οἱ μὲν ὀπλίζοντο καὶ ἠθροίζοντο. Ρῶμος δὲ καὶ Ρωμύλος ἀνελόντες⁶ Ἀμούλιον τοῖς ἠθροισμένοις πολίταις ἀνήγγειλαν, οἷα παθόντες

τῷ πάπῳ δικαίως ἐτιμώρησαν⁷, ὁ δὲ δῆμος ἐπανέσας τὸ ἔργον Νομῆτιον τὴν βασιλείαν ἀπέδωκεν.

1. βιασάμενος (μετ. ἀορ. τοῦ βιάζομαι) = μεταχειρισθεὶς βίαν.
2. πόλις τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν χώραν τῶν Λατίνων. 3. ἀπέφηνεν (ἀορ. τοῦ ἀποφαίνω) = ἔκανε, κατέστησε. 4. ἄκρα = ἀκρόπολις. 5. εἰδὼς (μετ. τοῦ οἶδα) = γνωρίζοντας. 6. ἀνελόντες (μετσχ. τοῦ ἀναίω) = ἀφοῦ ἐφόνευσαν. 7. ἐτιμώρησαν (ἀορ. τοῦ τιμωρῶ) = ἐβοήθησαν.

8. Νομᾶς.

Νομᾶς Ρωμαίους ἐκ πολέμου καὶ φόρου βουλόμενος μεταβαλεῖν εἰς εἰρήνην καὶ νόμους ἀνεχώρει ἐκ τῆς πόλεως καὶ εἰς τέμενος¹ ἱερὸν νυμφῶν διέτριβεν. Ἐν τούτῳ μόνος διαιτώμενος² ἐπὶ συγχρᾶς ἡμέρας ἐπανήει³ κομίζων παρὰ νυμφῶν θεοπρότια⁴, ἃ συνεβούλευεν ἠγείσθαι⁵ νόμους.

Τούτοις ἐπειθοντο Ρωμαῖοι. Δοκεῖ⁶ δέ μοι ζηλωτῆς γενέσθαι Μίνο καὶ Λυκούργον· καὶ γὰρ οὗτοι τοὺς νόμους ὁ μὲν παρὰ Διός, ὁ δὲ παρὰ Ἀπόλλωνος μαθόντες ἐπειθον αὐτοῖς χρῆσθαι, ὁ μὲν Κορίνθας ὁ δὲ Λάκωνας.

1. τέμενος = ναὸς εἰς ἄλλοις ἱερὸν, ἀφιερωμένος εἰς θεόν. 2. διαιτώμενος (μετοχ. τοῦ διαιτῶμαι) = ζοῦσε καί. 3. ἐπανήει (παρ. τοῦ ἐπανέρχομαι) = ἐπανήρχετο. 4. θεοπρότιον = μαντεία, θεία παραγγελία. 5. ἠγείσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἠγοῦμαι) = νὰ θεωροῦν. 6. δοκεῖ μοι = μοῦ φαίνεται (ὁ Νομᾶς).

10. Σκηπίων.

Σκηπίων¹ τρεῖς κατασκόπους Καρχηδονίων συλληφθέντας οὐκ ἀπέκτεινε, προσέταξε δ' αὐτοῖς ἄπασαν τὴν στρατιὰν περιελεῖν. Οἱ δὲ ἰδόντες Ρωμαίους τοὺς μὲν² βάλλοντας³, τοὺς δὲ⁴ ὄπλα ἐπισκευάζοντας, τοὺς δὲ⁵ ξίφη ἀκονῶντας πάλιν ἤχθησαν ἐπὶ τὸν Σκιπίωνα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. «Ἀπαγγεῖλατε πρὸς τοὺς πέμψαντας ὑμᾶς, ἃ θεθέασθε⁶».

Οἱ δὲ ἐπανεληθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἀννίβᾳ⁶ καὶ τοῖς ἄλλοις Καρχησονίοις ταῦτα καὶ ἐξέπληξαν αὐτοὺς τῇ τε Ρωμαίων παρασκευῇ καὶ τῇ Σκηπίωνος μεγαλοφυχίᾳ.

1. στρατηγός τῶν Ρωμαίων, νικητής τοῦ Ἀννίβα, ἐπονομαζόμενος Ἀφρικανός. 2. τοὺς μέν... τοὺς δέ = ἄλλους μέν... ἄλλους δέ. 3. βάλλοντας (μετ. τοῦ βάλλω) = νὰ ρίχνουν βέλη. 4. ἂ τεθέασθε (παρὰκ. τοῦ θεῶμαι) = ὅσα ἔχετε ἰδῆ. 5. στρατηγός τῶν Καρχηδονίων.

11. Καῖσαρ.

Καῖσαρ¹ Πομπηῖος² παρετάσσετο παρὰ Φάρσαλον. Ὅρων δὲ πολλοὺς τῶν πολεμίων νέους καὶ καλοὺς³ ἐπὶ τῷ κάλλει μέγα φρονοῦντας⁴ παρήγγειλε τοῖς στρατιώταις τὰς λόγχας μὴ φέρειν ἐπὶ τὰ σώματα τῶν πολεμίων, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ πρόσωπα. Οἱ δὲ φοβηθέντες μὴ τὸ κάλλος τῶν προσώπων λωβηθῆ⁵ ἀποστραφέντες ἔφυγον.

1. Ἰούλιος Καῖσαρ, στρατηγός Ρωμαῖος ζήσας 100 - 44 π.Χ. καὶ συγγραφεὺς 2. Πομπηῖος στρατηγός Ρωμαῖος, ἀντίπαλος τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ τὸ 49 π.Χ. εἰς τὴν μάχην τῆς Φαρσάλου. 3. καλὸς = ὄραϊος. 4. μέγα φρονοῦντας (μετοχ. τοῦ φρονῶ) = νὰ ὑπερηφανεύωνται. 5. μὴ λωβηθῆ (ἀόρ. τοῦ λωβῶμαι) = μήπως βλαφθῆ, παρὰμορφωθῆ.

ΔΙΩΝ ΚΑΣΣΙΟΣ

1. Ἀλέξανδρος νεανίας.

Λέγεται ποτε Ἀλέξανδρος Φίλιππῳ τῷ πατρὶ παῖς ὢν διαλεχθῆναι περὶ Ὅμηρον μάλα ἀνδρείως¹ καὶ μεγαλοφρόνως².

Ἦρετο³ οὖν Φίλιππος: «Διὰ τί, ὦ παῖ, οὗτω σφόδρα ἀγασαι⁴ τὸν Ὅμηρον καὶ ἀμελεῖς πάντων τῶν ἄλλων ποιητῶν;» Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν: «Ὅτι νομίζω, ὦ πάτερ, οὐ πᾶσαν παιδείαν βασιλεῖ πρέπειν⁵. τὴν δ' Ὅμηρον φαίην ἂν⁶ γενναίαν καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ βασιλικὴν εἶναι καὶ χρῆναι ταύτη τὸν νοῦν προσέχειν ἄνδρα, ὃς μέλλει ποιμῆν λαῶν ἔσεσθαι».

Φίλιππος δ' οὖν ἠγάσθη⁸ τῆς μεγαλοφροσύνης· ἔγνω⁹ γὰρ ὅτι ἐξήλουν τοὺς Ὅμηρον ἤρωας.

1. μάλα ἀνδρείως = σὰν μέγας ἀνδρας. 2. μεγαλοφρόνως = με ὑψηλὸ φρόνημα. 3. ἤρετο (ἀόρ. τοῦ ἔρωτῶ) = ἠρώτησε. 4. ἀγαμαι =

θουμάζω. 5. πρέπειν = ὅτι ἀρμόζει 6. φαίην ἂν = θὰ ἔλεγον. 7. χρῆναι (ἀπαρέμφ. τοῦ χρῆ) = ὅτι πρέπει. 8. ἡγάσθη (ἀόρ. τοῦ ἄγκυμι) = θαύμασε. 9. ἔγνω (ἀόρ. τοῦ γινώσκω) = ἐσχημάτισε τὴν γνώμην, ἀντελήφθη.

2. Ἑκρηξις Βεζουβίου¹.

Ἀὖχοι² δινοὶ καὶ σεισμοὶ ἐξαίφνης σφοδροὶ ἐγίνοντο, ὥστε καὶ τὸ πεδίον ἐκεῖνο πᾶν ἀταρατάτεσθαι. Καὶ ἡχά³, αἱ μὲν ὑπόγειοι βρονταῖς ὅμοιαι, αἱ δὲ ἐπίγειοι μνηθημοῖς ὅμοιαι συνέβαινον καὶ ἦ τε θάλαττα συνέβρεμε⁴ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ ἀνέθρωσκον⁵ πρῶτον μὲν λίθοι μεγάλοι, ἔπειτα πῦρ πολὺ καὶ καπνὸς ἄπλετος⁶. Νύξ τε οὖν ἐξ ἡμέρας καὶ σκότος ἐκ φωτός ἐγίνετο.

1. Βεζουβίος = ὄρος εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἰταλίας, ἠφαιστειον ἐνεργόν. 2. αὖχοις = ξηρασίαι. 3. ἡχῆ = βοή. 4. συνέβρεμε (παρατ. τοῦ συμβρέμω) = θορυβοῦσε. 5. ἀνέθρωσκον (παρατ. τοῦ ἀναθρόσκω) = πηδοῦσαν ψηλά, πετιόντουςαν. 6. ἄπλετος = πολὺς, τεράστιος.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ

1. Ἑγκώμιον τῶν ἐν Θερμοπύλαις ποσόντων (Σιμωνίδου)

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων εὐκλεῆς μὲν ἦ τύχη, καλὸς¹ δ' ὁ πότμος², βωμὸς δ' ὁ τάφος.

Ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐδὸς οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ³ ἄμανρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.

Μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδα, ὁ Σπάρτης βασιλεύς, ἀρετῆς μέγαν λειοπῶς⁴ κόσμον⁵ ἀέναον⁶ τε κλέος⁷.

1. καλὸς = ὠραῖος. 2. πότμος = ὁ θάνατος. 3. ὁ πανδαμάτωρ = τοῦ ἐξαφανίζει ὅλα. 4. λειοπῶς (μετοχ. παρακ. τοῦ λείπω) = ὁ ὅποιος ἔχει ἀφήσει. 5. κόσμος = στόλισμα. 6. ἀέναν = παντοτεινόν. 7. κλέος = δόξα.

2. Ξέρξης καὶ Δημάρατος.

Ξέρξης ἀπέστειλεν ἀγγέλους εἰς Θερμοπύλας ἐροῦντας¹ τοῖς

Ἑλλησιν ὅτι βασιλεὺς κελεύει τὰ μὲν «πλα ἀποθέσθαι², αὐτοὺς δὲ ἀκινδύνους εἰς τὰς πατρίδας ἀπιέναι³. Ἐπηγγείλατο⁴ δὲ δώσειν αὐτοῖς χώραν πλείω⁵ καὶ βελτίω τῆς ὑπ' αὐτῶν νῦν κατεχομένης.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Λεωνίδα ἀκούσαντες τῶν ἀγγέλων ἀπεκρίναντο ὅτι καὶ συμμαχοῦντες τῷ βασιλεῖ χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὀπλῶν ἔσονται⁶ καὶ πολεμεῖν ἀναγκαζόμενοι μετὰ τούτων γενναιώτερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιοῦνται· περὶ δὲ τῆς χώρας, ἣν ὑπισχεῖται δώσειν, ὅτι πάτριον⁸ ἐστὶ τοῖς Ἑλλήσι μὴ διὰ κακίαν⁹ ἀλλὰ δι' ἀρετὴν κτᾶσθαι χώραν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τῶν ἀγγέλων τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀποκρίσεις προσεκαλέσατο Δημάρατον Σπαρτιάτην, ἐκ τῆς πατρίδος πεφευγότα¹⁰ πρὸς αὐτόν· καταγελάσας δὲ τῶν ἀποκρίσεων ἐπρωτότησε τὸν Λάκωνα : «Πότερον οἱ Ἕλληνες ὀξύτερον τῶν ἑμῶν ἵππων φεύξονται¹¹ ἢ πρὸς τηλικαύτας¹² δυνάμεις παρατάξασθαι τολμήσουσι ; πῶς ἂν μάχωντο¹³ Πέρσας, οἳ ἀρχόμενοι ὑφ' ἐνὸς φοβοῦνται καὶ ἀναγκαζόμενοι μάλιστα ἐλάττους¹⁴ ὄντες καὶ πρὸς πλείονας πορεύονται. »

Πρὸς ταῦτα Δημάρατος : «ὦ Βασιλεῦ, ἔφη, Λακεδαιμόνιοι καθ' ἓνα μαχόμενοι οὐδενός εἰσι χείρους¹⁵· ἠθροισμένοι δὲ ἄριστοι ἀπάντων ἀνδρῶν· ἐλεύθεροι γὰρ ὄντες οὐ πάντως ἐλεύθεροί εἰσιν· κρατεῖ¹⁶ γὰρ αὐτῶν δεσπότης ὁ νόμος, ὃς ἐπιτάττει αἰεὶ τὸ αὐτὸ μένειν ἐν τῇ τάξει ἢ νικᾶν ἢ τελευτᾶν». Ὁ δὲ Ξέρξης καταγελάσας αὐτοῦ προσέταξεν ἀκολουθεῖν, ὅπως ἴδῃ φεύγοντας τοὺς Λακεδαιμονίους.

1. ἐροῦντας (μετοχ. μέλ. τοῦ λέγω) = διὰ τὰ εἶπον. 2. ἀποθέσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀποτίθεμαι) = νὰ θέσουν κατὰ γῆς. 3. ἀπιέναι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀπέρχομαι) = νὰ ἀπέλθουν. 4. ἐπηγγείλατο (ἀόρ. τοῦ ἐπαγγέλλομαι) = ὑπεσχέθη. 5. πλείω καὶ βελτίω = περισσότερη καὶ καλύτερη. 6. ἔσονται (μέλ. τοῦ εἶμι) = θὰ εἶναι. 7. ἀγωνιοῦνται (μέλ. τοῦ ἀγωνίζομαι) = θὰ ἀγωνισθοῦν. 8. πάτριον = πατροπαράδοτον. 9. διὰ κακίαν = διὰ δειλίαν. 10. πεφευγότα (μετ. παρακ. τοῦ φεύγω) = ἐξέριστον. 11. φεύξονται (μέλ. τοῦ φεύγω) = θὰ φύγουν. 12. πρὸς τηλικαύτας δυνάμεις = πρὸς τόσον μεγάλες δυνάμεις. 13. πῶς ἂν μάχωντο = πῶςμποροῦν νὰ μάχωνται. 14. ἐλάττους ὄντες = καὶ ἂν εἶναι ὀλιγώτεροι. 15. χείρους = κατώτεροι.

3. Οἱ Γαλάται.

Οἱ Γαλάται τοῖς μὲν σώμασιν εἰσιν εὐμήκεις, ταῖς δὲ σαροῦσι κάθυνοι καὶ λευκοί, ταῖς δὲ κόμαις ἐκ φύσεως ξανθοί, τὴν πρόσοψιν καταπληκτικοί² καὶ ταῖς φωναῖς βαρυνηχεῖς³ καὶ τραχύφωνοι, κατὰ δὲ τὰς ὀμιλίας βραχύλογοι καὶ αἰνιγματῖαι⁴ καὶ τὰ πολλὰ ὑπαινιττόμενοι⁵. Πολλὰ δὲ λέγοντες ἐν ὑπερβολαῖς ἐπὶ αὐξήσει μὲν ἑαυτῶν, μειώσει δὲ τῶν ἄλλων ἀπειληταί⁶ εἰσὶν· ταῖς δὲ διανοαῖς ὀξεῖς καὶ πρὸς μάθησιν οὐκ ἄφρευς⁷.

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ποιηταὶ μελῶν, οὓς βάρδοις⁸ ὀνομάζουσι.

1. Οἱ κάτοικοι τῆς Γαλατίας σημερινῆς Γαλλίας. 2. ὁ προξενῶν κατάπληξιν. 3. ὁ κάμων δυνατὸν (βαρὺν) ἦχον. 4. αἰνιγματῖαι = ποῦμιλοῦν αἰνιγματικά. 5. ὑπαινιττόμενοι (μετοχ. τοῦ ὑπαινίττομαι) = ποῦ ὀμιλοῦν με ὑπονοούμενα. 6. ἀπειλητής = ἀλαζονικός, καυχησιάρχης. 7. ἀφρευς = ἐκ φύσεως ἐλαττωματικοί. 8. Ἐθνικοὶ ποιηταὶ τῶν Γαλατῶν ψάλλοντες με συνοδεῖαν λύρας τοὺς θεοὺς καὶ ἥρωας.

4. Τὸ Βασιλεῖον τῆς Βαβυλῶνος¹.

Σεμίραμις² ὠκοδόμησε καὶ βασιλεία διπλᾶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους³ τῆς γειφύρας, ἐξ ὧν ἅμα ἐμελλε τὴν τε πόλιν ἀπασαν κατοπτεῦειν καὶ κλεῖς⁴ ἔχειν τῶν επικαιροτάτων⁵ τῆς πόλεως τόπων. Τοῦ δ' Εὐφράτου διὰ μέσης τῆς Βαβυλῶνος ἐρχομένου καὶ πρὸς μεσημβρίαν καταφερομένου⁶, τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἔνευε⁷ τὰ δὲ πρὸς δύσιν, ἀμφοτέρω δ' ἦν πολυτελῆ.

Τοῦ μὲν γὰρ πρὸς ἐσπέραν ὄντος μέρους ἐποίησε τὸν πρῶτον περίβολον ἐξήκοντα σταδίων ὑψηλοῖς καὶ πολυτελέσι τείχεσιν ὠχρωμένον ἐξ ὀπτή⁸ πλίνθου· ἕτερον δ' ἐντὸς τούτου κυκλοτεροῦ ἐποίησε, ὃς ἦν τὸ μήκος σταδίων τετραράκοντα, τὸ δὲ πλάτος ἐπὶ τριακοσίας πλίνθους, τὸ δὲ ὕψος ὀργυιῶν⁹ πενήτηκοντα· τῶν δὲ πύργων ὑπήρχε τὸ ὕψος ὀργυιῶν ἑβδομήκοντα. Ἐποίησε δὲ καὶ τρίτον ἐνδοτέρω περίβολον, ὃς περιελάμβανεν ἀκρόπολιν, ἧς ἡ μὲν περίμετρος ἦν σταδίων εἴκοσι, τὸ δὲ μήκος καὶ πλάτος ὑπερῆρε¹⁰ τοῦ μέσου τείχους τὴν κατασκευὴν.

1. Παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Βαβυλωνίας. Τὰ τείχη τῆς καὶ οἱ κρεμαστοὶ κῆποι ἐθεωροῦντο ὡς ἐν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα. 2. Περιφρῆμος βασιλίсса τῶν Ἀσσυρίων. Ἐκτίσε καὶ ἐστόλισε τὴν Βαβυλῶνα· ἐβα-

σίλευσε 49 ἔτη ἐπιτροπεύουσα τὸν υἱὸν τῆς· ἐξηφανίσθη περὶ τὸ 2000 π.Χ. 3. ἐξ ἑκατέρου μέρους = ἀπὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μέρος. 4. τὰς κλεῖς = τὰ κλειδιά. 5. τῶν ἐπικαιροτάτων = τῶν πιὸ σπουδαίων. 6. καταφερομένου (μετ. τοῦ καταφέρωμαι) = ἐπειδὴ ἔρρες. 7. τὰ μὲν... ἔνευε = ἄλλα μὲν ἐτρέφοντο πρὸς ἀνατολάς, ἄλλα δέ... 8. ἐξ ὅπτης πλίνθου = ἀπὸ ψημένο πλιθιά. 9. ὄργυιά = τὸ μετὰ τῶν δύο ἀπλωμένων χειρῶν διάστημα. 10. ὑπερῆρε (ἀόρ. τοῦ ὑπερζίρω) = ἦτο ὑψωμένον, ὑπερεῖχε.

5. Πατρεία τῶν ζώων ὑπὸ Αἰγυπτίων.

Σέβονται ἕνια¹ τῶν ζώων Αἰγύπτιοι καθ' ὑπερβολὴν οὐ ζῶντα μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον, οἷον τοὺς τε αἰλούρους² καὶ κόνας καὶ ἰέρακας, πρὸς δὲ τούτοις τοὺς τε λύκους καὶ τοὺς κροκοδείλους καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Ἐκάστῳ δὲ γένει τῶν σεβασμοῦ τυγχανόντων ζώων ἀφιέρωται³ χώρα πρόσδοτον φέρουσα ἀριστοῦσαν εἰς ἐπιμέλειαν καὶ τροφήν αὐτῶν.

1. ἔνιοι -αι -α = μερικοὶ. 2. αἰλούρος = γάτα. 3. ἀφιέρωται (παρ. τοῦ ἀφιερῶμαι) = ἔχει ἀφιερωθῆ.

6. Ὁ Νεῖλος.

Ὁ Νεῖλος μέγιστος ὢν τῶν ἀπάντων ποταμῶν καὶ πλείστην γῆν διερχόμενος καμπὰς πράττει μεγάλας, ποτὲ¹ μὲν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀραβίαν ἐπιστρέφων, ποτὲ δ' ἐπὶ τὴν Λιβύην ἐκκλίνων² φέρεται γὰρ ἀπὸ τῶν Αἰθιοπικῶν ὀρέων μέχρι τῆς εἰς θάλατταν ἐκβολῆς στάδια μύρια καὶ δισχίλια.

Κατὰ δὲ τοὺς ὑποκάτω τόπους συστέλλεται³ τοῖς ὄγκοις, ἀεὶ μᾶλλον προτεινόντος⁴ τοῦ θεύματος ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἡπείρους.

Τῶν δ' ἀποσχισμένων μερῶν τὸ μὲν εἰς τὴν Λιβύην ἐκκλίνειν ὑπ' ἄμμου καταπίνεται τὸ βάθος ἐχούσης ἄπιστος⁵, τὸ δ' εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐναντίας ἐκκλίνον εἰς τέματα παμμεγέθη καὶ λίμνας ἐκτρέπεται μεγάλης.

1. ποτὲ μὲν... ποτὲ δὲ = ἄλλοτε μὲν... ἄλλοτε δέ. 2. ἐκκλίνον (μετοχ. τοῦ ἐκκλίνω) = ἐκτρέπόμενος, στρεφόμενος, γυρίζοντας. 3. συστέλλεται (τοῦ συστέλλομαι) = περιορίζεται. 4. προτεινόντος (μετοχ. τοῦ προτείνω) = ἐπειδὴ ἀπλώνεται. 5. ἄπιστος = ἀπίστευτος, ἀπίθανος.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ

1. Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα τοῦ Διός.

Καθέζεται¹ μὲν Ζεὺς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ² καὶ ἐλέφαντος³ πεποιημέ-
νος⁴, στέφανος δ' αὐτῷ ἐστὶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ μιμούμενος⁵ ἐλαίας κλώνας⁶.
Ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει Νίκην καὶ ταύτην ἐξ ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ,
ταυρίαν τε ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ
τοῦ θεοῦ χαρῖεν ἐστὶ σκῆπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσι κεκοσμημένον⁷.
Ὁ δὲ ὄρνις⁸ ὁ ἐπὶ τῷ σκῆπτρῳ ὢν ὁ ἀετός ἐστι. Χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑπο-
δήματα τῷ θεῷ καὶ ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστίν.

1. καθέζεται = κάθεται. 2. χρυσοῦ = ἀπὸ χρυσοῦ. 3. ἐλέφαντος
= ἀπὸ ἐλεφαντοστοῦν (φίλντισι). 4. πεποιημένος (μετοχ. παρκα. τοῦ
ποιεῖν) = καμωμένος, κατασκευασμένος. 5. μιμούμενος (μετοχ. τοῦ
μιμοῦμαι) = ποῦ μιμεῖται, παριστάνει. 6. κλώνας (κλών -ωνός) =
κλωνάρια. 7. κεκοσμημένος (μετ. παρκα. τοῦ κοσμοῦμαι) = στολι-
σμένος. 8. ὄρνις = πτηνόν.

2. Ἡ ἐν Μαραθῶνι λίμνη.

Ἔστι δ' ἐν τῷ Μαραθῶνι λίμνη τὰ πολλὰ ἐλώδης¹ ἐνταῦθα ἀπει-
ρία² τῶν ὁδῶν φεύγοντες εἰσπίπτουσιν³ οἱ βάρβαροι καὶ σφίσι τὸν
πόνον⁴ τὸν πολὺν ἐπὶ τούτῳ συμβῆναι⁵ λέγουσιν.

Ἐπεὶ δὲ τὴν λίμνην φάνηται εἰσὶ λίθου τῶν ἵππων τοῦ Ἀρταφέρ-
ρους καὶ σημεῖα ἐν πέτραις⁶ σκηρῆς. Πρὶν δὲ καὶ ποταμὸς ἐκ τῆς λίμνης,
κατὰ τὰ μὲν πρὸς⁷ αὐτῇ τῇ λίμνῃ βοσκήμασιν⁸ ὕδωρ παρεχόμενος, κατὰ
δὲ τὴν ἐκβολὴν τὴν κατὰ τὸ πέλαγος ἄλμυρός ἦδη γίνεται καὶ ἰχθύων
τῶν θαλασσίων πλήρης⁹ ὀλίγον δ' ἀπωτέρω⁹ τοῦ πεδίου Πανός ἐστὶν
ὄρος καὶ σπήλαιον θέας ἄξιον. Εἴσοδος μὲν εἰς αὐτὸ στενή, παρελθοῦσι¹⁰
δέ εἰσιν οἴκοι καὶ λουτρά καὶ τὸ καλούμενον τοῦ Πανός αἰπόλιον¹¹,
πέτραι τὰ πολλὰ αἰξίν¹² εἰκασμέναι¹³.

1. ἐλώδης = γεμᾶτος ἀπὸ ἔλγ. 2. ἀπειρία = ἀπὸ ἄγνοιαν. 3. εἰσ-
πίπτουσιν (εἰσπίπτω) = πέφτουν μέσα 4. πόνος = ταλαιπωρία, σύγχυ-
σις. 5. συμβῆναι σφίσι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ συμβαίνει) = ὅτι τοὺς συνέβη,
τοὺς βρῆκε. 6. ἐν πέτραις = εἰς βράχια. 7. πρὸς τῇ λίμνῃ = κοντὰ στῆν

λίμνη. 8. βοσκήμασι = σὲ βοσκοτόπια. 9. ἀπωτέρω = μακρότερα. 10. παρελθοῦσι (μετ. ἀορ. τοῦ παρέρχομαι) = ἅμα περάσουν (τὴν εἴσοδον). 11. αἰπόλιον = γιδότοπος. 12. κίξιν = με γίδες. 13. εἰκασμένοι = ἕμοιαι.

3. Εἰσβολὴ τῶν Γαλατῶν εἰς Ἑλλάδα.

Οἱ Γαλάται ἐνέμοντο¹ τῆς Εὐρώπης τὰ ἔσχατα² ἐπὶ θαλάττῃ πολλῇ. Κελοὶ οὗτοι τὸ ἀρχαῖον κατὰ τε σφᾶς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὀνομάζοντο.

Συλλεγεῖσα³ δὲ σφίσι στρατιὰ τρέπεται τὴν ἐπὶ Ἴονίῳ καὶ τό τε Ἰλλυρικὸν ἔθνος καὶ πᾶν ὅσον ἄχρι Μακεδόνων ὤκει καὶ Μακεδόνας αὐτοὺς ἀναστάτους ἐποίησε⁴, Θετταλίαν τε ἐπέδραμε⁵. Καὶ ὡς Θερμοπυλῶν ἐγγὺς ἐγγίγνοντο, ἐνταῦθα οἱ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων ἠσύχαζον, ἅτε ὑπὸ Ἀλεξάνδρου μεγάλως καὶ Φιλίππου κακωθέντες⁶ πρότερον.

1. ἐνέμοντο (παρκατ. τοῦ νέμομαι) = κατοικοῦσαν. 2. ἔσχατα = εἰς τὰ ἀκρότατα παραθαλάσσια (νοτίως τῆς σημερ. Λυῶν). 3. συλλεγεῖσα (μετοχ. ἀορ. τοῦ συλλέγομαι) = ἀφοῦ μαζεύτηκε. 4. ἀναστάτους ἐποίησε (ἀορ. τοῦ ποιῶ) = ἔδιωξε. 5. ἐπέδραμε (ἀορ. τοῦ ἐπιθέω) = ἐπετέθη. 6. ἅτε κακωθέντες (μετ. ἀορ. τοῦ κακοῦμαι) = διότι ἐταλαιπωρήθησαν.

4. Ἀπόκρουσις τῶν Γαλατῶν.

Ἄθηναῖοι δὲ μάλιστα μὲν τῶν Ἑλλήνων ἀπειρήκεσαν¹ μήκει τοῦ Μακεδονικοῦ πολέμου καὶ προσπταίοντες² τὰ πολλὰ ἐν ταῖς μάχαις, ὅμως δ' ἐξίεναι³ ὠρμηγτο εἰς τὰς Θερμοπύλας σὺν τοῖς ἐθέλουσι κινδυνεύειν τῶν Ἑλλήνων. Καταλαβόντες δέ, ἧ⁴ στενότατον ἦν τὸ χωρίον τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴργον⁵ τοὺς βαρβάρους.

Ἄνευρόντες δ' οἱ Γαλάται τὴν ἀτραπὸν, ἣν καὶ Μήδους ποτὲ Ἐμφιάτης ἠγήσατο ὁ Τραχίνιος καὶ βιασάμενοι⁶ Φωκίῶν τοὺς τεταγμένους ἐπ' αὐτῇ λαθάνουσι⁷ τοὺς Ἑλληνας ὑπερβαλόντες τὴν Οἴτην.

Ἐπεὶ δ' ἐντὸς τῶν Πυλῶν ἦσαν οἱ Γαλάται, μάλιστα σπουδὴν εἶχον⁸ καὶ τὰ πολίσματα ἐλεῖν⁹ ἐν οὐδενὶ ποιησάμενοι¹⁰ Δελφούς καὶ τὰ χεῖρματα τοῦ θεοῦ διαρπάσαι. Καὶ σφίσι αὐτοὶ τε Δελφοὶ καὶ Φωκίῶν

ἀντετάχθησαν οἱ τὰς πόλεις περὶ τὸν Παρυσσὸν οἰκοῦντες. Ἀφίκετο δὲ καὶ δύναμις Αἰτωλῶν· τὸ γὰρ Αἰτωλικὸν προεἶχε ἀκμῇ νεότητος τοῦτον τὸν χρόνον.

Ὡς δ' εἰς χεῖρας ἦλθον, ἐνταῦθα κέρανοι τε ἐφέροντο εἰς τοὺς Γαλάτας καὶ ἀπορραγεῖσαι¹¹ πέτραι, δειμάτα¹² τε ἄνδρες ἐφίσταντο¹³ ὀπλίται τοῖς βαρβάροις. Τῶν δὲ διασωθέντων Γαλατῶν οἱ πολλοὶ ναυσὶν εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάντες τὰ παραθαλάσσια αὐτῆς ἐλεηλάτουν.

1. ἀπειρήκεσαν (ὑπερσ. τοῦ ἀπαγορεύω) = εἶχον κουρασθῆ. 2. προσπταίοντες (μετοχ. τοῦ προσπταίω) = ἐπειδὴ εἶχον πολλὰς ἀποτυχίας. 3. ἐξιέναι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἐξέρχομαι) = νὰ βγοῦν, νὰ ἀντεπεξέλθουν. 4. ἦ = ὅπου. 5. εἶργον (παρκατ. τοῦ εἶργω) = ἐμπόδιζαν. 6. βιασάμενοι (μετ. ἀορ. τοῦ βιάζομαι) = ἀφοῦ ἠγάγκασαν τοὺς Φ. (νὰ ὑποχωρήσουν). 7. λανθάνουσι ὑπερβαλόντες = ἐπέρασαν χωρὶς νὰ γίνων ἀντιληπτοί. 8. σπουδῆν εἶχον = ἐσπευδον, ἐβιάζοντο. 9. ἐλεῖν (ἀπαρ. ἀορ. τοῦ αἰρῶ) = νὰ κυριεύσουν. 10. ἐν οὐδενὶ ποιησάμενοι = χωρὶς νὰ ἐνδιαφεροῦν, ἀδιαφοροῦντες. 11. πέτραι ἀπορραγεῖσαι (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀπορρήγνυμαι) = βράχοι, οἱ ὁποῖοι διεσπάρθησαν. 12. δεῖμα = φόβητρον. 13. ἐφίσταντο (παρκατ. τοῦ ἐφίσταμαι) = ἐστέκοντο μὲ ἐπιθετικὴν ὁρμῆν.

ΔΙΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

1. Ἀδελφῶν στοργὴ πρὸς γονέας.

Οἱ τῆς Αἴτης κρατῆρες ἀνέπεμφάν¹ ποτε δύναικας πρὸς κατὰ τῆς χώρας καὶ οἱ Καταναῖοι ἐνόμισαν πάντως ἀφανισθῆσθαι² τὴν πόλιν. Φεύγοντες διὰ τοῦτο ὡς τάχιστα³ οἱ μὲν⁴ χρυσόν, οἱ δὲ⁵ ἄργυρον ἀπέφερον⁶, οἱ δὲ ἄλλα πρὸς τὴν φυγὴν ὠφέλιμα.

Δύο δ' ἀδελφοὶ ἀντὶ πάντων τοὺς γονέας γεραιούς ὄντας ἐπὶ τοὺς ὤμους ἀράμενοι⁹ ἔφευγον. Καὶ τοὺς ἄλλους τὸ πῦρ καταλαβὼν⁷ ἔφθειρεν, περὶ δ' αὐτοὺς ἐσχίσθη ὁ ὄραξ καί, ὡσπερ νῆσος ἐν αὐτῷ, πᾶν τὸ περὶ αὐτοὺς χωρίον ἐγένετο.

Διὰ ταῦτα οἱ Σικελιώται τὸν τε τόπον ἐκεῖνον Εὐσεβῶν τόπον ὠνόμασαν καὶ λιθίνους ἀνδριάντας, μνήματα θεῶν τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνων ἔργων, ἴδρυσαν.

1. ἀνέπεμφαν (ἀορ. τοῦ ἀναπέμπω) = ἐβγαλαν ἐπάνω στὴν γῆ. 2. ἀφανισθῆσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀφανίζομαι) = ὅτι θὰ ἐξαφανισθοῦν.

ἴθ' ἀ χαθοῦν. 3. ὡς τάχιστα = ὅσο τὸ δυνατόν γρηγορώτερα. 4. οἱ μὲν... οἱ δὲ = ἄλλοι μὲν... ἄλλοι δέ. 5. ἀπέφερον (παρατ. τοῦ ἀποφέρει) = ἐπαιρναν μαζί. 6. ἀράμενοι (μετοχ. ἀορ. τοῦ αἶρωμαι) = ἀφοῦ ἐβαλαν στοὺς ὤμους. 7. καταλαβὼν (μετοχ. ἀορ. τοῦ καταλαμβάνω) = τοὺς πρόφτασε καὶ.

2. Ὁ Νόμος

Ἔστιν ὁ νόμος τοῦ βίου ἡμῶν ἡγεμών¹, τῶν πολισμάτων δ' ἐπιστάτης² κοινός, τῶν δὲ πραγμάτων κανὼν δίκαιος, πρὸς ὃν ἕκαστος ἀπευθύνει³ χερὶ τὸν ἑαυτοῦ τρόπον⁴ εἰ δὲ μὴ, πονηρὸς ἔσται⁵. Οἱ μὲν οὖν τοῦτον φυλάττοντες ἔχονται⁶ τῆς σωτηρίας, οἱ δὲ παραβαίνοντες πρῶτον μὲν ἑαυτοὺς ἀπολλύουσι⁷, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλους, παράδειγμα ἑαυτοὺς ἀνομίας καὶ βίας παρέχοντες. Οἱ δὲ κατὰ νόμον διάγοντες ἀσφαλῶς πορεύονται διὰ τοῦ βίου.

1. ἡγεμών = ὁδηγός. 2. ἐπιστάτης = προστάτης. 3. ἀπευθύνειν (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀπευθύνω) = νὰ συμμορφώνεται. 4. τρόπος = χαρακτήρ, συμπεριφορά. 5. ἔσται (μέλλ. τοῦ εἶμι) = ἴθ' εἶναι. 6. ἔχουμί τινος = κρατιέμαι στερεὰ ἀπὸ κάτι· ἔχονται τῆς σωτηρίας = σώζονται. 7. ἀπολλύουσι ἑαυτοὺς (τοῦ ἀπολλύω καὶ ἀπόλλυμι) = χάνονται.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΑΕΡΤΙΟΣ

1. Καταδίκη Σωκράτους.

Οἱ δικασταὶ θάνατον κατέγνωσαν¹ Σωκράτους. Ἀθηναῖοι δὲ μετ' οὐ πολὺ μετέγνωσαν² καὶ τούτους μὲν ἐφυγάδευσαν³, Μελήτῳ⁴ δὲ τοῦ κατηγοροῦ θάνατον κατέγνωσαν. Σωκράτη δὲ χαλκῆς εἰκόνας ἐτίμησαν, Λυσίπῳ⁵ ταύτην ἐργασαμένον.

1. κατέγνωσαν = κατεδίκασαν εἰς θάνατον. 2. μετέγνωσαν = μετενόησαν. 3. ἐφυγάδευσαν (φυγαδεύω) = ἐξώρισαν. 4. Μέλῃτος, κατηγορὸς τοῦ Σωκράτους. 5. περίφημος καλλιτέχνης χαλκίων ἀγαλμάτων.

2. Πῶς Ξενοφῶν μαθητὴς Σωκράτους ἐγένετο.

Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου υἱός, Ἀθηναῖος, αἰδήμων¹ ἦν καὶ εὐειδέστατος² καθ' ὑπερβολήν. Οὗτος ἀπαντήσας³ ἐν στενωπῷ Σωκράτει διέτεινε⁴

τὴν βακτηρίαν καὶ ἐκόλυεν αὐτὸν παριέναι⁵ καὶ ἐπνιθάνετο, ποῦ καλοὶ κάραθοί⁶ γίνονται ἄθροιστοι⁷: «Ἐπου⁸ τοίνυν, ἔφη Σωκράτης, καὶ μάνθανε». Ἐντεῦθεν ἀκροατῆς Σωκράτους ἐγένετο.

1. αἰδήμων = ἐντροπαλός. 2. εὐειδέστατος = ὡραιότατος. 3. ἀπαντήσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀπαντιῶ) = ὅτε συνήτησε. 4. διέτεινε (ἀορ. τοῦ διατείνω) = ἐτέντωσε, ἄπλωσε. 5. παριέναι (ἀπαρέμφ. τοῦ παρέρχομαι) = νὰ περάσῃ. 6. καλοὶ κάραθοί· καλὸς κάραθος = ἐνάρετος. 7. ἄθροιστος = ὁ ἄθροιστος. 8. ἔπου (προστ. τοῦ ἔπομαι) = ἀκολούθηα.

3. Σόλων.

Σόλων Σαλαμῖνος πρῶτος τὴν σεισάχθειαν εἰσηγήσατο¹ Ἀθηναίοις· τὸ δὲ λύτρωσις ἦν σωμαίων καὶ κτημάτων· καὶ γὰρ ἐπὶ σύμπαν² ἔδανείζοντο καὶ πολλοὶ δι' ἀπορίαν ἐδοῦλεον³. Ἐπτά δὲ ταλάντων πατρῶων ὀφειλομένων⁴ αὐτῷ συνεχώρησε⁵ πρῶτος καὶ τοὺς λοιποὺς προὔτρεψατο πρᾶξαι. Καὶ οὗτος ὁ νόμος ἐκλήθη Σεισάχθεια· φανερὸν δὲ διὰ τί.

Τὸ δὲ μέγιστον⁶· ἐπεὶ ἡ πατὴρ αὐτοῦ Σαλαμῖς ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων ἡμφεσβητεῖτο⁷ καὶ πολλάκις οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τοῖς πολέμοις ἠτύχησαν, ἡ τοῦ δήμου ἐκκλησία ἐψηφίσατο θανάτῳ ζημιοῦσθαι, εἴ τις ἐτι συμβουλεύσει περὶ Σαλαμῖνος μάχεσθαι.

Σόλων δὲ προσποιούμενος μαινέσθαι⁸ καὶ στεφανωσόμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγοράν· ἐνταῦθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω διὰ κήρυκος τὰ περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεία⁹ καὶ παρώρμησεν αὐτούς.

Καὶ αὔθις¹⁰ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ἐπολέμησεν καὶ ἐνίκησεν αὐτούς διὰ Σόλωνα.

1. εἰσηγήσατο (ἀορ. τοῦ εἰσηγοῦμαι) = ἐπρότεινε. 2. ἐπὶ σύμπαν ἔδανείζοντο = ἔδανείζοντο γιὰ κάθε τι. 3. ἐδοῦλεον (τοῦ δουλεύω) = ἐγίνοντο δοῦλοι. 4. ὀφειλομένων αὐτῷ (μετοχ. τοῦ ὀφείλομαι) = ἐπειδὴ τοῦ ὀφείλοντο, ἐχρεωστοῦντο. 5. συνεχώρησε (ἀορ. τοῦ συγχωρῶ) = ἐχάρισε. 6. τὸ δὲ μέγιστον = τὸ δὲ σπαιδαίυτερο. 7. ἡμφεσβητεῖτο (παρ. τοῦ ἀμφισβητοῦμαι) = ἐθεωρεῖτο ἰδικῆ των καὶ ἀπὸ τούς... τὴν διεκδικοῦσαν καὶ οἱ Ἀθην. καὶ οἱ Μεγαρ. 8. μαινέσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ μαινομαι) = ὅτι ἦταν τρελλός. 9. ἐλεγεία = πατριωτικὰ ποιήματα. 10. αὔθις = πάλιν, ἐκ νέου.

ΣΤΡΑΒΩΝ

1. Ἀρχαιότατοι κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκαταῖος¹ ὁ Μιλήσιος περὶ τῆς Πελοποννήσου λέγει ὅτι πρὸ τῶν Ἑλλήνων ὤκησαν αὐτὴν βάρβαροι· Πέλοψ γὰρ ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπηγάγετο² λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον, Δαναὸς δ' ἐξ Αἰγύπτου, Πελασγοὶ δὲ καὶ Λέλεγες καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἰσθμοῦ.

Τὴν δ' Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλιον Θοῤᾳες ἔσχον³, αὐτὴν δὲ Βοιωτῖαν ἄλλοι Φοίνικες. Οἱ δὲ Θοῤᾳες καὶ Ἰλλυριοὶ καὶ Ἑπειῶται καὶ μέχρι νῦν ἐν πλευραῖς⁴ εἰσιν. Ἔτι δὲ μᾶλλον πρότερον Μακεδονίων καὶ μέρη τινὰ Θετταλίας οἱ Θοῤᾳες, Ἀκαρνανίας δὲ καὶ Αἰτωλίας Θεσπρωτοί, Κασσωπαῖοι, Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀθαμῶνες, ἔθνη ἡπειρωτικά, κατοίκησαν.

1. Ἐκαταῖος, ἱστοριογράφος ἀρχαιότερος καὶ τοῦ Ἡροδότου.
2. ἐπηγάγετο (ἀόρ. τοῦ ἐπάγομαι) = ἔφερε μαζὶ του.
3. ἔσχον (ἀόρ. τοῦ ἔχω) = κατέλαβον.
4. ἐν ταῖς πλευραῖς = εἰς τὰ πλάγια.

2. Ἡ Δῆλος.

Ἡ μὲν Δῆλος ἐν πεδίῳ ἔχει τὴν πόλιν καὶ τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος· ὑπέροκειται δὲ τῆς πόλεως ὄρος ὕψηλόν ὃ Κύνθος καὶ τραχὺ¹, ποταμὸς δὲ διαρρεῖ² τὴν νῆσον Ἰνωπὸς οὐ μέγας· καὶ γὰρ ἡ νῆσος μικρά. Τετίμηται³ δ' ἐκ παλαιοῦ διὰ τοὺς θεοὺς ἀπὸ τῶν ἡρωϊκῶν χρόνων ἀρξάμενη· μυθεύεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ Λητώ τεκεῖν Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

Ἐνδοξον δ' ἐποίησαν αὐτὴν καὶ αἱ περιοικίδες⁴ νῆσοι καλούμεναι Κεκλάδες, κατὰ τιμὴν πέμπουσαι δημοσίᾳ θεωροῦς⁵ τε καὶ θυσίας καὶ χοροὺς παρθένων πανηγύρεις τε ἐν αὐτῇ συνάγουσαι μεγάλας.

1. τραχὺς = ἀπότομος.
2. διαρρεῖ (τοῦ διαρρέω) = ρέει διὰ μέσου.
3. τετίμηται (παρ. κ. τοῦ τιμάομαι -ῶμαι) = ἔχει τιμηθῆ.
4. νῆσοι περιοικίδες = νησιὰ γύρω ἀπὸ τὴν Δῆλον μὲ κατοίκους.
5. θεωροὶ = ἀντιπρόσωποι.

3. Ἔθνη Ἡπειρωτικά καὶ ποταμοὶ τῆς Ἡπείρου.

Τῶν Ἡπειρωτῶν ἔθνη φησὶ Θεόπομπος¹ εἶναι τετρακαίδεκα, ἐνδοξότατοι δὲ τούτων Χάονες² καὶ Μολοττοὶ³ διὰ τὸ ἄρξαι⁴ ποτὲ πάσης Ἡπειρώτιδος πρότερον μὲν Χάονας, ἕστερον δὲ Μολοττούς, οἷ⁵ καὶ διὰ τὸ παρὰ τούτοις εἶναι τὸ ἐν Δωδώνῃ παλαιὸν καὶ ὀνομαστὸν μαντεῖον ηὐξήθησαν.

Χάονες μὲν οὖν καὶ Θεσπρωτοὶ τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὀρέων μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου παραλίαν νέμονται χώραν ἔχοντες εὐδαίμονα. Ποταμοὶ δ' εἰσὶν ὁ Ἀχέρων, ὃς ἐμβάλλει εἰς τὸν γλυκὸν λιμένα. ῥέων ἐκ τῆς Ἀχερουσίας⁶ λίμνης καὶ δεχόμενος πλείους ποταμούς, ὥστε καὶ γλυκαίνει τὸν κόλπον, ῥεῖ δὲ καὶ ὁ Θάμης πλησίον.

1. Θεόπομπος, ἱστοριογράφος ἀκμάσας ἐπὶ Φιλίππου, ἔγραψε ἱστορίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν σώζονται ἀποσπάσματα. 2. κάτοικοι τῆς Χαονίας, ἐπαρχίας παραθαλασσίας τῆς Ἡπείρου, ὅπως καὶ ἡ Θεσπρωτία. 3. Μολοσσοί, κάτοικοι τῆς Μολοσσίας, ἐπαρχίας τῆς Ἡπείρου, ἡ ὁποία ἀπετέλει ἰδιαιτέρον βασιλείον. 4. διὰ τὸ ἄρξαι (ἀπαρέμφ. ἀρ. τοῦ ἄρχω) = διότι ἐξουσίασαν. 5. οἷ = οἶ ὅποιοι.

4. Ἡ Ἐγνατία ὁδὸς καὶ ὄρια Ἑλληνικῶν χωρῶν κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.

Ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου εἰς Μακεδονίαν ἢ Ἐγνατία καλουμένη ὁδὸς ἄγει διὰ τῶν Ἰλλυρικῶν ὀρέων καὶ τῶν Ἐορδῶν (τῆς Ἐορδαίας) εἰς Ἐδεσσαν καὶ Πέλλαν μέχρι τῆς Θεσσαλονίκης.

Ταύτην τὴν ὁδὸν οἱ ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἐπιδάμνον¹ καὶ Ἀπολλωνίαν² πορευόμενοι ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχουσι τὰ Ἡπειρωτικά ἔθνη μέχρι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ ὄρη τὰ τῶν Ἰλλυριῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδονικῶν ὀρέων μέχρι τοῦ Στρυμόνος καὶ τοῦ Νέστου ποταμοῦ Μακεδόνες τε οἰκοῦσι καὶ Παιῖνες καὶ τινες τῶν ὀρειῶν Θρακῶν τὰ δὲ πέραν τοῦ Ποντικοῦ στόματος πάντα ἔθνη Θρακῶν ἐστὶ πλὴν τῆς παραλίας. Αὕτη δ' ὄψ' Ἑλλήνων οἰκεῖται, τῶν μὲν³ ἐπὶ τῇ Προποντίδι ἰδρυμένων⁴, τῶν δὲ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ, τῶν δ' ἐπὶ τῷ Αἰγαίῳ.

Τὴν δ' ἀπὸ Θεσσαλονικίας, Μακεδονικῆς πόλεως, μέχρι τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ καὶ τὴν ἀπὸ τούτου μέχρι Νέστου προσνέμουσι⁵ τῇ

Μακεδονία. Ἐπειδὴ Φίλιππος διαφερόντως ἐσπούδασε⁵ περὶ ταῦτα τὰ χωρία, ὥστε ἐξειδίωσασθαι⁶, συνεστήσατο⁷ προσόδους μεγίστας ἐκ τῶν μετάλλων καὶ τῆς ἄλλης εὐφύιας⁸ τῶν τόπων.

1. Ἐπίδαμνος, πόλις τῆς Ἠπείρου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἴονίου πελάγους καὶ κυρίως τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους. 2. Ἀπολλωνία, πόλις τῆς Ἠπείρου παρὰ τὸν Ἄφρον ποταμόν. 3. τῶν μὲν... ἰδρυμένων (μετοχ. τοῦ ἰδρύομαι) = πού ἄλλοι μὲν... εἶναι ἐγκαταστημένοι. 4. προσένεμουσι (τοῦ προσένεω) = προσδιορίζουν, περιλαμβάνουν. 5. ἐσπούδασε (ἀόρ. τοῦ σπουδάω) = ἀσχολήθηκε, ἐνδιαφέρθηκε. 6. ἐξειδίωσασθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἐξειδιῶμαι) = νὰ τὰ κάμη δικὰ του. 7. συνεστήσατο (ἀόρ. τοῦ συνίσταμαι) = ὀργάνωσε, ὥρισε. 8. εὐφύια = φυσικὰ προσόντα.

5. Ἀμβρακία. Ἀμβρακικὸς κόλπος. Ἰδρυσις Νικοπόλεως.

Οἰκοδοί τὰ ἐν δεξιᾷ τοῖς εἰσπλέονσι τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον τῶν Ἑλλήνων Ἀκαρῶνες καὶ ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος ἐνταυθὰ ἐστὶ πλησίον τοῦ στόματος¹. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἡ Νικόπολις ἐστὶ, ὑπέρεκειται² δὲ αὕτη τοῦ μυχοῦ³ μικρόν, παρασφρεῖ δ' αὐτὴν ὁ Ἀραχθὸς ποταμὸς ἀνάπλου⁴ ἔχων ἐκ θαλάττης εἰς αὐτὴν ὀλίγων σταδίων.

Ἠντύχει μὲν οὖν καὶ πρότερον ἢ πόλις αὕτη διαφερόντως μάλιστα δ' ἐκόσμησεν αὐτὴν Πύρρος Βασιλεὺς χρησόμενος τῷ τόπῳ.

Μακεδόνες δ' ὕστερον καὶ Ῥωμαῖοι καὶ ταύτην καὶ τὰς ἄλλας πόλεις κατεπόνησαν⁵ τοῖς συνεχέσι πολέμοις, ὥστε ὁ Καῖσαρ ὄρων ἐκλελειμμένας⁶ τελέως ταύτας εἰς μίαν συνήκισε⁷ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Νικόπολιν ἐν τῷ κόλπῳ τούτῳ· ἐκάλεσε δ' ἐπώνυμον τῆς νίκης, ἐν ᾗ κατεναμάχησεν Ἀντώνιον πρὸ τοῦ στόματος τοῦ κόλπου.

Ἡ μὲν οὖν Νικόπολις εὐανδροῖ καὶ λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἐπίδοδον⁸ χώραν τε ἔχουσα πολλήν, τό τε ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ τοῦ ἄλλου ἱερῷ λόφῳ τοῦ Ἀπόλλωνος τέμενος καὶ τὸ ἐν τῷ ἄλλῳ γυμνάσιον⁹ καὶ στάδιον. Ἀγὼν δὲ πεντητηρικὸς¹⁰ ἐν αὐτῷ ἀποδίδεται ἱερὸς τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος, τὴν δ' ἐπιμέλειαν αὐτοῦ Λακεδαιμόνιοι ἔχουσιν. Ἠγετο¹¹ δὲ καὶ πρότερον τὰ Ἀκτια τῷ θεῷ στεφανίτης ἀγὼν ὑπὸ τῶν περιοίκων.

1. στόμα = εἴσοδος. 2. ὑπέρεκειται (τοῦ ὑπέρεκειμι) = κεῖται, εὐρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ. 3. μυχός = τὸ βαθύτερον μέρος, τὸ τέρμα τοῦ κόλπου. 4. ἀνάπλου ἔχων· ἐπὶ ποταμῶν ὁ πλοῦς ἐναντίον τοῦ ρεύματος τοῦ

ποταμοῦ. 5. κατεπόνησαν (ἀόρ. τοῦ καταπονῶ) = ἐταλαιπώρησαν. 6. ἐκλειμμένους (μετοχ. παρακ. τοῦ ἐκλείνομαι) = ὅτι εἶχαν ἐγκαταλειφθῆ. 7. συνήκισε (ἀόρ. τοῦ συνοικήζω) = ἔβαλε νὰ κατοικήσουν μαζί. 8. λαμβάνει ἐπίδοσιν (τοῦ λαμβάνω) = προσδεύει. 9. γυμνάσιον = γυμναστήριον. 10. πεντητηριῶς = κάθε πέντε χρόνια. 11. ἤχρητο (παρατ. τοῦ ἄχρημαι) = ἐτελοῦντο.

6. Θετταλία.

Ἔστι τῆς Θετταλίας πρὸς θαλάττη ἢ ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηραιοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἄκρων τοῦ Πηλίου ὄρους παραλία βλέπουσα πρὸς ἔω καὶ τὰ ἄκρα¹ τῆς Εὐβοίας.

Ἐκατέρωθεν² δὲ ἀπὸ μὲν Πηλίου καὶ Πηραιοῦ πρὸς μεσόγειον Μακεδόνες παράκεινται μέχρι Παιονίας καὶ Ἑπειρωτικῶν ἐθνῶν, ἀπὸ δὲ τῶν Θερμοπυλῶν τὰ παράλληλα τοῖς Μακεδόσιν ὄρη, τὰ Οἰταῖα καὶ τὰ Αἰτωλικά τοῖς Δωριεῖσι καὶ τῷ Παρνασσῷ συνάπτοντα³.

Καλεῖται δὲ τὸ μὲν πρὸς τοῖς Μακεδόσι πλεονὸν ἀρκτικόν⁴, τὸ δ' ἕτερον νότιον. Λοιπὸν δ' ἐστὶ τὸ ἐσπέριον⁵, ὃ περικλείουσι τὰ περὶ τὴν Πίνδον ἡπειρωτικά ἔθνη· οὐ μὴν γε⁶ τοῦτο πολλὴν περιλαμβάνει χώραν κύκλω, ἀλλ' εἰς τὰ πεδία τελευτᾷ.

1. τὰ ἄκρα = κορυφαὶ τῶν βουνῶν. 2. ἐκατέρωθεν = καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. 3. συνάπτοντα (μετοχ. τοῦ συνάπτω) = ποὺ συνέχονται. 4. ἀρκτικός = βόρειος. 5. ἐσπέριος = δυτικός. 6. οὐ μὴν γε = ἀλλ' ὅμως δέν.

7. Πεδία τῆς Θετταλίας.

Πεδία ἐστὶ τὰ μέσα τῆς Θετταλίας, εὐδαιμονοεστάτης χώρας, πλήρη ὄση ποταμόκλυστος¹ ἐστίν· ὁ γὰρ Πηρειὸς ποταμὸς διὰ μέσης ῥέων καὶ πολλοὺς δεχόμενος ποταμοὺς ὑπερχεῖται² πολλάκις· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ ἐλιμνάζετο, ὡς λόγος, τὸ πεδίον ἐκ τε τῶν ἄλλων μερῶν ὄρεσι περιειρογόμενον³ καὶ τῆς παραλίας ἐχούσης τὰ χωρία μετεωρότερα⁴ τῶν πεδίων.

Ἐπὶ δὲ σεισμῶν ῥήγματος γενομένου κατὰ τὰ νῦν καλούμενα Τέμπη καὶ τὴν Ὀσσαν ἀποσχίσαντος ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου, διεξέπεσε⁵ ταύτη⁶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁ Πηρειὸς καὶ ἀνέφνηξε⁷ τὴν χώραν ταύτην. Ἐπολείπεται δ' ὅμως ἢ τε Νεσσωνὶς λίμνη μεγάλη καὶ ἡ Βοιβηὶς ἐλάτων ἐκείνης καὶ πλησιεστέρα τῇ παραλίᾳ.

1. ποταμόκλυστος = ὅποιος κατακλύζεται ἀπὸ ποταμούς, παθαίνει πλημμύραν. 2. ὑπερχεῖται (τοῦ ὑπερχέσθαι) = χύνεται ἔξω ἀπὸ τὰς ὄχθας, πλημμυρίζει. 3. περιειργόμενον (μετοχ. τοῦ περιείργομαι) = ποῦ περικλείεται. 4. μετώρα = μέρη εἰς μεγαλύτερον ὕψος. 5. διεξέπεσε (ἀόρ. τοῦ διεκπίπτω) = χύθηκε διὰ μέσου (τοῦ ρήγματος). 6. ταύτη = εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. 7. ἀνέψυξε (ἀόρ. τοῦ ἀναψύχω) = ἐδρόσισε, ξήρανε.

8. Ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς διὰ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶ ὁμοροῦσιν¹ ἀλλήλοις μέσον ἔχοντες τὸν Ἀχελῷον ποταμὸν ὄροντα ἀπὸ τῶν ἄρκτων καὶ τῆς Πίνδου. Ἀκαρνανεὶ μὲν τὸ πρὸς ἑσπέραν μέρος ἔχοντες τοῦ ποταμοῦ μέχρῃ τοῦ Ἀμβροαικοῦ κόλπου καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀκτίου Ἀπόλλωνος, Αἰτωλοὶ δὲ τὰ πρὸς ἕω² μέχρῃ τῶν Ὀζολῶν Λοκρῶν καὶ τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῶν Οἰταίων.

Ἐπὲρκενται δ' ἐν τῇ μεσογαίᾳ³ καὶ τοῖς προσβορείοις μέρεισι τῶν μὲν Ἀκαρνανῶν Ἀμφίλοχοι, τούτων δὲ Δόλοπες καὶ ἡ Πίνδος, τῶν δ' Αἰτωλῶν Πεσραιβοὶ καὶ Ἀθαμᾶνες⁴ τὸ δὲ νότιον πλευρὸν, τό τε Ἀκαρνανικὸν ὁμοίως καὶ τὸ Αἰτωλικόν, κλύζεται⁵ τῇ θαλάττῃ τῇ ποιούσῃ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, εἰς ὃν καὶ ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἐξίησεν⁶ ὀρίζων⁶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν παραλίαν καὶ Ἀκαρνανικὴν.

1. ὁμοροῦσι (τοῦ ὁμορῶ) = εἶναι ὅμοροι, γείοντες. 2. ἡ ἕως = ἀνατολή. 3. ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἐν γῆ = εἰς τὰ μεσόγεια. 4. κλύζεται (τοῦ κλύεσθαι) = πλημμυρίζει. 5. ἐξίησι (τοῦ ἐξίημι) = χύνεται. 6. ὀρίζων (μετ. τοῦ ὀρίζω) = ποῦ χωρίζει.

9. Κρήτη.

Ἡ Κρήτη νήσός ἐστιν ὄρεινὴ καὶ δασεῖα, ἔχει δ' αὐλῶνας¹ ἐνκάκτους τῶν δὲ ὄρεων τὰ μὲν πρὸς δύσιν καλεῖται Λευκά, οὐ λειπόμενα τοῦ Ταυρέτου κατὰ τὸ ὕψος, ἐπὶ δὲ τὸ μῆκος ἐκτεταμένα ὅσον τριακοσίων σταδίων καὶ ποιῶντα τὴν ῥάχιν τελευτῶσάν πως ἐπὶ τὰ στενά.

Ἐν μέσῳ δ' ἐστὶ κατὰ τὸ ἐδρωχωρότατον τῆς νήσου τὸ Ἰδαίων ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐκεῖ, περιφερὲς δ' ἐν κύκλῳ σταδίων ἑξακοσίων.

"Αλλά δ' ὄρη ἐστὶ πάρισα² τοῖς Λευκοῖς, τὰ μὲν ἐπὶ νότον τὰ δ' ἐπὶ τὴν ἑω λήγοντα.

Ἡεριοικεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρίστων πόλεων, ὧν μέγισται καὶ ἐπιφανέσταται τρεῖς εἰσιν, Κνωσσός, Γόρτυς, Κυδωνία.

Τούτων διετέλεσε Κνωσσός μέχρι πολλοῦ φερομένη τὰ πρῶτα,³ ἀξίωμα τὸ τῆς μητροπόλεως ἔχουσα. Κεῖται δ' αὕτη ἐν πεδίῳ κύκλον ἔχουσα τὸν ἀρχαῖον τριάκοντα σταδίων, διέχουσα⁴ τῆς βορείου θαλάττης σταδίους πέντε καὶ εἴκοσιν. Ἔχει δ' ἐπίγειον τὸ Ἡράκλειον ἢ Κνωσσός.

1. κύλων = κοιλιάς. 2. πάρισα = ἴσα εἰς τὸ ὕψος. 3. φερομένη τὰ πρῶτα (μετ. τοῦ φέρομαι) = ἔχοντας τὰ πρωτεύει. 4. διέχουσα (μετοχ. τοῦ διέχω) = πού ἀπέχει, καὶ ἀπέχει.

10. Μίνως καὶ πολιτεία Κρήτης.

Ραδάμανθός τις, ἀρχαῖος καὶ δικαιοτάτος ἀνὴρ, πρῶτος δοκεῖ τὴν Κρήτην ἐξημερῶσαι¹ νομίμοις συνοικισμοῖς πόλεων καὶ σκηψάμενος² παρὰ Διὸς φέρειν ἕκαστα τῶν τιθεμένων δογμάτων³.

Τούτον δὴ μιμούμενος καὶ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἐτῶν ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον καὶ διατρίβων ἐνθάδε ἀπήει⁴ συντεταγμένα ἔχων παραγγέλματά τινα, ἃ ἔφασκεν⁵ εἶναι προστάγματα τοῦ Διὸς.

Οὕτω δ' ἡ Κρήτη κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐτύγχανεν εὐνομούμενη⁶ καὶ ζηλωτὰς ἑαυτῆς τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων ἀπέφηεν⁷, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις Λακεδαιμονίους.

1. ἐξημερῶσαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ἐξημερῶ) = ἔκαμε ἡμερους.
2. σκηψάμενος (μετ. ἀορ. τοῦ σκήπτομαι) = μὲ τὴν δικαιολογίαν.
3. ἕκαστα τῶν τιθεμένων δογμάτων (μετοχ. τοῦ τίθεμαι) = κάθε μιὰ ἀπόφασι, πού ἐπέβλαλλε. 4. ἀπήει (παρ. τοῦ ἀπέρχομαι.) = ἀπῆρχετο.
5. ἔφασκεν = ἰσχυρίζετο. 6. ἐτύγχανεν εὐνομούμενη (μετ. τοῦ εὐνομούμαι) = τύχαινε νὰ ἔχη καλοὺς νόμους. 7. ἀπέφηεν (ἀορ. τοῦ ἀποφάνω) = παρουσίασε.

11. Ἀγωγή τῶν παίδων ἐν Κρήτῃ.

Τοὺς μὲν νεωτέρους εἰς τὰ σεσοίτια ἄγουσι τὰ ἀνδρείαα¹. Χαμαὶ δ' οὗτοι καθήμενοι διαιτῶνται² μετ' ἀλλήλων ἐν φαίλοις τριβωνίοις καὶ

χειμῶνος καὶ θέρους, διακονοῦσι³ δὲ καὶ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσι, καθ' ἕκαστον δὲ ἀνδρείον ἐφέστηκε⁴ καὶ παιδονόμος.

Οἱ δὲ μείζονες εἰς τὰς ἀγέλας⁵ ἄγονται· τὰς δ' ἀγέλας συνάγουσιν οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν παιδῶν καὶ δυνατώτατοι, ἀθροίζων ἕκαστος ὅσους πλείστον οἷός τ' ἐστίν⁶.

Ἐκάστης δ' ἀγέλης ἄρχων ἐστὶν ὡς τὸ πολὺν ὁ πατὴρ τοῦ συναγαγόντος, κύριος ὢν ἐξάγειν ἐπὶ θήραν καὶ δρόμους⁷, τὸν δ' ἀπειθοῦντα κολάζειν, τρέφονται δὲ δημοσίᾳ. Τακταῖς δὲ τισιν ἡμέραις ἀγέλη συμβάλλει⁸ μετ' ἀλλοῦ καὶ λύρας εἰς μάχην ἐν ῥυθμῷ, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς εἰώθασιν.

1. συσσίτια ἀνδρεῖα = συσσίτια τῶν ἀγοριῶν. 2. διακτιῶνται (τοῦ διακτιῶμαι) = ζοῦν, περνοῦν τὸν καιρὸν. 3. διακονοῦσι τοῦ διακονῶ. = ὑπηρετοῦν. 4. ἐφέστηκε (παρακ. τοῦ ἐφίσταμαι) = ἐποπτεύει, εἶναι προϊστάμενος. 5. ἀγέλη = ὄμας. 6. οἷος τ' ἐστίν = εἶναι ἰκανός. 7. δρόμος = πορεία, τρέξιμο. 8. συμβάλλει (τοῦ συμβάλλω) = δίδει τὴν συνδρομήν, συμπαραστέκεται.

12. Τύρος¹ καὶ Σιδῶν².

Τύρος ἐστὶν ἐνάμιλλος³ Σιδῶνι κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ δὲ εἰς Λιβῶν καὶ τὴν Ἰβηρίαν⁴ ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω τῶν στηλῶν τὴν Τύρον μᾶλλον δοξάζουσιν. Ἀμφοτέραι δ' οὖν καὶ πάλαι καὶ νῦν ἔνδοξοι.

Ἡ μὲν Σιδῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ οὖσα λιμένα ἔχει. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος, δύο δ' ἔχει λιμένας· πρῶτεός τε τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἀπάντων κρείττους εἰσὶ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρίοις⁵· πολὺ γὰρ ἀρίστη πασῶν ἢ Τυρία πορφύρα⁶. Σιδῶνιοι δὲ πολύτεχνοί εἰσι καὶ καλλιτέχιοι, πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν.

1. πόλις παραθαλασσία τῆς Φοινίκης. 2. πόλις παραθαλασσία, λιμὴν τῆς Φοινίκης, τῆς ὁποίας ἀποικία ἡ Τύρος. 3. ἐνάμιλλος = ἐφάμιλλος. 4. Ἰβηρία = Ἰσπανία. 5. πορφυρίοις = εἰς τὰ μέρη, ὅπου ἐργάζονται τὴν πορφύραν. 6. πορφύρα = θαλάσσιον κογγύλιον, τὸν χυμὸν τοῦ ὁποίου ἐχρησιμοποιοῦν διὰ τὴν βαφήν, ἢ κόκκινη βαφή, τὴν ὁποίαν κατασκευάζον ἀπὸ τὴν πορφύραν δηλ. ἀπὸ τὸ κογγύλιον.

13. Πλήμμυρα τοῦ Νείλου.

Ἐν ταῖς ἀναβάσεσι¹ τοῦ Νείλου πᾶσα ἡ χώρα καλύπτεται καὶ πελαγίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων. Ἄβται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυσῶν² ἢ χωμάτων ἴδρυνται³, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι νησίζουσαι κατὰ τὴν πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δὲ ἢ τετραράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρου διαμένει τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν⁴ λαμβάνει κατ' ὀλίγον, ἐν ἐξήκοντα δ' ἡμέραις τελέως γυμνοῦται. Ὅσῳ δὲ θάπτον ἢ ἀνάψυξις γίνεται, τοσοῦτω δὲ θάπτον καὶ ὁ ἀροτὸς⁵ καὶ ὁ σπόρος⁶.

Πληροῦται δὲ ὁ Νεῖλος ὑπὸ τῶν ὄμβρων τῶν θερινῶν τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κατακλύζομένης καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι. πανσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων, παύεται κατ' ὀλίγον καὶ ἡ πλημμυρῖς.

1. ἀνάβασις = αὐξήσις, πλημμύρα. 2. λόφοι αὐτοφυσῆς = λόφοι φυσικοί. 3. ἴδρυνται (παρκα. τοῦ ἰδρύομαι) = εἶναι κτισμένοι. 4. ὑπόβασιν λαμβάνει = κατεβαίνει. 5. ὁ ἀροτὸς = τὸ ὄργωμα. 6. ὁ σπόρος = ἡ σπορά.

14. Πλήμμυρα τοῦ Εὐφράτου.

Πλημμυρεῖ δὲ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρου ἀπὸ τοῦ ἕαρος ἀρχόμενος, ἠνίκα τήκονται αἱ χιόνες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥστε ἀνάγκη λιμνάζεσθαι καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας¹, εἰ μὴ διοχετεῖται τις ταφρεΐαις² καὶ διώρῃσι τὸ ἐκπίπτον³ τοῦ ὕδ⁴ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυχαι ἀναγκαῖαί εἰσιν.

Χρεΐα⁴ δ' ἐστὶν ὑποουρίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ καὶ μαλακὴ καὶ ἐένδοτος⁵, ὥστε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν ὀρεμάτων καὶ γυμνοῖ τὰ πεδία, πληροῖ δὲ τὰς διώρυχαις καὶ τὰ στόματα αὐτῶν ἐμφροῦται ῥαδίως ἢ χοῦς⁶. Οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν τὴν ὑπέρχουσαν τῶν ὑδάτων ἐκπίπτονσαν εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία λίμνας ἀποτελεῖν καὶ εἰλη.

1. ἀρούρα = τὸ ὄργωμένο χωράφι. 2. ταφρεΐαις = ἀνοιγμα τάφρου. 3. τὸ ἐκπίπτον καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ = τὸ νερό, ποῦ βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν κοίτην καὶ ἐπιπλέει. 4. χρεΐα ὑποουρίας μεγάλης = χρειάζεται μεγάλη ἐργασία. 5. ἐένδοτος = ὁ εὐκόλως ὑποχωρῶν. 6. χοῦς = ὁ πηλός, λάσπη.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ

1. Κλεόβουλος ὁ Εὐαγόρου.

1. Μέτρον ἄριστον.
2. Εὐσέβειαν φύλασσε.
3. Τοῖς πολίταις τὰ βέλτιστα συμβούλευε.
4. Τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νόμιζε.
5. Ὄταν τις ἐξίη¹ τῆς οἰκίας, ζητείτω² πρότερον τί μέλλει πράξειν καὶ ὅταν εισέλθῃ πάλιν, ζητείτω τί ἐπραξεν.
6. Ἄδικίαν φεῦγε.
7. Τέκνα παίδευε.
8. Εὐτυχῶν μὴ ἴσθι ὑπερήφανος.
9. Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ἁδῶς φέρε.

1. ὅταν ἐξίη (ὑποτ. τοῦ ἐξέρχομαι) = ὅταν βγαίνει. 2. ζητείτω (προστ. τοῦ ζητῶ) = νὰ ζητῇ.

2. Σόλων ὁ Ἀθηναῖος

1. Μηδὲν ἄγαν¹.
2. Μὴ ψεύδον, ἀλλ' ἀλήθευε.
3. Συμβούλευε τοῖς πολίταις μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα.
4. Ἄρχειν μαθὼν ἄρχεσθαι ἐπιστήσει².

1. ἄγαν = τίποτε ὑπερβολικό. 2. ἐπιστήσει (μέλ. τοῦ ἐπίσταμαι) = θὰ γνωρίζης.

3. Χείλων Λακεδαιμόνιος.

1. Γνώθι σαυτόν.
2. Ζημίαν αἰροῦ¹ μᾶλλον ἢ κέρδος αἰσχροῦ· τὸ μὲν γὰρ ἅπαξ σε λυπήσει, τὸ δὲ διὰ παντός.
3. Ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.
Γλώσσης κράτει καὶ μάλιστα ἐν συμποσίῳ.

4. Μὴ κακολόγει τὸν πλησίον.
5. Ταχύτερον ἐπὶ τὰς ἀτυχίας τῶν φίλων ἢ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας πορεύου.
6. Νόμοις πείθου.

1. αἰροῦ (προστ. τοῦ αἰροῦμαι) = νὰ προτιμᾶς.

4. Πιπτακὸς Μυτιληναῖος

1. Φίλων παρόντων καὶ ἀπόντων μέμνησο.
2. Ἄνιαρόν ἀργία — Ἄργος μὴ ἴσθι¹, μὴδ' ἂν πλουτήης.
3. Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.
4. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι².
5. Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ λέγε· ἀποτυχὼν γὰρ γελασθήσῃ.

1. ἴσθι (προστ. τοῦ εἶμι) = νὰ μὴ εἶσαι. 2. δείκνυσι (δείκνυμι) = δείχνει.

5. Θαλῆς Μιλήσιος.

1. Ἀσφαλὲς τὸ γενόμενον, ἀσαφὲς τὸ μέλλον.
2. Φίλει τὴν παιδείαν, ἀλήθειαν, ἐμπειρίαν, ἐπιμέλειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν.
4. Πρ ε σ β ὕ τ α τ ο ν τ ῶ ν ὄντων Θεός· ἀγέννητος γάρ. Κ ἄ λ - λ ι σ τ ο ν κ ὄ σ μ ο ς· ποῖημα γὰρ Θεοῦ. Μ ἔ γ ι σ τ ο ν τ ὅ π ο ς· ἅπαντα γὰρ χωρεῖ. Τ ἄ χ ι ο ν ν ο ῦ ς· διὰ παντός γὰρ τρέχει. Σ ο φ ῶ τ α τ ο ν χ ρ ὄ ν ο ς· ἀνευρίσκει γὰρ πάντα.
5. Τίς εὐδαίμων; ὁ τὸ μὲν σῶμα ὑγιής, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπακέδευτος.
6. Χαλεπὸν¹ ἑαυτὸν γινῶναι.

1. χαλεπὸν = δύσκολον.

6. Περίανδρος Κορίνθιος.

1. Μὴδὲν χρημάτων ἕνεκα πράττειν.
2. Δημοκρατία κρείττων τυραννίδος.
3. Αἱ μὲν ἡδοναὶ φθαρταί, αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθάνατοι.

7. Βίας Πιρηνεύς.

1. "Ακουε πολλά — Μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν, μὴ ἀμαρτίας· μετάνοια γὰρ ἀκολουθεῖ.
2. Νόει τὸ πραττόμενον.
3. Τί γλυκὸ ἀνθρώποις ; Ἐλπίς.
Φρόνησιν ἀγάπα.
4. "Ὅ,τι ἂν ἀγαθὸν πράττης, εἰς Θεὸν ἀνάπεμπε.
5. Δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα πανόμενον τῆς ἀρχῆς μὴ πλουσιώτερον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδοξότερον γεγονέναι.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΣΟΦΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Πλάτων.

1. *1. Οὐκ ἔστι οὐδὲν κρείσσον¹ ἢ νόμοι καλῶς τεθέντες². ὅ τε γὰρ ἀσθενέστερος καὶ ὁ πλούσιος δίκην ἴσῃν ἔχει³, νικᾷ δὲ ὁ μείων⁴ τὸν μέγαν δίκαια ἔχον.*
2. *Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία, ἀλλ' οὐ σοφία φαίνεται⁵. Οὐ τὸ ζῆν περὶ πλείστον ποιητέον⁶, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν.*

1. κρείσσον = ἀνώτερο. 2. τεθέντες = ποὺ ἐτέθησαν. 3. δίκην ἴσῃν ἔχει = εὐρίσκει ἐξ ἴσου τὸ δίκαιον. 4. ὁ μείων = ὁ κατώτερος. 5. φαίνεται = ἀποδεικνύεται. 6. περὶ πλείστον ποιητέον = πρέπει νὰ προτιμᾷ κανεὶς.

Ἀριστοτέλης.

1. *Ἡ μὲν ὄρασις ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἀέρος λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ δὲ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μαθημάτων.*
2. *Τῆς παιδείας αἱ μὲν ῥίζαι μικραὶ, γλυκεῖς δ' οἱ καρποί.*
3. *Τῇ παιδείᾳ τριῶν δεῖ, φέσεως, μαθήσεως, ἀσκήσεως.*
4. *Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστί, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή.*
5. *Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταὶ ἔφη. Ἐὰν διώκοντες τοὺς πρόέχοντας² μὴ ἀναμένωσι τοὺς ὑστεροῦντας.*

1. τριῶν δεῖ = ἀπὸ τρία ὑπάρχει ἔλλειψις, ἀπὸ τρία ἔχει ἀνάγκη. 2. τοὺς πρόέχοντας (μετ. τοῦ πρόεγω) = ἐκείνους, ποὺ ἐξέχουν.

Δημοσθένης

1. *Ὡσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθι ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὕτω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις¹ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι προσήκει.*
2. *Τὸ μέλλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἄδηλον καὶ μικροὶ καιροὶ μεγάλων*

πραγμάτων αἴτιοι γίνονται· διὸ δεῖ μετριάζειν² ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ φαίνεσθαι προορώωντας τὸ μέλλον.

3. Καὶ ὅλως ἄπιστον, οἶμαι³, ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς.

1. ὑπόθεσις = ἡ βῆσις. 2. μετριάζειν (ἀπκρέμφ. τοῦ μετριάζω) = νὰ φέρωνται μὲ μετριοφροσύνην. 3. οἶμαι = νομίζω.

Ξενοφῶν.

1. Δοκεῖ ἐπεσθαι μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ἢ ἀναισχυντίᾳ¹· καὶ γὰρ αὕτη δοκεῖ εἶναι μερίστη ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμόνων.

2. Βασιλεία καὶ τυραννίς ἀρχαὶ μὲν ἀμφοτέραί εἰσι, διαφέρουσι δ' ἀλλήλων. Ἡ μὲν γὰρ βασιλεία ἀρχή ἐστὶν ἐκόντων² τε τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῶν πόλεων, ἢ δὲ τυραννίς ἀκόντων καὶ μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' ὅπως ὁ ἀρχῶν βούλεται.

3. Οὔτε τὸ πλῆθός ἐστιν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα, ἀλλ' ὁπότεροι³ ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστερον ἴωσιν³ ἐπὶ τοὺς πολεμίους· τούτους ὡς ἐπὶ πολὺ οὐ ἐναντίοι οὐδέχονται.

1. ἀναισχυντία = ἀδιαντροπία. 2. ἐκόντων = μὲ τὴν θέλησιν. 3. ὁπότεροι ἂν ἴωσι ἐρρωμενέστεροι (ὑποτ. τοῦ ἐπέρχομαι) = ὅποιοι ἀπὸ τοὺς δύο ἐπιτίθενται μὲ μεγαλύτερη τόλμη.

Σωκράτης.

1. Ἐπαινεῖν χρὴ τὸ κατὰ τέχνην γενόμενον.

2. Σωκράτης πρὸς τὸν πυθόμενον, τίς πλουσιώτατος εἶπεν: «ὁ ἐλαχίστος ἀρκούμενος· αὐτάρκεια γὰρ ἐστὶ πλοῦτος».

3. Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τί τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρει, εἶπε: «Καθόσον οἱ μὲν λοιποὶ ζῶσιν, ἵνα ἐσθίωσιν¹, ἐγὼ δὲ ἐσθίω, ἵνα ζῶ».

4. Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἔλκος² εἶναι τῇ ψυχῇ.

1. ἵνα ἐσθίωσιν = γιὰ νὰ τρώγουν. 2. ἔλκος = πληγή.

³ Ἀρίστιππος.

³ Ἐρωτηθεὶς Ἀρίστιππος ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου, διὰ τί οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἔρχονται, οἱ δὲ πλούσιοι

ἐπὶ τὰς τῶν φιλοσόφων οὐ, ἔφη: «ὅτι οἱ μὲν ἴσασι, ὧν δέονται¹, οἱ δὲ οὐκ ἴσασιν²».

1. ὧν δέονται (τοῦ δέομαι) = ἀπὸ ποῦ ἔχουν ἀνάγκην 2. ἴσασιν (τοῦ οἶδα) = γνωρίζουν.

Πρωταγόρας.

Πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος.

Ζήνων Ἐλεάτης.

Θεὸς ἀφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος, ἀθάνατος καὶ τέλειος, λογικός, καὶ ἀνεπίδεκτος παντὸς κακοῦ, δημιουργὸς τοῦ κόσμου καὶ πάντων προνοητικός.

Ἀντισθένης.

1. Ἀντισθένης αἰρετώτερόν¹ φησὶ εἰς κόρακας ἐμπεισεῖν ἢ εἰς κόλακας· οἱ μὲν γὰρ ἀποθανόντος τὸ σῶμα, οἱ δὲ ζῶντος τὴν ψυχὴν λυμαίνονται².

2. Συμβίωσις ὁμοουσύντων ἀδελφῶν παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα ἐστίν.

3. Αἱ πόλεις ἀπόλλυνται, ὅταν μὴ δύνονται τοὺς φαύλους³ ἀπὸ τῶν σπουδαίων⁴ διαζοῖν.

4. Ἡ ἀρετὴ τῶν ἔργων οὔτε λόγων πολλῶν δεῖται οὔτε μαθημάτων.

5. Ἐρωτήθεις Ἀντισθένης τί τῶν μαθημάτων ἀναγκαϊότατον ἔφη: «Τὸ ἀπομαθεῖν⁵ τὰ κακὰ ἢ τὰς κακὰς ἕξεις».

1. αἰρετώτερον = προτιμότερον. 2. λυμαίνονται (λυμαίνομαι) = βλάπτουν. 3. φαῦλοι = εὐτελεῖς, πρόστυχοι. 4. σπουδαῖοι = σοβαροί. 5. ἀπομαθεῖν (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ἀπομαθάνω) = νὰ ξεμάθῃ.

Διογένης.

1. Διογένης, ἐγκαλῶντος¹ Ἀττικοῦ τινος αὐτῷ, διότι² Λακεδαιμονίους ἐπαιῶν παρ' ἐκείνοις οὐ διατρέβει: «οὐδὲ γὰρ ἰατρός, εἶπεν,

υγείας ποιητικός², ἂν ἐν τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν διατριβὴν ποιεῖται.

2. Ἡ φιλαργυρία μητρόπολις πάντων τῶν κακῶν ἐστὶ.

3. Ἡ παιδεία τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνη, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθία, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτος, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμος ἐστίν.

1. ἐγκαλοῦντος (μετοχ. τοῦ ἐγκαλῶ) = ὅταν τὸν κατηγοροῦσε.

2. = διατί. 3. ποιητικός υγείας ἐνν. ἐστὶ = συντελεῖ εἰς τὴν ὑγείαν.

Ἐπίχαρμος.

Τῶν πόνων παλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰγάθ' οἱ θεοί.

Πυθαγόρας.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς τί ποιοῦσιν ἄνθρωποι θεοῖς ὅμοιον ἔφη :
« Ἐὰν ἀληθεύωσιν ».

Εὐριπίδης.

1. Ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφη.

2. Πολλοὺς δ' ὁ θυμὸς ὁ μέγας ἦ τε ἀσυνεσία ὤλεσεν¹.

1. ὤλεσεν (ἀόρ. τοῦ ὄλλυμι) = κατέστρεψε.

Σοφοκλῆς.

1. Θάρασει λέγων τὰληθῆ οὐ σφάλλη¹ ποτέ.

2. Τὸ ζητούμενον ἀλωτόν², ἐκφεύγει δὲ τὸ ἀμελούμενον.

1. οὐ σφάλλη (τοῦ σφάλλομαι) = δὲν ἀποτυγχάνεις. 2. ἀλωτόν = ὅ,τι μπορεῖ νὰ πιαστῆ, ποὺ μπορεῖ νὰ βρεθῆ.

Μένανδρος.

1. Τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

2. Τὸ γνῶθι σαυτὸν ἐστίν, ἂν τὰ πράγματ' ἴδῃς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Θεόφραστος.

Αἰδοῦ¹ σαυτὸν καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυνθήσῃ².

1. αἰδοῦ (προστ. τοῦ αἰδοῦμαι) = νὰ σέβεσαι. 2. οὐκ αἰσχυνθήσῃ (μέλ. τοῦ αἰσχύνομαι) = δὲν θὰ ντρέπεσαι.

Ἀντιφάνης.

Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίνονται.

Ἰσοκράτης.

1. Δύο καιροὺς¹ ποιοῦ τοῦ λέγειν ἢ περὶ ὧν οἶσθα² σαφῶς ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τῆς σιωπῆς κρείττων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον³ σιγᾶν ἢ λέγειν.

2. Περὶ πλείονος ποιοῦ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητός, ἡ δὲ ἀθάνατος.

1. καιρὸς = εὐκαιρία. 2. περὶ ὧν οἶσθα (τοῦ οἶδα) = γιὰ ὅσα γνωρίζεις. 3. ἄμεινον = καλύτερον.

Δημόκριτος.

Ἄνδρὶ σοφῷ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς ὁ σύμπας κόσμος.

Φιλῆμων.

Πάντα ἐστὶ ἐξευρεῖν, εἰ μὴ τὸν πόνον φύγη τις, ὃς πρόσεστι¹ τοῖς ζητουμένοις².

1. πρόσεστι (τοῦ πρόσειμι) = ὑπάρχει πρὸς τούτοις, προστίθεται.
2. τοῖς ζητουμένοις (μετοχ. τοῦ ζητοῦμαι) = σ' ὅσα ζητοῦνται.

Ἄμυνα πατρίδος.

Εἷς οἰωνός¹ ἄριστος, ἀμόνεσθαι περὶ πάσης.

Οὐδ' ἂν τις τάξῃ ἑαυτὸν ἡγησάμενος² βέλτιστον εἶναι ἢ ὑπ' ἀρχοντος ἐνταῦθα δεῖ μένοντα κινδυνεύειν μηδὲν ὑπολογιζόμενον³ μήτε θάνατον μήτε ἄλλο τι μηδὲν πρὸ τοῦ αἰσχροῦ.

1. οἰωνός = σημεῖον γιὰ πρόγνωσι τοῦ μέλλοντος. 2. ἡγησάμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἡγοῦμαι) = διότι ἐνόμισε. 3. μηδὲν ὑπολογιζόμενον (μετοχ. τοῦ ὑπολογίζομαι) = χωρὶς νὰ λογαριάζῃ.

ΑΣΤΕΙΑ ΙΕΡΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Σχολαστικός κολυμβῶν παρὰ μικρόν¹ ἐπνίγη. Ὁμοσεν² οὐδὲν μὴ ἄψεσθαι³ ὕδατος, εἰάν μὴ πρῶτον μάθη κολυμβᾶν.

1. παρ' ὀλίγον, ὀλίγον ἔλειψε. 2. ὤμοσεν (ἀόρ. τοῦ ὀμνυμι) = ὤρκιστηκε. 3. μὴ ἄψεσθαι (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ἄπτομαι) = νὰ μὴ ἐγγίση.

2. Σχολαστικῶ φίλῳ συναντήσας τις εἶπε: «Καθ' ἕνους σε ἰδὼν προσηγόρευσα¹», ὃ δὲ εἶπεν: «Σύγγνωθί² μοι ὅτι οὐ προσέσχον».

1. προσηγόρευσα (ἀόρ. τοῦ προσαγορεύω) = ἐχαίρετσα. 2. σύγνωθι μοι (προστ. ἀόρ. τοῦ συγγινώσκω) = συγχώρεσέ με.

3. Σχολαστικός ἰατροῦ συναντήσας. «Συγχωρήσόν μοι, εἶπε, καὶ μὴ μέμψη¹, ὅτι οὐκ ἐνόησα».

1. μὴ μέμψη (ἀόρ ὑποτ. τοῦ μέφομαι) = μὴ με κατηγορήσης.

4. Σχολαστικός θέλων τὸν ἵππον αὐτοῦ διδάξαι μὴ τρώγειν πολλὰ οὐδὲ παρῆεν αὐτῷ τροφάς. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἵππου λιμῶ¹ ἔλεγεν: «Μέγα ἐζημιώθη²· ὅτε γὰρ ἔμαθε μὴ τρώγειν, τότε ἀπέθανεν.»

1. λιμῶ (λιμός) = ἀπὸ πείνα.

5. Σχολαστικός ἰατροῦ συναντήσας ὑπὸ τοῖχον ἐκρύβη. Πυθόμενον δὲ τινος τὴν αἰτίαν ἔφη: «Καιρὸν ἔχω μὴ ἀσθενήσας¹ καὶ αἰσχύνομαι εἰς ὄψιν ἐλθεῖν² ἰατροῦ».

1. μὴ ἀσθενήσας (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀσθενῶ) = ποὺ δὲν ἀρρώστησα.

2. εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ ἔρχομαι) = νὰ ἀντικρύσω στὰ μάτια.

6. Σχολαστικός μαθὼν ὅτι ὁ κόραξ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔτη ζῆ, ἀγοράσας κόρακα εἰς ἀπόπειραν¹ ἔτρεφε.

1. εἰς ἀπόπειραν = γιὰ νὰ δοκιμάσῃ.

7. Σχολαστικός εἰς χειμῶνα ναγαῶν, ἐκάστου τῶν συμπλεόντων¹ περιπλεκομένου σκευῶς πρὸς τὸ σωθῆναι, ἐκεῖνος μίαν τῶν ἀγκυρῶν περιεπλέξατο.

1. τῶν συμπλεόντων (μετοχ. τοῦ συμπλέω) = ἀπὸ τοὺς συνταξιδιώτας. 2. ἐκάστου περιπλεκομένου (μετοχ. τοῦ περιπλέκομαι) = ἐνῶ ὁ καθεὶς ἀγκάλιαζε.

8. Σχολαστικός ναγαεῖν μέλλων πινακίδας ἤπει, ἵνα διαθέκας γράψῃ· τοὺς δ' οἰκέτας¹ ὄρων ἀλγοῦντας² διὰ τὸν κίνδονον ἔφη: «Μὴ λυπεῖσθε· ἐλευθερῶ γὰρ ὑμᾶς».

1. οἰκέτης = ὑπηρέτης. 2. ἀλγοῦντας (μετοχ. τοῦ ἀλγῶ) = νὰ θρηνοῦν.

9. Σχολαστικός ἀπορῶν¹ δαπανημάτων² τὰ βιβλία αὐτοῦ ἐπίπρασκε³ καὶ γράφων πρὸς τὸν πατέρα ἔλεγε: «Σύγχαιρέ μοι, πάτερ· ἤδη γὰρ ἐμὲ τὰ βιβλία τρέφει».

1. ἀπορῶν (μετοχ. τοῦ ἀπορῶ) = ποὺ εἶχε ἔλλειψι. 2. δαπάνημα = χρήματα νὰ δαπανᾷ. 3. ἐπίπρασκε (παρατ. τοῦ πιπράσκω) = πωλοῦσε.

10. Φίλος ἔγραψε σχολαστικῶ, ὄντι εἰς Ἑλλάδα, βιβλία αὐτῶ ἀγοράσαι. Τοῦ δὲ ἀμελήσαντος, ὡς μετὰ χρόνον ἐνετυχεν¹ αὐτῶ, εἶπε: «Τὴν ἐπιστολήν, ἣν περὶ βιβλίων ἀπέστειλάς μοι, οὐκ ἐκομισάμην²».

1. ὡς ἐνέτυχε (ἀόρ. τοῦ ἐντυγχάνω) = ὅταν συνήντησε. 2. οὐκ ἐκομισάμην (ἀόρ. τοῦ κομίζομαι) = δὲν ἔλαβα.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε¹ κόσμον. Γῆν δὲ λαβὼν γυναῖκα ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας² Βρονάρεων, Γέγγην, Κόττον, οἳ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀντιπέβλητοι ἐγένοντο.

Μετὰ τούτους δὲ τεκνοῖ αὐτῷ Γῆ Κόκλωπας, Ἄργην, Στερεόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἄλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δήσας³ εἰς Τάρταρον ἔρριψεν τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης⁴ ἐστὶν ἐν Ἄιδου τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

Τεκνοῖ δ' αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρόνον, Ἰαπετόν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δ' ἑπτὰ, τὰς κληθείσας Τιτανίδας.

1. ἐδυνάστευσε (ἀορ. τῷ δυναστεύω) = ἐβασίλευσε. 2. προσαγορευθέντας (μετοχ. ἀορ. τοῦ προσαγορεύομαι) = ποὺ ὠνομάσθησαν. 3. δήσας (μετοχ. ἀορ. τοῦ δέω -δῶ) = ἀφοῦ ἔδεσε. 4. ἐρεβώδης = σκοτεινός.

2. Κρόνος καὶ Ρέα.

Ἄγανακτοῦσα ἡ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ὀφθέντων παιδῶν πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι¹ τῷ πατρὶ. Οἱ δὲ ἐκβαλόντες² τὸν Οὐρανὸν τῆς ἀρχῆς τοὺς τε καταταρταρωθέντας³ ἀνήγαγον⁴ ἀδελφὸς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

Ὁ δὲ τούτους μὲν ἐν τῷ Ταρτάρῳ καθείρξας⁵ ἔλαβε γυναῖκα Ρέαν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεται⁶, κατέπιε τὰ γεννώμενα. Καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστιαν κατέπιε, εἶτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

ἐπιθέσθαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ἐπιτίθεμαι) = νὰ ἐπιτεθοῦν. 2. ἐκβαλόντες (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐκβάλλω) = ἀφοῦ ἐδιώξαν. 3. καταταρταρωθέντας (μετοχ. ἀορ. τοῦ καταταρταροῦμαι) = ἐκείνους, πού εἶχαν ριφθῆ εἰς τὰ Τάρτατα. 4. ἀνήγαγον. (ἀόρ. τοῦ ἀνάγω) = ἔφεραν ἀπὸ κάτω ἐπάνω, ἀνέβασαν. 5. καθείρξας (μετοχ. ἀορ. τοῦ καθείργνυμι) = ἀφοῦ φυλάκισε. 6. ἀφαιρεθήσεσθαι (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ἀφαιροῦμαι) = ὅτι θὰ χάσῃ.

3. Γέννησις Διός.

Ἐοργισθεῖσα ἐπὶ τούτοις Ῥέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε¹, τίκει δ' ἐν ἄντρῳ αὐτόν καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι² καὶ νύμφαις Ἀνδραστεία καὶ Ἴδη.

Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας³ γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ.

Ῥέα δὲ λίθον σπαραγανώσασα ἔδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

1. ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε = τύχαινε νὰ εἶναι ἔγκυος. 2. Κούρητες, ἱερεῖς τοῦ Διός, οἱ ὅποιοι μὲ ἔνοπλον καὶ θορυβώδη χορὸν ἐτέλουν τὰ καθήκοντά των. 3. Ἀμάλθεια, ἡ γίδα, πού ἐθήλασε τὸν Δία· αὕτη εἶχε κέρατον, πού ὅποιοι τὸ εἶχε, μπορούσε νὰ ἔχῃ ὅ,τι καὶ ἂν ἐπεθύμει· ὅθεν ἡ παροιμία «Κέρας τῆς Ἀμαλθείας» λέγεται, ὅταν τις ἔχῃ ἄφθονα ὅσα ἐπιθυμεῖ.

4. Τιτανομαχία.

Ἐπεὶ Ζεὺς τέλειος ἐγένετο, δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὅφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ¹ τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιεν. Μετὰ τούτων Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε² πόλεμον.

Μαχομένων δ' αὐτῶν ἑναυτοῦς³ δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ προσεῖπε νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχῃ συμμάχους.

Ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπτην ἀποκτείνας ἔλυσε. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδάσσι⁴ βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλοῦτωνι δὲ κνηρῆν⁵, Ποσειδῶνι δὲ τρέιναν.

Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι⁶ Τιτάνων καὶ καθείρξαν αὐ-

τοὺς ἐν τῷ Ταυτάρω. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται⁷ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγυ-
χάνει⁸ Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν Θα-
λάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄιδου.

1. ἐξεμεῖ (τοῦ ἐξεμέω -ῶ) = ξερνᾶ. 2. ἐξήνεγκε πόλεμον (ἀόρ. τοῦ ἐκφέρω) = ἐκήρυξε πόλεμον. 3. ἐνικυτὸς = ἔτος. 4. διδόασιν (τοῦ δίδωμι) = δίδουν. 5. κυνέη = περικεφαλαία. 6. κρατοῦσι (τοῦ κρατῶ) = νικοῦν. 7. διακληροῦνται (διακληρόμαι -οῦμαι) = βάζουν κληρὸν. 9. λαγυχάνει (τοῦ λαγυχάνω) = παίρνει στήν κλήρωσι.

5. Προμηθεύς.

Προμηθεύς ὁ Ἰαπετοῦ καὶ Ἀσίας ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους
πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα¹ Διὸς ἐν νάρθηκι² κρύψας. Ὡς
δὲ τοῦτο ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ ἐν τῷ ὄρει Κανκάσῳ τὸ
οἶμα αὐτοῦ προσηλώσαι³· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν.

Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεύς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέ-
δετο⁴ καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιστάμενος⁵ αὐτῷ τοὺς λοβοὺς⁶
ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, αἰξανομένου διὰ νεκτὸς.

1. λάθρα = κρυφίως. 2. ἐν νάρθηκι = σὲ μικρὸν κιβώτιον. 3. προσηλώ-
σαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ προσηλώω -ῶ) = νὰ καρφώσῃ. 4. ἐδέδετο (ὑπερσ.
τοῦ δέομαι -δοῦμαι) = ἦτο δεμένος. 5. ἐφιστάμενος (μετοχ. τοῦ ἐφίστα-
μαι), = στεκόταν ἀπ' ἐπάνω καί. 6. λοβοὶ = οἱ ἄκρες τοῦ σηκωτιοῦ.

6. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

Προμηθεύς παῖς ἦν Δευκαλίων. Οὗτος βασιλεὺς τῶν περὶ τὴν
Φθίαν τόπων ἄγεται γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθεύς καὶ Πανδώρος.
Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἤθελε, ὑποθεμένου¹
Προμηθεύς, Δευκαλίων λάρανα² ἔτεκτῆρατο³ καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέ-
μενος εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολλὴν ὑετὸν⁴ ἀπ' οὐρανοῦ χέας⁵ τὰ πλείιστα μέρη τῆς Ἑλ-
λάδος κατέκλυσε, ὥστε διαφθαρεῖν πάντας ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δ' ἐν τῇ λάρακι διὰ θαλάττης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας
καὶ νύκτας ἐννέα τῷ Παρρασοῦ προσίσχει⁶ κάκει, τῶν ὄμβρων παῖλαν
λαρόντων, ἐκβάς θύει Διὶ φυξίω⁷.

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεπεν αἰρεῖσθαι* ὅ,τι βού-
 λεται, ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ
 κεφαλῆς αἵροντες* ἔβαλλον λίθους καί, οὗς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίον, ἄν-
 δρες ἐρίγνοντο, οὗς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

1. ὑποθεμένου (μετοχ. ἀορ. τοῦ ὑποτίθεμαι) = κατὰ συμβουλήν.
2. λάρναξ = σκάφος, πλοιάριον. 3. ἐτεκτῆνατο (ἀορ. τοῦ τεκταίνομαι)
 = κατεσκευάσαε. 4. ὑετός = βροχή. 5. χέας (μετ. ἀορ. τοῦ χέω) =
 ἀφοῦ ἔχυσε, ἔρριξε. 6. προσίσχει (τοῦ προσίσχω) = ἀγκυροβολεῖ.
7. Ζεὺς φύξις, ποὺ διευκολύνει τὴν φυγὴν, ὁ σωτήρ. 8. αἰρεῖσθαι
 (ἀπαρέμφ. τοῦ αἰροῦμαι) = νὰ προτιμήσῃ, νὰ πάρῃ. 9. αἵροντες (μετοχ.
 τοῦ αἶρω) = σήκωναν καί.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΟΙ ΑΥΤΟΥ

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδική ηλικία.

Ἄλκμῆνης καὶ Διὸς ἐγένετο¹ Ἡρακλῆς. Τοῦ δὲ παιδὸς ὀκταμη-
νιαῖον ὄντος, δύο δράκοντας² ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν³ ἔπεμψε
διαφθαρήναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἡρακλῆς δὲ διαναστάς⁴ ἄγχων⁵ ἑκα-
τέραις ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρεν.

Ἐδιδάχθη δ' Ἡρακλῆς ὑπὸ μὲν Ἀμφιτρόονος ἀρματηλατεῖν⁶,
παρ' ἄλλων δὲ διδασκάλων παλαίειν, τοξεύειν, ὄπλομαχεῖν.

Ἐν τοῖς βονκόλοις τοῦ πατρὸς ὑπάρχων ὄκτῳ καὶ δεκαέτης τὸν
Κιθαιρώνειον λέοντα ἀνείλεν⁷. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ Κιθαιρώνος τὰς
Ἀμφιτρόονος βοῦς ἔφθειρε· τοῦτον χειρωσάμενος⁸ ἠμφίεσατο⁹ τὴν
δορᾶν. V κροονική λυττωσάμενος εἶπεν ἐπιφ. καὶ οὐκ

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ θήρας Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένους πρὸς
Μινύας¹⁰, οἳ παρὰ Θηβαίων κατ' ἔτος δασμὸν ἑκατὸν βοῦς ἠξίουσιν. Καὶ
τοὺς μὲν Μινύας πολεμαρχῶν¹¹ ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγ-
κασε αὐτοὺς Θηβαίοις φέρειν.

Λαμβάνει δ' Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον¹² τὴν πρεσβυ-
τάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς.

1. ἐγένετο (ἀόρ. τοῦ γίγνομαι) = ἐγεννήθη. 2. δράκοντες = ὄφεις.
3. εὐνή = κρεβάτι. 4. διαναστάς (μετοχ. ἀόρ. τοῦ διανίσταμαι) = ἀφοῦ
ἐσηκώθη ἐπάνω ξαφνικά. 5. ἄγχων (μετοχ. τοῦ ἄγχω) = σφίγγοντας (τὸν
λαιμόν). 6. ἀρματηλατεῖν (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀρματηλατῶ) = νὰ ὀδηγῆτὸ
ἄρμα. 7. ἀνείλεν (ἀόρ. τοῦ ἀναίρω) = ἐφόνευσε. 8. χειρωσάμενος (μετοχ.
ἀόρ. τοῦ χειρόμαι - οὔμαι) = ἀφοῦ κατέβαλε, ἐφόνευσε. 9. ἠμφίεσατο
(ἀόρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι) = ντύθηκε, φόρεσε. 10. Μινύαι = ἔθνος, τὸ ὁποῖον
ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Μινύου κατῆλθεν πρὸς νότον καὶ ἐγκατεστάθη εἰς
τὴν Βοιωτίαν, ὅπου ἴδρυσαν τὸ βασιλεῖον τῶν Μινυῶν. 11. πολεμαρχῶν
(μετοχ. τοῦ πολεμαρχῶ) = ἀρχηγὸς τοῦ πολέμου. 12. ἀριστεῖον = βρα-
βεῖον.

Ἡρακλῆς παρὰ τῷ Εὐρουσθεῖ.

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆραι¹ κατὰ ζήλον Ἡρας, οὗ ἕνεκα τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν²· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φρυγὴν παραγίγνεται³ εἰς Δελφούς καὶ πενθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πενθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίονθι Εὐρουσθεῖ λατρεύοντα⁴ ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους⁵ δέκα ἐπιτελεῖν⁶ καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Ταῦτ' ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίονθα ἦλθε καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρουσθέως ἐτέλει.

1. μανῆραι (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ μαινόμεμι) = νὰ πρελλαθῆ. 2. ἐνέβαλεν (ἄορ. β' τοῦ ἐμβάλλω) = ἔρριξε. 3. παραγίγνεται (τοῦ παραγίγνομαι) = πηγαινέει. 4. λατρεύοντα (μετοχ. ἄορ. τοῦ λατρεύω) = ὑπηρέτωντας. 5. ἄθλος = ἀγὼν περὶ νίκης, ἔργον κοπιαστικόν.

Νέμεος λέων.

Πρῶτος ἄθλος.

Πρῶτον ἄθλον ἐπέταξεν Ἡρακλεῖ Εὐρουσθεὺς τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Εἰς Νεμέαν οὖν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσε πρῶτον ὡς δ' ἔμαθεν ἄτροπον ὄντα, ῥοπάλω αὐτὸν ἐδίωκεν.

Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον¹ σπήλαιον, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν² εἰσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ. Περιθεις³ δὲ τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχεν⁴ αὐτόν, ἕως ἐπνιξε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκίνας.

Εὐρουσθεὺς δὲ καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπειπεῖν⁵ αὐτῷ τὸ λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰσιέναι⁶, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄθλους· πέμπων δ' ἐφεξῆς κήρυκα ἐπέττατε τοὺς ἄθλους.

1. ἀμφίστομος = μὲ δύο στόμα. ὄπας. 2. ἀπωκοδόμησεν (ἄορ. τοῦ ἀποικοδομέω -ω) = ἀπέκλεισε, ἔφραξε μὲ πέτρας. 3. περιθεις (μετ. ἄορ. τοῦ περιτίθημι) = ἀφοῦ περιέβαλε, ἐτύλιξε γύρω ἀπὸ τὸν τραχήλον τὸ χεῖρι. 4. κατέσχεν (ἄορ. τοῦ κατέχω) = ἔσφιξε δυνάτᾳ. 5. ἀπειπεῖν (ἄορ. τοῦ ἀπαγορεύω) = ἀπαγόρευσε. 6. εἰσιέναι (ἀπαρέμφ. τοῦ εἰσερχομαι) = νὰ μπαίη.

Λερναία ὕδρα.

Δεύτερος ἄθλος.

Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν λερναίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι¹. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρονης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.

Εἶχεν δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς Λέρονην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε², τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βάλων βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν καὶ ἐκβαίνουσαν αὐτὴν κατεῖχεν³.

Ἡρακλῆς δὲ τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνέειν⁴ ἠδύνατο· μῖα γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο· διὸ βοηθὸν ἐπεκαίεσατο τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρήσας⁵ τῆς ἐγγυὸς ὕλης⁶ τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιε τὰς ἀνατολάς⁷ τῶν ἀναφνομένων κεφαλῶν καὶ ἐκόλυεν αὐτὰς ἀναφθεῖσθαι τὴν ἀθάνατον δ' ἀποκόψας κατώρυξε⁸ καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκεν πέτραν. Ἀποσχίσας δ' εἶτα τὸ σῶμα τῆς ὕδρας τῇ χολῇ τοὺς δίστους ἔβαπεν.

Εὐροσθεὺς δ' ὅμως οὐ κατηράθησε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

1. ἀποκτείνω = φονεύω.
2. ἔστησε (ἀόρ. τοῦ ἴστημι) = ἐσταμάτησε.
3. κατεῖχεν (παρατ. τοῦ κατέχω) = βαστῶ, κρατῶ, ἐμποδίζω νὰ κινηθῇ.
4. ἀνέειν (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀνύω) = νὰ κατορθώσῃ.
5. ἐμπρήσας (μετ' ἀόρ. τοῦ ἐμπρίμπρημι) = ἀφοῦ ἔκασσε.
6. ὕλη = δάσος.
7. ἀνατολαὶ = τὰ φύτρα.
8. κατώρυξε (ἀόρ. τοῦ κατορύττω) = παράχασσε.

Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτος ἄθλος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκῆνας ζῶσαν κομίζειν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνίῳ χρυσοκέρας Ἀρτέμιδος ἱερὰ·

Βουλόμενος δ' Ἡρακλῆς αὐτὴν μῆτε ἀνελεῖν¹ μῆτε τρώσαι² ἐδίωκεν ὄλον ἐνιαυτὸν. Καμοῦσαν³ δὲ τὴν ἔλαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλλουσαν συνέλαβε καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων θέμενος ἐκόμισεν αὐτὴν ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

1. μὴ ἀνελεῖν (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ ἀναιρῶ) = νὰ μὴ φονεύσῃ.
 2. τρῶσαι (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ τιτρώσκω) = μὴτε νὰ πληγῶσῃ. 3. κα-
 μοῦσαν (μετοχ. ἄορ. τοῦ κάμνω) = ἐπειδὴ κουράστηκεν.

Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτος ἄθλος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει¹ τὴν Ψωφίδα² δομώμενον ἐξ ὄρου, δ καλοῦσιν Ἐρύμανθον³.

Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ κάπρου, ἐδίωξεν αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης⁴ μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐνταῦθα ἐμβροχίσας⁵ αὐτὸν ἐκόμισεν εἰς Μυκίνας.

1. ἠδίκει (παρατ. τοῦ ἀδικῶ) = ἐβλαπτε. 2. Ψωφίς· περιοχὴ εἰς τὰ Β.Δ. τῆς Ἀρκαδίας παρὰ τὰ σύνορα τῆς Ἡλείας. 3. ὄρος εἰς τὰ Β.Δ. τῆς Ἀρκαδίας. 4. λόχμη = τόπος ἀπὸ πυκνὰ χαμῶδενδρα. 5. ἐμβροχί-
 σας (μετοχ. ἄορ. τοῦ ἐμβροχίζω) = ἀφοῦ ἔδесе μὲ βρόγγχον, μὲ θηλιάνα.

Ἡ κόπρος τῶν Αὐγείου βοσκημάτων.

Πέμπτος ἄθλος.

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι¹ τὴν κόπρον. Ἦν δ' Αὐγείας βασιλεὺς Ἡλίδος, ὃς πολλὰς βοσκημάτων ποιμένας εἶχεν.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως οὐκ ἐδήλωσεν ἐπιταγὴν, ἔφασκε² δὲ μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δ' ἀπιστῶν ὑπισχεῖται.

Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐτῆς τὸν θεμέλιον λίθον ἐξέβαλε καὶ τὸν Ἀλ-
 φειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηρειὸν σύνεγγυς ὄροντας παρωχέτευσεν³ ἔκρουν⁴
 δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας· οὕτω ἡ κόπρος ἐξηρέχθη τῆς αὐτῆς.

Μαθὼν δ' Αὐγείας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέ-
 λεται⁵, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδον. Εὐρυσθέως δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον
 ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

1. ἐκφορῆσαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἄορ. ἐκφορῶ) = νὰ μεταφέρῃ ἔξω,
 νὰ καθαρῖσῃ. 2. ἔφασκεν = ἔλεγεν. 3. παρωχέτευσεν (ἄορ. τοῦ παρωχε-

τεύω) = ἔστρεψε τὴν ροὴν τοῦ ὕδατος εἰς ὀχετόν. 3. ἔκρους = ἐκροή.
5. ἐπιτετέλεσται (παρκα. τοῦ ἐπιτελοῦμαι) = ἔχουν ἐκτελεσθῆ.

Ἄλφειός καὶ Πηνειός εἶναι ποταμοὶ διακρέοντες τὴν Ἡλείαν.

Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἔκτος ἄθλος.

Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῶ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι.
Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη
πολλῇ σπηροφῆς¹ ὕλη, εἰς ἣν ὄρνεις συνέφευγον τὴν ἀπὸ τῶν λύκων
ὄρουγῆν² φοβούμεναι.

Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκ-
βάλλη, χαλκᾷ κοῦραλα δίδωσιν αὐτῶ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα.
Ταῦτα κοροῦν ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένον τὰς ὄρνιθας ἐφόβει,
αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους³ ἀνίσταντο καὶ τοῦτον
τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

1. σπηροφῆς = δασύς, πυκνός. 2. ὄρουγη = οὐρλικισμ. 3. μετὰ δέους
(τὸ δέος) = με φόβον.

Κρῆς Ταῦρος.

Ἐβδομος ἄθλος.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρηῖτα ταῦρον ἀγαγεῖν· οὗτος δ' ἦν
ὁ ἐπὶ Ποσειδῶνος τῷ Μίνωϊ ἀναδοθείς¹ ἐκ θαλάσσης, ὅτε Μίνως εἶπε
θύσειν Ποσειδῶνι τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια
ἀπέπεμψε, ἄλλον δὲ ἔθυσσε Ποσειδῶνι ἐφ' οἷς² ὁ θεὸς ἠγρίωσε³ τὸν
ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς καὶ διαγωνι-
σάμενος αὐτῶ συνέλωβε καὶ πρὸς Εἰδουσθέα κομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν
εἴσασεν⁴ ἄνετον⁵.

Ὁ δὲ πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην καὶ Ἀρκαδίαν ἄτασαν διέβη τὸν
Ἰσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους
διελυμαίνετο⁶.

1. ἀναδοθείς (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀναδίδομαι) ἐκ θαλάσσης = ὁ ὁποῖος
βγήκε ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐδόθη. 2. ἐφ' οἷς = γι' αὐτὰ δε. 3. ἠγρίωσε

(ἀόρ. τοῦ ἀγρίω) = ἐξαγρίωσε. 4. εἶασεν (ἀόρ. τοῦ ἔάω -ω) = ἄφησε. 5. ἄνετος = ἐλεύθερος. 6. διελυμαίνεται (πκρτ. τοῦ διαλυμαίνομαι = ἔβλαπτε.

Αἱ Διομήδους Ἴπποι.

᾽Ογδοος ἄθλος.

᾽Ογδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆος Ἴππους εἰς Μυκήνας κομίζειν ἣν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθλους μαχιμωτάτων, εἶχε δ' ἀνθρωποφάγους Ἴππους.

Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἑκουσίως¹ συνεπομένων² καὶ βιασάμενος³ τοὺς ἐπὶ ταῖς φάταις τῶν Ἴππων ὑπάρχοντας ἤγαγεν αὐτὰς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν Ἴππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν, ὃς ὑπ' αὐτῶν ἐπισπασθεὶς⁴ ἀπέθανε, αὐτὸς δὲ πρὸς Βίστονας διαγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδη ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἠνάγκαζε φεγγεῖν.

Ἡρακλῆς δὲ κτίσας πόλιν Ἀβδηρα παρὰ τὸν τάφον τοῦ Ἀβδήρου τὰς Ἴππους Ἐδρουσθεὶ ἐκόμισε. Αἱ δὲ, ἀφέντος⁵ αὐτὰς, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ᾽Ολυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπόλοντο⁶.

1. ἑκουσίως = θεληματικῶς. 2. μετὰ τῶν συνεπομένων (μετοχ. τοῦ συνέπομαι) = μαζί μὲ ὅσους τὸν ἀκολουθοῦσαν. 3. βιασάμενος (μετ. ἀόρ. τοῦ βιάζομαι) = ἀφοῦ ἀνάγκασε. 4. ἐπισπασθεὶς (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἐπισπῶμαι) ἀπέθανεν = παρασυρθεὶς ἐφονεύθη. 5. ἀφέντος (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀφίημι) αὐτὰς = ἐπειδὴ τὰς ἔφησε ἐλευθέρως. 6. ἀπόλοντο (ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι) = ἐχάθησαν, ἐσπαράχθησαν.

᾽Ο Ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

᾽Ενατος ἄθλος.

᾽Ενατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατώκων περὶ τὸν Θερμόδοντα¹ ποταμόν, ἔθλος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκον γὰρ ἀνδρῆϊαν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἀρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἁπασῶν.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, ἐπιθυμούσης λαβεῖν αὐτὸν τῆς Ἐδρουσθεῶς θυγατρὸς Ἀδμήτης.

Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους ἐν μιᾷ νυκτὶ κατέπλευσεν

εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρῳ ἑλιμένα. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτη καί, τίνος χάριν ἦκοι, πωθομένη³ ἐπέσχετο τὸν ζωστήρα δώσειν.

Αἱ Ἀμαζόνες δὲ νομίζουσαι τοὺς προσελθόντας ξένους ἀρπάζειν τὴν βασιλίδα μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον⁴ σὺν ἵπποις.

Ὡς δὲ ἦσθετο⁵ αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀπέκτεινε καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρείται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ καὶ κομίσας τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆρας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

1. Θερμώδων = ποταμὸς τῆς Καππαδοκίας· ἐκβάλλει εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. 2. Θεμίσκυρα, πόλις τοῦ Πόντου ἐπὶ τοῦ Θερμώδοντος. 3. πωθομένη (μετοχ. ἀορ. τοῦ πωθάνομαι) = ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ἔμαθε. 4. κατέθεον τοῦ (καταθέω) = ἔτρεχον. 5. ὡς ἦσθετο (ἀορ. τοῦ αἰσθάνομαι) = μόλις εἶδε.

Αἱ Γηρυένου βοές.

Δέκατος ἄθλος.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου¹ βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν Ὀκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατόκει Γηρυόνης ἔχων βοῦς φοινικᾶς², ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθρος, κύνων δικέφαλος.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταύτας τὰς βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης εἰς Λιβύην ἐπέβη³ στήσας σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων⁴ Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοιχοῦς δύο στήλας.

Παραγεγόμενος⁵ δὲ εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἀβαντι ἀλλίζεται⁶ αἰσθόμενος δ' ὁ κύνων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ὀσπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε· ὁ βόσκων δ' ἐκεῖ τὰς Ἀιδου βοῦς τὸ γεγονός Γηρυόνη ἀήγγειλεν.

Ὁ δὲ καταλαβὼν⁷ Ἡρακλέα παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ εἰς μάχην ἔλθων αὐτῷ ἀπέθανεν.

Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς εἰς Μυκῆρας κομίσας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ, ὃς αὐτὰς ἔθυσεν Ἡρᾷ.

1. βασιλεὺς τῆς νήσου Ἐρυθείας. 2. βοῦς φοινικῆ = ἀγελάδα κοκκινωπῆ, ἐξαιρετικῆ. 3. ἐπέβη (ἀορ. τοῦ ἐπιβαίνω) = ἀπεβιβάσθη. 4. ὄροι = σύνορα. 5. παραγεγόμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ παραγίγνομαι) = ἀφοῦ

ἔφθασε. 6. αὐλίζομαι = στρατοπεδεύω, διαμένω. 7. καταλαβῶν (μετοχ. ἄορ. τοῦ καταλαμβάνω) = ἀφοῦ πρόφτασε.

Τὰ χρυσᾶ μήλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατος ἄθλος.

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μῆρὶ καὶ ἔτεσιν ὁπότῃ, Ἐδῶρσθεὺς μὴ προσδεξάμενος ἵ τὸν τε τῶν Ἀὔγειον βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς Ἑδῶρας ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μήλα κομίζειν. Ταῦτα δ' ἦν, οὐχ ὡς τινας εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν ὑπερβορείοις παρὰ τῷ Ἄτλαντι ἐφύλαττε δ' αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλᾶς ἔχων ἑκατόν.

Ὡς οὖν Ἡρακλῆς ἦκεν εἰς Ἑπερβορείους πρὸς Ἄτλαντα, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μήλα πορεύεσθαι, αὐτὸς δὲ τὸν πόλον³ ἐδέξατο.

Ἄτλας δὲ δραψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τοῖα μήλα ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μήλα εἶπεν αὐτὸς κομιεῖν³ Ἐδῶρσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἀνέχειν⁴ ἀντ' αὐτοῦ.

Ἡρακλῆς δὲ οὐκ ἀρνεῖται, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξασθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν⁵ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς καταθεῖς⁶ τὰ μήλα τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο.

Ἡρακλῆς δὲ ἀνελόμενος⁷ τὰ μήλα ἀπηλλάττετο καὶ ταῦτα Ἐδῶρσθεῖ ἐκόμισεν.

1. μὴ προσδεξάμενος (μετοχ. ἄορ. τοῦ προσδέχομαι) = ἐπειδὴ δὲν παρεδέχθη. 2. πόλος· ὁ γήινος καὶ οὐράνιος ἄξων. 3. κομιεῖν (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ κομίζω) = ὅτι θὰ μεταφέρῃ. 4. ἀνέχειν (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀνέχω) = νὰ βαστάζῃ. 5. σπεῖρα = πλέγμα δακτυλοειδές, τὸ ὅποιον τίθεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάτω ἀπὸ τὸ βᾶρος, ποὺ φέρεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. 6. καταθεῖς (μετοχ. ἄορ. τοῦ κατατίθημι) = ἀφοῦ ἄφησε κάτω. 7. ἀνελόμενος (μετοχ. ἄορ. τοῦ ἀναιροῦμαι) = ἀφοῦ πῆρε ἀπὸ κάτω.

Κέρβερος.

Δωδέκατος ἄθλος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄιδου κομίζειν· εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κινῶν κεφαλᾶς τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοῖον εἶχεν ὄφρων κεφαλᾶς.

Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὐ¹ τῆς εἰς Ἄιδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

Ἐπεὶ δὲ παρὰ Πλούτωνος ἤτει Κέρβερον, ἐπέτρπε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὅπλων κρατήσαντα². Ὁ δὲ εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος καὶ περιβαλὼν³ τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἐπαύετο συνέχων⁴, κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἄγχων⁵ τὸ θηρίον, καίτερο δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, οὕτως ἐπεισεν.

Συλλαβῶν οὖν αὐτὸν ἦκε διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀγαγὼν δὲ τὸν Κέρβερον εἰς Μυκήνας καὶ δεῖξας τοῦτον [Ἐδρουθεῖ πάλιν εἰς Ἄιδου ἐκόμισεν.

1. οὐ = ὅπου. 2. κρατήσαντα (μετοχ. ἄορ. τοῦ κρατῶ) = ἂν τὸν νικήσῃ. 3. περιβαλὼν (μετ. ἄορ. τοῦ περιβάλλω) = περιτύλιξε καὶ. 4. οὐκ ἐπαύετο συνέχων τὰς χεῖρας = δὲν ἔπαυε νὰ συγκρατῇ ἐνωμένα τὰ χεῖρα. 5. ἄγχων (μετοχ. τοῦ ἄγχω) = σφίγγοντας τὸν λαιμὸν. 6. καίτερο δακνόμενος (μετοχ. τοῦ δάκνομαι) = ἂν καὶ δαγκωνόταν.

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἐπεὶ δ' Ἡρακλῆς ἐμέλλε¹ τὸν βίον καταλύσειν², παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων) ἐκεῖ πυρὰν ἐποίησε καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας³ ὑφάπτειν⁴.

Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας παριῶν⁵ κατὰ ζήτησιν ποιμνίων ὑφῆψε⁶ καὶ τὰ τόξα τούτῳ ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς.

Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος γενέσθαι καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

1. ἐμέλλε (παρ. τοῦ μέλλω) = ἐπρόκειτο. 2. καταλύσειν τὸν βίον (ἀπαρ. μέλ. τοῦ καταλύω) = νὰ ἀποθάνῃ. 3. οἱ παρεστῶτες = οἱ παρευρισκόμενοι. 4. ὑφάπτειν (ἀπαρέμφ. τοῦ ὑφάπτω) = νὰ βάλουν ἀπὸ κάτω φωτιά. 5. παριῶν (μετοχ. τοῦ παρέρχομαι) = ποὺ περνοῦσε κοντά. 6. ὑφῆψε (ἀορ. τοῦ ὑφάπτω) = ἀνάψε τὴν φωτιά.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ

Καταγωγή και Παιδική ηλικία Οιδίποδος.

Λαίος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς, ἐπει ὁ θεὸς ἔχρησεν¹ αὐτῷ τὸν γεννηθέντα πατροκτόνον ἔσσεσθαι², δίδωσι τὸ γεννηθὲν νομεῖ³ ἐκθεῖναι⁴ περόναις διατρήσας⁵ τὰ σφυρά. Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκε τοῦτο εἰς Κιθαιρῶνα, βουκόλοι δὲ Πολύβον, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἤνεγκαν· ἡ δὲ ἀνελοῦσα⁶ ὑποβάλλεται⁷ αὐτὸ καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεიმένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιῆσαι⁸.

Τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ἐν ῥόμῃ διὰ φθόνον ὠνειδίξετο⁹ ὑπόβλητος¹⁰. Ἐπει δὲ παρὰ τῶν γονέων οὐκ ἐδύνατο μαθεῖν, ἀφικόμενος εἰς Δελφούς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι, ὅτι τὸν πατέρα ἔμελλε φονεύσειν.

Τοῦτο ἀκούσας Κόρινθον μὲν, ἣν πατρίδα ἐνόμιζεν, ἀπέλειπεν, ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντηγχνάνει¹¹ κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ καὶ τῷ κήρῳ αὐτοῦ Πολυφόντῃ.

Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἐκέλευσεν Οἰδίποδα ἐκχωρεῖν¹² τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν ἕτερον τῶν ἵππων ἔκτεινεν, ἀνανακτῆσας Οἰδίπους Πολυφόντην καὶ Λαῖον ἀπέκτεινε καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας. Λαῖον μὲν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν ἐν Θήβαις παραλαμβάνει ὁ Μενοικέως Κρέων.

1. ἔχρησεν (ἀόρ. τοῦ χράω) = ἔδωκε χρησμόν. 2. πατροκτόνον ἔσσεσθαι = ὅτι θὰ γίνῃ φονεὺς τοῦ πατρός. 3. νομεύς = βοσκός. 4. ἐκθεῖναι (ἀπαρέμφ. ἀόρ. τοῦ ἐκτίθημι) = διὰ νὰ τὸ ἐκθέσῃ. 5. διατρήσας (μετοχ. ἀόρ. τοῦ διατρίβω) = ἀφοῦ ἐτρίψῃ. 6. καὶ ἀνελοῦσα (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ἀναίρω) ὑποβάλλεται (τοῦ ὑποβάλλομαι) = τὸ πῆρε καὶ τὸ υἱοθετεῖ. 7. διὰ τὸ ἀνοιῆσαι = διότι εἶχον πρησθῆ. 8. ὠνειδίξετο (παρατ.

τοῦ ὄνειδίζομαι) = κοροϊδεύοταν. 10. ὑπόβλητος = νόθος. 11. συντυγχάνει (τοῦ συντυγχάνω) = συναντᾷ. 12. ἐκχωρεῖν (ἀπαρέμφ. τοῦ ἐκχωρῶ) τῆς ὁδοῦ = νὰ παραμερίσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον.

Οἰδίπους καὶ Σφιγξ.

Κρέοντος βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε¹ τὰς Θήβας. Ἦρα γὰρ ἔπεμψε Σφιγγα, ἣ εἶχε πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στῆθος δὲ καὶ βάσις² καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος ἐκαθέζετο³ καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίους.

Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα, τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπου καὶ δίπου καὶ τρίπου γίνεται. Χρησιμοῦ δὲ Θηβαίους ὑπάρχοντος τηρικαῦτα⁴ ἀπαλλαγῆσεσθαι⁵ τῆς Σφιγγός, ἥνικα⁶ ἂν τὸ αἰνίγμα λύσῃσι, ἣ Σφιγξ ἐξήτει τί τὸ λεγόμενόν ἐστίν· ἐὰν δὲ μὴ εὗρισκον ἀπάσασα ἔνα κατεβίβρωσκεν⁷.

Πολλῶν δ' ἀπολλυμένων, Κρέων κηρύσσει τῷ τὸ αἰνίγμα λύσονται⁸ καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαῖον δώσειν γυναῖκα.

Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν εἰπὼν τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγός λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι· Τετράπου γὰρ βρέφος γεννᾶται τοῖς τέταρσιν ὀχούμενον κώλοισι⁹, τελειούμενον δὲ ὁ ἄνθρωπος δίπους ἐστί, γηρῶν¹⁰ δὲ τρίτην λαμβάνει βάσις τὸ βάκτρον..

Ἦ μὲν οὖν Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως¹¹ ἑαυτὴν ἔρριπεν. Οἰδίπους δὲ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γυναῖκα ἄγεται καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐτέκνωσε Πολυνείκη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην.

Φανέντων¹² δ' ἕτερον τῶν χρησμῶν, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν¹³, Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἠλαίνετο¹⁴ ἐκ Θηβῶν καὶ παραγενόμενος σὺν Ἀντιγόῃ εἰς Κολωνόν Ἀττικῆς μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

1. κατέσχε (ἀόρ. τοῦ κατέχω) = βρῆκε. 2. βάσις = πόδια. 3. ἐκαθέζετο (παρατ. τοῦ καθέζομαι) = ἐκάθησε. 4. τηρικαῦτα = τότε. 5. ἀπαλλαγῆσεσθαι (μέλ. ἀπαρ. τοῦ ἀπαλλάττομαι) = ὅτι θὰ ἀπαλλαγῇ, θὰ γλυτώσῃ. 6. ἥνικα ἂν = ὅταν. 7. κατεβίβρωσκεν (καταβιβρώσκω) =

κατέτρωγε. 8. τῷ λύσοντι (μετ. μέλ. τοῦ λύω) = εἰς ἐκεῖνον, πού θά λύση.
9. ὀχούμενον κώλοις (μετ. τοῦ ὀχοῦμαι) = ἀφοῦ σέρνεται μπουσουλών-
τας μέ τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ σώματος (χέρια καί πόδια). 10. γηρῶν
(μετ. τοῦ γηρῶ) = ὅταν γίνεται γέρος. 11. ἀπό τῆς ἀκροπόλεως = ἀπό
τὴν κορυφὴν τοῦ βράχου. 12. φανέντων (μετ. ἀορ. τοῦ φαίνομαι) =
ὅταν ἀποκαλύφθηκε (ὁ χρησμός). 13. ἀνήρτησε (ἀορ. τοῦ ἀναρτῶ) =
ἐκρέμασε. 14. ἠλαύνετο (παρατ. τοῦ ἐλαύνομαι) = ὠδηγεῖτο.

ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Φρίξος και Έλλη.

Τῶν Αἰόλων παίδων Ἀθάμας δυναστεύων Βοιωτίας ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ παῖδα μὲν Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην· αὐτῆς δὲ γυναῖκα ἄγεται Ἰνώ. Ἡ δὲ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν¹ φρύγειν², ὃν οἱ ἄνδρες ἔμελλον σπείρειν· αἱ δὲ τοῦτο κρύφα τῶν ἀνδρῶν ἔπραττον.

Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχομένη καρποὺς ἐτησίως οὐκ ἔφερε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφούς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας.

Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἶη κεχρησμένον³ παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ Φρίξος.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐπὶ τῷ βωμῷ παρέστηκεν⁴ Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἑλλῆς αὐτὸν ἀνήγαγε καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κοῖον ἔδωκεν αὐτοῖς, ἐφ' οὗ δι' οὐρανοῦ φερόμενοι γῆν καὶ θάλασσαν ὑπερέβησαν.

Ὡς δ' ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου⁵ καὶ Χερσονήσου, ὀλισθαίνει⁶ εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη κάκει, θανοῦσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φρίξος δ' ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν αὐτῷ γυναῖκα. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κοῖον Διὶ φyxίω⁷ θύει, τὸ δὲ τοῦτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται. Ἐκεῖνος δ' αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν ἄλσει Ἀρεως καθήλωσεν⁸. Ἐγένοντο δ' ἐκ Χαλκιόπης Φρίξω παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

1. πυρὸς = σιτάρι.
2. φρύγειν (ἀπαρ. τοῦ φρύγω) = νάψηθουν.
3. κεχρησμένον εἶη (καὶ κεχρημένον) = εἶχε δοθῆ χρησμός.
4. παρέστηκεν (ἀόρ. τοῦ παρίστημι) = ἔφερε πλησίον.
5. Σιγείου = ἀκρωτήριον τῆς Τρωάδος, πλησίον τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλεύου.
6. ὀλισθαίνει (τοῦ ὀλισθαίνω) = γλιστᾷ.
7. Ζεὺς φyxίος = ὁ προστάτης τῶν ζητούντων ἄστυον.
8. καθήλωσεν (ἀόρ. τοῦ καθήλω) = ἐκάρφωσε.

Πελίας καὶ Ἰάσων.

Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν, ᾧ μαντευομένῳ¹ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν² ὁ θεὸς τὸν μοιροσάνδαλλον φυλάξασθαι.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει τὸν χρησμόν, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω· τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο³.

Ὁ δὲ κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν ἔοπενσεν ἐπὶ τῆν θυσίαν, διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μοιροσάνδαλος, τὸ ἔτερον ἀπολέσας⁴ ἐν τῷ ῥεῖθρῳ πέδιλον.

Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν⁵ ἠρώτα, τί ἂν ἐποίησεν⁶ ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον⁷ ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ : «τὸ χρυσόμαλλον δέρας» ἔφη, «προσέταττον ἂν⁸ φέρειν αὐτῷ». Πελίας δ' εὐθὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

1. μαντευομένῳ (μετοχ. τοῦ μαντεύομαι) = πού ζητοῦσε μαντεῖαν.
2. ἔχρησε = χρησιμοδόγησε. 3. μετεπέμψατο (ἀόρ. τοῦ μεταπέμπομαι) = προσκάλεσε. 4. ἀπολέσας (μετοχ. τοῦ ἀπόλλυμι) = διότι ἔχασε.
5. συμβαλὼν (μετοχ. ἀόρ. τοῦ συμβάλλω) = ἐξηγώντας. 6. τί ἂν ἐποίησεν = τί θὰ ἔκανε. 7. λόγιον = χρησμός. 8. προσέταττον ἂν = θὰ τὸν διέτασσα.

Παρασκευὴ Ἰάσωνος πρὸς πλοῦν εἰς Κολχίδα.

Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον τὸν Φοῖξον παρεκάλεσε· κακέϊνος, Ἄθηνᾶς ὑποθεμένης¹, πεντηκόντορον² ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἄργω.

Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἶδε³. Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Θησεύς, Ἀμφιάραος, Πηλεὺς, Ἡρακλῆς καὶ ἄλλοι πολλοί.

1. ὑποθεμένης (μετοχ. ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι) = κατὰ συμβουλήν.
2. πεντηκόντορος = μὲ πενήντα κουπιά. 3. οἶδε = οἱ ἐξῆς.

Ἄργοναῦται καὶ Φινεύς.

Οἷτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες¹ προσίσχουσι² Λήμνω, ἀπὸ Λήμνον δὲ προσίσχουσι Μυσίη. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες καταντῶσιν³ εἰς τὴν Θυράκης Σαλμυδησσόν, ἔνθα ᾤκει Φινεύς, μάντις τυφλὸς τὰς ὄψεις· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ οἱ θεοὶ καὶ τὰς Ἄρπυϊας⁴ πτερωταὶ δ' ἦσαν αὐταὶ καὶ ὁπότε τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι⁵ τὰ μὲν πλείονα ἀνήραζον, ὀλίγα δέ, ὅσα ἀνάπλεα⁶ ὄσμη⁷ ἦσαν, κατέλειπον.

Βουλομένοι δὲ τοῖς Ἄργοναύταις τὰ περὶ πλοῦ μαθεῖν Φινεύς ὑποθήσασθαι ἔφη τὸν πλοῦν, τῶν Ἄρπυϊῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν πολλῶν ἐδεσμάτων⁷ πλήρη.

Αἱ Ἄρπυϊαι δ' ἐξάίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι⁸ τὴν τροφὴν ἤραζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι⁹ τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἄρπυϊῶν, ἡ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ἡ δ' ἔτετρα κατὰ Προποντιίδα φεύγουσα ὑπὸ καμάτου κατὰ τὴν ἡϊόνα¹⁰ πίπτει.

1. ἀναχθέντες (μετ. ἄορ. τοῦ ἀνάγωμαι) = ἀφοῦ ἀπέπλευσαν, ἀνοίχτηκαν εἰς τὸ πέλαγος. 2. προσίσχουσι = ἀγκυροβολοῦν. 3. ἀναχθέντες καταντῶσιν (τοῦ καταντῶ) = φθάνουν πλέοντας. 4. Ἄρπυϊαι· θεαὶ τῆς θυέλλης, τῆς ἀνεμοζάλης· παριστάνοντο ὡς παρθέναι μὲ πτερά, μὲ ὄνυχας γυπῶν καὶ μορφήν φρικιαστικὴν. 5. καθιπτάμεναι (μετοχ. τοῦ καθίπτωμαι) = πετώντας πρὸς τὰ κάτω. 6. ἀνάπλεα = γεμᾶτα. 7. ἐδέσματα = φαγητά. 8. καταπτᾶσαι (μετοχ. ἄορ. τοῦ καθίπτωμαι) = ἀφοῦ πέταξαν πρὸς τὰ κάτω. 9. σπασάμενοι (μετοχ. ἄορ. τοῦ σπᾶμαι) = ἀφοῦ ἐβγαλῶν, ἔσπυραν. 10. ἡϊόνα (ἡϊῶν) = ἀρογιάλι.

Διάπλους τῶν Συμπληγάδων πετρῶν.

Ἀπαλλαγεῖς τῶν Ἄρπυϊῶν Φινεύς ἐμήνυσε¹ τὸν πλοῦν τοῖς Ἄργοναύταις καὶ περὶ τῶν Συμπληγάδων πετρῶν συνεβούλευσεν αὐτοῖς· ἦσαν δὲ ὑπερομεγέθεις αὐταὶ, συγκροσόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν

πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον² ἀπέκλειον· ἐφέρετο δὲ πολλή μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος, ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν.

Εἶπεν οὖν ἀφεῖναι³ πελειάδα⁴ διὰ τῶν πετρῶν καί, ταύτην ἔαν μὲν δοσι σωθεῖσαν διαπλεῖν, ἔαν δὲ ἀπολλυμένην, μὴ βιάζεσθαι πλεῖν.

Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν⁵ ἐκ τῆς πρῶτας πελειάδα· τῆς δὲ Ἰπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις⁶ τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν⁷. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας⁸ ἐντόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων⁹ τῆς νεῶς περικοπίεσης. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν⁹ γὰρ ἦν αὐταῖς, νεῶς περαιωθείσης¹⁰, στήναι¹¹ παντελῶς.

1. ἐμήνυσε (ἀόρ. τοῦ μηνύω) = ἐφάνέρωσε, ἀνακοίνωσε. 2. πόρος = διάβασις. 3. ἀφεῖναι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ἀφήμι) = νὰ ἀφήσουν. 4. πελειάς = ἄγριον περιστέρι. 5. ἢ σύμπτωσις = ἢ συνένωσις, σύγκρουσις. 6. ἀπεθέρισεν (ἀόρ. τοῦ ἀποθερίζω) = ἀπέκοψε. 7. εἰρεσία = κωπηλασία. 8. ἀφλαστον = ἢ κυρτὴ ἄκρα τῆς πρύμνης, ποῦ ἐξέχει πρὸς τὰ ἄνω. 9. χρεῶν ἦν = ἔπρεπε. 10. περαιωθείσης (μετοχ. ἀορ. τοῦ περαιούμι) = ἂν περάσῃ. 11. στήναι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ ἵσταμαι) = νὰ σταματήσουν, νὰ μείνουν ἀκίνητες.

Ἰάσων, Αἰήτης καὶ Μήδεια.

Παραπλεύσαντες οἱ Ἀργοναῦται Θερμώδοντα¹ καὶ Καύκασον² ἐπὶ Φᾶσιν³ ποταμὸν ἤλθον, ὅς τῆς Κολχικῆς⁴ γῆς ἐστί.

Καθορμισθείσης⁵ δὲ τῆς νεῶς ἦκε πρὸς Αἰήτην⁶ Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελλίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ἠτέσχετο, ἔαν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνους καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων.

Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι⁷ ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος⁸ δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δέναιτο⁹ τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια ἢ Αἰήτου θυγάτηρ, κόρυφα τοῦ πατρὸς συνεργήσεν¹⁰ αὐτῷ πρὸς τὴν κατάζευξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγγχειριεῖν¹¹, ἔαν ὁμώσῃ¹² αὐτὴν ἔξω γυναικᾶ καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλυν ἀγάγηται.

1. ποταμός τῆς Καππαδοκίας ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.
2. σειρὰ ὄρέων τῆς Ἀσίας μεταξύ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Κασπίας.
3. Φᾶσις ποταμός τῆς Κολχίδος πηγάζων ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Ἀρμενίας.
4. Κολχίς, ἐπαρχία τῆς Ἀσίας μεταξύ Ἀρμενίας καὶ Εὐξείνου πόντου.
5. καθορμισθείσης (μετοχ. ἀορ. τοῦ καθορμίζομαι) = ἀφοῦ ἀγκυροβόλησε.
6. βασιλεὺς τῆς Κολχίδος.
7. ζεύξαντι (μετοχ. ἀορ. τοῦ ζεύγνυμι) = ἀφοῦ ζέψη.
8. ἀποροῦντας (μετοχ. τοῦ ἀπορῶ) = ἐπειδὴ βρισκόταν σὲ δυσκολία.
9. πῶς ἂν δύναιτο (τοῦ δύναιμι) = πῶς θὰ μπορούσε.
10. συνεργήσειν (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ συνεργῶ) = ὅτι θὰ συμπράξει.
11. ἐγχειριεῖν (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ἐγχειρίζω) = θὰ βάλῃ στὰ χέρια του, θὰ τοῦ παραδώσῃ.
12. ἐὰν ὁμόσῃ (ἀορ. τοῦ ὁμνυμι) = ἐὰν ὀρκισθῇ.

Ἰάσων τῇ βοηθείᾳ τῆς Μήδειας ζευγνύει τοὺς ταύρους.

Ἄομοσαντος τοῦ Ἰάσονος, Μήδεια δίδωσι φάρμακον, ᾧ¹ ἐκέλευσε χρῆσαι² τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτω γὰρ χρισθέντα³ ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσεσθαι⁴ μῆτε ὑπὸ σιδηρήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ ὅτι, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι⁵ ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι. Ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν⁶, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ⁷ δάσος τοὺς ταύρους ἐμάστευσε⁸ καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμησάντας αὐτοὺς κατέβουξεν. Σπείροντος δ' αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον⁹ ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ, ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλον ἀφανεῖς λίθους αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἐφόρνευσεν.

1. ᾧ = μὲ τὸ ὁποῖον.
2. χρῆσαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ χρίω) = νὰ ἀλείψῃ.
3. χρισθέντα (ἀορ. μετ. τοῦ χρίομαι) = ἀφοῦ ἀλειφθῇ.
4. μὴ ἀδικηθήσεσθαι (ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ ἀδικούμαι) = ὅτι δὲν θὰ πάθῃ βλάβη.
5. ἀναδύεσθαι (ἀπαρέμφ. τοῦ ἀναδύομαι) = νὰ βγαίνουν, νὰ φυτρώνουν.
6. ἄποθεν = ἀπὸ μακρὰν.
7. τοῦ νεῶ = τοῦ ναοῦ.
8. ἐμάστευσε (ἀορ. τοῦ μαστεύω) = ἀναζήτησε.
9. ἀνέτελλον (παρ. τοῦ ἀνατέλλω) = ἐβγαίναν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐφύτρωναν.

Ὁ Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας.

Αἰήτης δ' ὅμως, καίπερ¹ καταζευχθέντων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἄργῶν καταφλέξει² καὶ τοὺς ἐμπλεύσαντας ἀποκτεῖναι.

Φθάσασα³ δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετὰ Ἰάσωνος ἐπὶ τὴν Ἄργῶν παρεγένετο ἔχουσα τὸ δέρας.

Οἱ δ' Ἄργοναῦται νυκτὸς μετὰ Μηδείας ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαροι μῆσὶ τελειώσαντες.

1. καίπερ καταζευχθέντων (μετοχ. ἄορ. τοῦ καταζεύγνυμι) = ἀν καὶ ἐτέθησαν κάτω ἀπὸ ζυγόν. 2. καταφλέξει (ἀπαρέμφ. ἄορ. τοῦ καταφλέγω) = νὰ κάψῃ. 4. φθάσασα δὲ (μετοχ. ἄορ. τοῦ φθάνω) = πρόφτασε ὅμως καί.

Ἀχιλλεύς.

Ὡς δ' ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα¹ τῆς νυκτὸς ἔφθιρεν, δ' ἦν αὐτῷ θνητόν, μεθ' ἡμέραν δ' ἔχρειεν ἀμβροσίᾳ².

Πηλεὺς δ' ἐπιτηρήσας³ καὶ ἀσπαίροντα⁴ τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε· καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν⁵ τελειῶσαι νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα⁶ πρὸς Νηρηίδας ὄχρετο, κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς.

Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν⁷ ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασε Ἀχιλλέα, ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήγγενεν.

Ὡς δ' ἐγένετο ἔννεαετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος εἰπόντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι⁸, Θέτις προειδυῖα⁹ ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι⁹, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεῖα ὡς πλοθένον παρέθετο¹⁰ Ἀγκομήδει, βασιλεῖ τῆς Σκύρου.

Ὁδυσσεὺς δὲ ζητῶν Ἀχιλλέα ὑπὸ Ἀγκοδήμου μνησθέντα χορησάμενος¹¹ σάλπιγγι εὔρε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθεν Ἀχιλλεύς.

1. ἐγκρυβοῦσα (μετοχ. τοῦ ἐγκρυβῶ) = ἀφοῦ τὸν παράχωνε.
 2. ἀμβροσίᾳ = μὲ θεϊκὸ μύρον, μὲ χυμὸν θεῶν. 3. ἐπιτηρήσας (μετοχ.
 ἀορ. τοῦ ἐπιτηρῶ) = ἀφοῦ παραφύλαξε, παραμόνευσε. 4. ἀσπαίροντα
 (μετοχ. τοῦ ἀσπαίρω) = νὰ τρέμη, νὰ ἔχη σπασμούς. 5. προαίρεσις =
 πρόθεσις, σκοπὸς. 6. ἀπολιποῦσα (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἀπολείπω) = ἄφησε
 καί. 7. αἰρεθῆναι (ἀπαρέμφ. τοῦ αἰροῦμαι) = νὰ κυριευθῆ. 8. προσιδύῃα =
 ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων. 9. ἀπολέσθαι (ἀπαρέμφ. ἀορ. τοῦ
 ἀπόλλυμαι) = νὰ χαθῆ, νὰ φονευθῆ. 10. παρέθετο (ἀορ. τοῦ παρατίθεμαι)
 = τὸν ἐνεπιστεύθη. 11. χρυσάμενος (μετοχ. ἀορ. τοῦ χρῶμαι) = ἀφοῦ
 ἐχρησιμοποίησε.

Κέκροψ.

Κέκροψ συμφνὲς¹ ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος τῆς Ἀττικῆς
 ἐβασίλευσε πρῶτος. Ἐπὶ τούτου ἔδοξε² τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέ-
 σθαι³, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.

Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ πλήξας τῇ
 τριαίνῃ κατὰ μέσῃ⁴ τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε⁵ θάλασσαν. Μετὰ δὲ τούτου
 ἦκεν Ἀθηνᾶ καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως⁶ μάρτυρα Κέκροπα
 ἐφύτευσεν ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσείῳ (Ἐρεχθείῳ) δέικνται.

Γενομένης δὲ ἔριδος περὶ τῆς χώρας ἀμφοῖν⁷, Ζεὺς κριτὰς ἔδωκε
 θεοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων, ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη,
 Κέκροπος μαρτυρησάντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. Ἀθηνᾶ
 μὲν οὖν ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας.

Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον⁸ πεδίον κατέκλυσε⁹
 καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον⁹ ἐποίησεν.

1. συμφνὲς = ἐνωμένους ἐκ φύσεως. 2. ἔδοξε τοῖς θεοῖς καταλαβέ-
 σθαι = ἀπεφάσισαν οἱ θεοὶ νὰ καταλάβουν. 3. κατὰ μέσῃ = εἰς τὸ μέ-
 σον. 4. ἀπέφηνε = ἐφανέρωσε. 5. τῆς καταλήψεως μάρτυρα ποιησαμένη
 = ἀφοῦ ἐπρότεινε μάρτυρα ὅτι κατέλαβε. 6. ἀμφοῖν. = ἀπὸ τοὺς δύο. 7.
 Θριάσιον πεδίον εἶναι ἡ πεδιάς τῆς Ἐλευσίως. 8. κατέκλυσε (ἀορ. τοῦ
 κατακλύζω) = ἐγέμισε μὲ νερά. 9. ὕφαλος = βραχώδης, πετρώδης.

Κάδμος.

Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἀγήνορος πεμφθεὶς ἐκ Φοινίκης ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης, ἀφανοῦς γενομένης, εἰς Θράκην ἦλθεν. Ἐντεῦθεν ὑπὸ Θορακῶν ξενισθεὶς εἰς Δελφοὺς ἦλθε πευσόμενος¹. Ὁ θεὸς δ' εἶπε περὶ τῆς Εὐρώπης μὲν μὴ πολυπραγμονεῖν², χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ βοῖ καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμοῦσα.

Τοιοῦτον λαβὼν χρῆσμον διὰ Φωκίαν ἐπορεύετο· εἶτα βοῖ συντυχόν³ ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις ταύτη κατόπισθεν εἶπετο.

Ἡ δὲ διεξιούσα⁴ Βοιωτίαν ἐκλίθη⁵, πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι. Βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖα καταθῆσαι τὴν βοῖν πέμπει τινὰ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεως εἰπόν τινες γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν.

Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος ἀποκτείνει τὸν δράκοντα καὶ τῆς Ἀθηναῖς ὑποθεμένης τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. Τούτων σπαρόντων, ἀνέτειλαν ἐκ γῆς ἄνδρες, οὓς ἐκάλεσαν Σπαροῦς. Οὗτοι δὲ ἀπέκτειναν ἀλλήλους οἱ μὲν εἰς ἔριν ἐλθόντες, οἱ δὲ ἀλλήλους ἀγροοῦντες.

Φερεκίδης λέγει ὅτι Κάδμος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναδυομένους ἄνδρας ἐνόησεν ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους· οἱ δὲ ἐπ' ἀλλήλων νομίζοντες βάλλεσθαι εἰς μάχην κατέστησαν, περιεσώθησαν δὲ πέντε.

Ἀθηναῖα δὲ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλείαν, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμονίαν καὶ πάντες οἱ θεοὶ καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι καθύμνησαν.

1. πευσόμενος (μετοχ. μέλ. τοῦ πυνθάνομαι) = διὰ νὰ μάθῃ. 2. μὴ πολυπραγμονεῖν (ἀπαρέμφ. τοῦ πολυπραγμονεῖν) = νὰ μὴ ἀσχολεῖται. 3. ἐντυχόν (μετοχ. ἀορ. τοῦ ἐντυχάνω) = ἀφ' οὗ συνήνητσε. 4. διεξιούσα (μετοχ. τοῦ διεξέρχομαι) = βαδίζοντας διὰ μέσου (τῆς Βοιωτίας). 5. ἐκλίθη (ἀορ. τοῦ κλίνομαι) = ἔγυρε κι ἔπεσε.

Διανομὴ τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τῶν Ἡρακλειδῶν.

Ἐπεὶ Ἡρακλεῖδαι¹ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρὸς Διὸς καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν καὶ ἐκληροῦντο² τὰς πόλεις.

Πρώτη μὲν οὖν λήξις³ Ἄργος, δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτη δὲ

Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε φῆφρον⁴ βαλεῖν ἕκαστον. Τῆμενος μὲν οὖν καὶ οἱ Ἄριστοδήμου παῖδες Προκλῆς καὶ Εὐροσθένης ἔβαλον λίθους, Κροσφόντης δὲ βουλόμενος λαβεῖν Μεσσήνην ἐνέβαλε βῶλον ταύτης δὲ διαλοθείσης, ἔδει⁵ τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. Ἐλκυσθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἄριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κροσφόντης.

1. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἡρακλέους· οὕτω ὠνομάζοντο οἱ τρεῖς υἱοὶ τοῦ Τριπτολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐμοιράσθησαν τὴν Πελοπόννησον μαζὶ μετὰ τοὺς Δωριεῖς πλὴν τῆς Ἀρκαδίας. 2. ἐκληροῦντο (παρ. τοῦ κληροῦμαι) = ἐμοίραζαν μετὰ κληῖρον. 3. λῆξις = κληῖρος. 4. ψῆφος = πετραδάκι, χαλίκι. 5. ἔδει (παρ. τοῦ δεῖ) = ἔπρεπε.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

✓
ΑΙΛΙΑΝΟΣ. Ὁ Κλαύδιος Αἰλιανός, Ρωμαῖος, ἐγεννήθη κατὰ τὸν 3ον μ.Χ. αἰῶνα εἰς Πραίνεστον, πλησίον τῆς Ρώμης. Ἐκπαιδευθεὶς ἔμαθε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥστε ὠνομάζετο «μελίγλωσσο». Ἐπεδόθη εἰς τὴν συγγραφὴν ἔργων, εἰς τὰ ὅποια παρέχει πολυτίμους εἰδήσεις τῶν ἀρχαίων. Κυρίως ἦτο συλλογεὺς ποικίλων περιέργων ἱστοριῶν καὶ ἀνεκδότων ἀπὸ παλαιότερα συγγράμματα. Ἔργον αὐτοῦ εἶναι 1) τὸ «περὶ ἰδιότητος τῶν ζώων» καὶ 2) «Ἡ ποικίλη Ἱστορία» μὲ ἀνέκδοτα ἱστορικά, ἀρχαιολογικά, βιογραφικά, τὰ ὅποια εἶναι γραμμένα μὲ χάριν καὶ ἀνεγινώσκοντο εὐχαρίστως ἀπὸ τοὺς συγχρόνους καὶ μεταγενεστέρους.

✓
Αἰσώπου. Οὗτος κατήγετο πιθανῶς ἀπὸ τὴν Φρυγίαν ζήσας κατὰ τὰ μέσα του π.χ. αἰῶνος ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κροίσου. Περιῆλθεν εἰς χεῖρας δουλεμπόρων καὶ ἐπωλήθη ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν Σάμιον φιλόσοφον Ἰάδμονα, ὁ ὅποιος ἐκτιμῆσας τὴν εὐφυΐαν τὸν ἀπελευθέρωσεν. Ἐταξίδευσεν εἰς πολλὰς χώρας καὶ ἐγνώρισε τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ κοινωνίαν καί, ἀφοῦ ἐσχημάτισεν ἰδίᾳ γνώμας κοινωνικὰς καὶ ἠθικὰς, ἠθέλησε νὰ διδάξῃ αὐτὰς μὲ τὰς διηγήσεις. Εἶναι διὰ τοῦτο οἱ Αἰσώπειοι μῦθοι συμβολικαὶ καὶ ἀλληγορικαὶ διηγήσεις περὶ ζώων, μὲ τὰς ὁποίας γίνονται καταληπταὶ γνώμαι ἠθικαί, πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαί. Οἱ Αἰσώπειοι μῦθοι ἤρθεσαν πολλοὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας ἐφέροντο διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν. Τὴν πρώτην συλλογὴν αὐτῶν ἔκαμεν ὁ Δημήτριος Φαληρεὺς περὶ τὸ 300 π.Χ. Ἐκτοτε ἐγίναν πολλαὶ συλλογαί. Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Αἰσώπου οὐδὲν εἶναι ἐξακριβωμένον.

✓
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. Κατήγετο ἐξ Ἀθηνῶν ζήσας κατὰ τὸν 2ον π.χ. αἰῶνα. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν μαθητὴς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστάρχου, καὶ ἐγίνε γραμματικὸς καὶ ἱστορικὸς συγγραφεὺς. Ὅτε τὸ 146 π.χ. ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν οἱ φιλόσοφοι καὶ ἐπιστήμονες, αὐτὸς κατέφυγεν εἰς Πέργαμον ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀττάλου Β',

6ος
ω.χ.

2ος
ω.χ.

χωρίς να επιστρέψη ποτέ εις τὰς Ἀθήνας. Εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἡ «Βιβλιοθήκη» ἐκτίθενται τὰ κατὰ τὴν κοσμογονίαν καὶ γενεαλογίαν τῶν θεῶν τῶν ἀρχαίων καὶ μῦθοι περὶ τῶν διαφόρων ἡρώων. Ἡ «Βιβλιοθήκη» διὰ τὴν εὐσύνοπτον διάταξιν τῶν μύθων ἐχρησιμοποιεῖτο, φαίνεται, διὰ τὰ σχολεῖα καὶ ἔγινε κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νεωτέρους χρόνους χρησιμώτατον ἀνάγνωσμα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Ἐγεννήθη τὸ 384 π.χ. εἰς Στάγειρα τῆς Μακεδονίας. Πατὴρ τοῦ ἦτο ὁ Νικόμαχος, ἰατρός τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀμύντα 2ου. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἄφησε μεγάλην περιουσίαν, εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, διὰ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν μόρφωσίν του. Κατ' ἀρχὰς ἔγινε μαθητὴς τοῦ ρήτορος Ἰσοκράτους. Μετὰ δύο ἔτη, ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ Πλάτων ἐκ Σικελίας ἔγινε μαθητὴς αὐτοῦ καὶ παρηκολούθησε τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἐπὶ 18 ἔτη. Ἐταξίδευσεν ἀκολούθως ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ τὸ 362 προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Φιλίππου, ὅστις τοῦ ἐνεπιστεύθη τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ υἱοῦ του Ἀλεξάνδρου, ἡλικίας τότε 14 ἐτῶν. Τὸ 335 π.χ. εἰς ἡλικίαν 50 περίπου ἐτῶν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἴδρυσε εἰς τὸ «Λύκειον» γυμναστήριον παρὰ τὸν Ἰλισσὸν τὴν «περιπατητικὴν Σχολήν», ἡ ὁποία ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἐδίδασκε καὶ συνεζήτει μετὰ τῶν μαθητῶν του ἐν περιπάτῳ. Τὸ 323 ἀπεσῦρθη εἰς Χαλκίδα, ὅπου τὸ ἐπόμενον ἔτος 322 ἀπέθανεν. Ὁ Ἀριστοτέλης μετὰ τοῦ Πλάτωνος εἶναι οἱ δύο μεγαλύτεροι φιλόσοφοι τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς τὰ συγγράμματά του, τετρακόσια περίπου κατὰ τὸν Διογένην Λαέρτιον, ὁ Ἀριστοτέλης πραγματεύεται ποικίλα θέματα, πολιτικά, κοινωνικά, ἠθικά, μεταφυσικά καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα μελετῶνται καὶ σήμερα ἀπλήστως ἀπὸ ἄλλους τοὺς σοφοὺς τοῦ κόσμου.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΛΑΕΡΤΙΟΣ. Ἐζῆσε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 3ου μ.χ. αἰῶνος καὶ ὑπῆρξε συγγραφεὺς ἱστορικός, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ ὁποῖου καὶ βίοι τῶν φιλοσόφων» θεωροῦνται ἰδιαιτέρως σημασίας, διότι χρησιμοποιοῦνται καὶ σήμερον ὡς ἀπαραίτητον βοήθημα διὰ τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ Διογένης ἀπαριθμεῖ τοὺς κυριωτέρους ἀντιπροσώπους ἐκάστης σχολῆς μὲ περίληψιν τῶν θεωριῶν ἐκάστης καὶ τὴν βιβλιογραφίαν αὐτῶν.

ΔΙΟΔΩΡΟΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗΣ. Ἐγεννήθη τὸ 90 π. Χ. εἰς Σικελίαν. Ταξιδεύων καὶ μελετῶν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς Ρώμης ἡσχολήθη καθ' ὅλην τὴν ζωὴν του εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἱστορικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον

ἔχει τίτλον «Ἱστοριῶν Βιβλιοθήκη». Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἐκτίθεται ἡ ἱστορία χιλίων τριάκοντα ὀκτώ ἐτῶν ἀπὸ τῆς μυθικῆς περιόδου μέχρι τῆς κατακτήσεως τῆς Γαλατίας ὑπὸ τοῦ Καίσαρος. Διὰ τὴν συγγραφὴν τούτου ἀνέτρεχεν εἰς παλαιότερους συγγραφεῖς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους συνεχέντρωνε τὸ ὕλικόν καὶ συνέθετε ἀκολούθως τὸ ἔργον εἰς γλῶσσαν σαφῆ καὶ ἤτο διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἡ «Ἱστοριῶν βιβλιοθήκη» πολύτιμος διὰ τὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας διεφύλαξεν.

ΔΙΩΝ ΚΑΣΣΙΟΣ. Ἐγεννήθη εἰς Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας τὸ 155 μ.Χ. περίπου. Υἱὸς ἀνωτάτου κρατικοῦ ὑπαλλήλου τῶν Ρωμαίων αυτοκρατόρων, ἠκολούθησε τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ πατρὸς του καὶ ἐχρησιμοποίηθη ἐπὶ 50 ἔτη εἰς τὰς ἀνωτάτας δημοσίας θέσεις ὡς πραιτωρ, συγκλητικός, ὑπάτος, αυτοκρατορικός ἀπεσταλμένος εἰς Σμύρνην καὶ Πέργαμον καὶ τέλος Κυβερνήτης τῆς Αἰγύπτου. Ἀπεσύρθη ἀπὸ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τὸ 229 καὶ ἀπέθανε μεταξύ 230 καὶ 240 μ.Χ.. Συνέγραψε «Ρωμαϊκὴν Ἱστορίαν» ἐξ 80 βιβλίων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα σώζονται 24, περιλαμβάνοντα ἱστορίαν τῆς Ρώμης ἀπὸ τοῦ 68 π.Χ. μέχρι τοῦ 47 μ.Χ. Τὸ ἔργον ἐξετιμῆθη πολὺ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους καὶ τοὺς μεταγενεστέρους διὰ τὴν σαφήνειαν τοῦ λόγου καὶ τὴν εὐγένειαν τῶν ἐκφράσεων.

ΔΙΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ. Ἐγεννήθη εἰς Προῦσαν τῆς Βιθυνίας τὸ 40 μ.Χ. Εἰς ἡλικίαν 30—40 ἐτῶν διεκρίθη ὡς ρήτωρ διάσημος καὶ κυρίως ὡς ὀμιλητὴς περὶ διαφόρων θεμάτων ἐνώπιον τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἐγοήτευε μὲ τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν ἀπλότητα, ποὺ ἀνέλυε καὶ ἐκλαίκευε τὰς ὑψηλὰς ἠθικὰς ἀξίας τῆς φιλοσοφίας· δι' ὃ ἐπωνομάσθη «Χρυσόστομος». Ἀπὸ τὰ ἔργα του διεσώθησαν ἀποσπάσματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ ζητήματα.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ. Οὗτος ὑπῆρξε κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα μ.Χ. συνεχιστὴς τῆς νεοπλατωνικῆς σχολῆς. Ἡ σχολὴ αὕτη ἰδρύθη κατὰ τὸν 3ον αἰῶνα μ.Χ. ὑπὸ τοῦ Πλωτίνου μὲ βᾶσιν τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Πλάτωνος καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος. Μὲ τὴν προσθήκην δὲ εἰς αὐτὰς καὶ ἀτομικῶν ἀντιλήψεων τοῦ ὁ Πλωτίνος ἐδημιούργησε τὴν νεοπλατωνικὴν φιλοσοφίαν, ἡ ὁποία ἀναπτύσσει τὰς θεωρίας περὶ διακυβερνήσεως τοῦ κόσμου, περὶ ψυχῆς, περὶ δικαιοσύνης, περὶ τῆς φύσεως τοῦ ὄντος καὶ γενικῶς περὶ ὅλων τῶν φιλοσοφικῶν ζητημάτων. Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ἱεροκλέους ἔχουν ἀξίαν τὰ ὑπομνήματα εἰς τὰ «Χρυσᾶ Πυθαγόρεια ἔπη».

KONΩN. Μυθεγράφος ζήσας κατά τὸ τέλος τοῦ 1ου αἰῶνος π. Χ. Ἐγραψε τὰς «Διηγήσεις», αἱ ὅποια περιλαμβάνουν 50 μυθικά διηγήματα ἀφιερωμένα εἰς τὸν Ἀρχέλαον τῆς Καππαδοκίας. Εἶναι αὐταὶ γνωσταὶ ἀπὸ περίληψιν φιλοτεχνηθεῖσαν ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Φώτιον. Τὸ ὕφος τῶν «Διηγήσεων» εἶναι ρητορικόν, ἡ δὲ γλῶσσα ἡ Ἀττικὴ διάλεκτος, τὴν ὁποίαν ἡγάπα ἐξαιρετικά.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ. Ἐγενήθη εἰς Σαμόσατα τῆς Συρίας περὶ τὸ 120 μ. Χ., μητρικὴν δὲ γλῶσσαν εἶχε τὴν Συριακὴν. Οἱ γονεῖς πτωχοὶ ἀνέθεσαν εἰς τὸν θεῖον τοῦ ἐκ μητρὸς νὰ τοῦ μάθῃ τὴν γλυπτικὴν. Αὐτὸς ὅμως ἐγκατέλειψε τὴν τέχνην καὶ κατ' ἀρχὰς ἐφοίτησεν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος του, ἔπειτα δὲ ἦλθεν εἰς Ἴωνίαν, ὅπου ἐσπούδασε τὴν ρητορικὴν καὶ τὸ 150 ἄσκει εἰς Ἀντιοχείαν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου. Ἐνωρὶς ὅμως ἐγκατέλειψε τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ σοφιστικόν. Περιῆλθεν οὕτω διαφόρους πόλεις τῆς κυρίως Ἑλλάδος, τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἰταλίας καὶ ἔκαμνε διαλέξεις. Περὶ τὸ 165 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἔμεινεν ἐπ' ἀριετόν. Ἀηδιάσας ὅμως τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ρήτορος ἐπεδόθη εἰς τὴν σύνθεσιν διαλόγων σατιρικῶν, σκωπτικῶν λιβέλλων καὶ δημοτικῶν διηγήσεων. Ταῦτα ἀνεγίνωσκεν ἐνώπιον τοῦ πλήθους ἢ εἰς στενὸν κύκλον φίλων καὶ κατόπιν τὰ ἐδημοσίευσεν. Ἐγένετο οὕτω διάσημος μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων. Ὅτε ὅμως ἐγήρασεν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐπὶ αὐτοκράτορος Σεβήρου καὶ ἔλαβε ὑπαλληλικὴν θέσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῆς Ἀλεξανδρείας, ὅπου καὶ ἀπέθανε πρὸ τοῦ 192 μ. Χ. Ἀπὸ τὰ 82 ἔργα, ποῦ ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν τὰ 50 περίπου εἶναι γνήσια ἔργα αὐτοῦ. Εἶναι σχεδὸν ὅλα σύντομοι συζητήσεις καὶ διάλογοι περὶ γεγονότων τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ἐκθέτει τὰς ἐντυπώσεις, ὡσάν σημερινὸς δημοσιογράφος, μὲ φαντασίαν, σκωπτικὸν πνεῦμα καὶ ἀξιοζήλευτον χάριν. Σατιρίζει καὶ σκώπτει πᾶν, ὅτι εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἐμφανίζεται ὡς γελοῖον. Ἡ γλῶσσά του εἶναι ἡ Ἀττικὴ διάλεκτος, τὴν ὁποίαν χειρίζεται μὲ χάριν. Ἐκ τῶν ἔργων του οἱ «Νεκρικοὶ διάλογοι», ἀναφέρονται εἰς συζητήσεις μεταξὺ τῶν νεκρῶν, ὅπου ὁ Λουκιανὸς σατιρίζει τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ πάθη τῶν ἀνθρώπων μὲ φαιδρὰ σκώμματα.

ΞΕΝΟΦΩΝ. Ὁ υἱὸς τοῦ Γρύλλου καὶ τῆς Διοδώρας, ἐγενήθη τὸ 434 π. Χ. Καταγόμενος ἀπὸ πλουσίαν οἰκογένειαν ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Σωκράτους, ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου πολλὰ ὠφελήθη. Τὸ 401 π. Χ. κατὰ πρόσκλησιν τοῦ φίλου του Προξένου τοῦ Βοιω-

τοῦ ἠκολούθησε τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Κύρου ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀρταξέρξου ὡς ἀπλοῦς ἰδιώτης. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου εἰς τὴν παρὰ τὰ Κούναζα μάχην καὶ τὴν σφαγὴν τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν ὠδήγησε ἀσφαλῶς τὸν στρατὸν τῶν μυρίων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον καὶ τὴν Θράκην, ἀπ' ὅπου προσήλθεν μετὰ τὸν στρατὸν καὶ ἐτάχθη μετὰ τὸν Θίβρωνα καὶ ἀργότερα μετὰ τὸν Ἀγησίλαον, βασιλέα τῆς Σπάρτης, πολεμοῦντα ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ἀκολουθῶν τὸν Ἀγησίλαον, μετὰ τὸν ὁποῖον εἶχε γίνῃ στενὸς φίλος, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐπολέμησεν εἰς τὴν Κορώνειαν τὸ 394 π. Χ. μαζί του ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν σύμμαχοι τῶν Θηβαίων. Διὰ τοῦτο ἐξωρίσθη ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δὲ Σπαρτιᾶται τοῦ ἔδωκαν ὡς δῶρον ἓν κτῆμα παρὰ τὸν Σικιλοῦντα τῆς Ἡλίδος, ὅπου ἔζησε ἐπὶ 20 ἔτη μετὰ τὴν σύζυγόν του καὶ τοὺς δύο υἱοὺς του. Μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνίκηθησαν οἱ Σπαρτιᾶται ἀπὸ τοὺς Θηβαίους, ὁ Ξενοφῶν ἐξεδιόχθη ἀπὸ τὸν Σικιλοῦντα καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Κόρινθον, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 355 π. Χ. Ὅτε ἔμενον εἰς Κόρινθον, οἱ Ἀθηναῖοι τὸν ἀνεκάλεσαν ἀπὸ τὴν ἐξορίαν, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας. Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Ξενοφῶντος εἶναι «ἡ Κύρου ἀνάβασις», τὰ «Ἑλληνικά», ἡ «Κύρου Παιδεία», τὰ «Ἀπομνημονεύματα», ὁ «Οἰκονομικὸς» καὶ ἄλλα. Ὁ Ξενοφῶν θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς κριτικούς ὡς ὁ τέλειος «καλὸς κάγαθος» (ἐνάρετος) ἄνθρωπος τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατατάσσεται ὡς συγγραφεὺς μετὰ τῶν δοκίμων.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Ἐζησε περὶ τὸ τέλος τοῦ 2ου αἰῶνος μ. Χ. καὶ εἶναι γνωστὸς διὰ τὸ ἔργον του «Περιηγήσεις τῆς Ἑλλάδος», πολύτιμον βοήθημα, διὰ νὰ γνωρίσῃ τις τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, τὴν μυθολογίαν, τὴν τοπογραφίαν καὶ τὰ μνημεῖά της. Ὁ Πausanias δὲν εἶναι ἀρχαιολόγος, ἀλλὰ ἐρασιτέχνης περιηγητῆς, ὁ ὁποῖος μᾶς παρέχει πλήθος πληροφοριῶν καὶ εἶδε τόσα πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται πλέον νὰ ἴδῃ τις καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψιν αὐτὴν εἶναι χρήσιμον βοήθημα δι' ὅσους σπουδάζουν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

ΠΛΑΤΩΝ. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας πιθανῶς τὸ 428 π.Χ. Οἱ γονεῖς του ἦσαν πολὺ πλούσιοι καταγόμενοι ἀπὸ ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν. Διὰ τοῦτο ἔλαβεν πολὺπλευρὸν μόρφωσιν ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἀρχικῶς ἀπὸ τοὺς συγχρόνους φιλοσόφους. Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι ἐτῶν ἔγινε μαθητῆς τοῦ Σωκράτους καὶ ἐπὶ 8—9 ἔτη παρηκολούθει τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ. Ἀκολουθῶν εἰς ἐταξίδευσεν εἰς Κυρήνην, Ἰταλίαν, Αἴγυ-

πτον και εις ήλικίαν περίπου 40 έτων έπανήλθεν εις 'Αθήνας, όπου ίδρυσε την περιώνυμον Σχολήν «'Ακαδημειαν» εις τὸ γυμναστήριον αὐτῆς. Ἡ «'Ακαδημειαν» ἦτο μᾶλλον τόπος συγκεντρώσεως τῶν φίλων καὶ μαθητῶν του παρὰ κυρίως Σχολή. Ἐκεῖ συνεζήτει διάφορα προβλήματα καὶ ἐδίδασκε Φιλοσοφίαν, ἐπὶ 40 ἔτη συνεχῶς. Ἀπέθανε τὸ 347 π.Χ. Ὁ Πλάτων εἶναι ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἔργα καὶ σήμερον μελετῶνται μὲ ἐμβρίθειαν ἀπὸ ὅλων τοῦς ἐπιστήμονας καὶ τοῦς ἀσχολουμένους μὲ τὴν φιλοσοφίαν. Ὑπῆρξεν ὁ ἐμβριθέστερος Σωκρατικὸς φιλόσοφος καὶ εἶναι καὶ σήμερον ὁ σοφώτερος διδάσκαλος τῶν διανοουμένων ὅλου τοῦ κόσμου. Τὰ ἔργα τοῦ Πλάτωνος σωθέντα σχεδὸν ὅλα πραγματεύονται προβλήματα πολιτικά, κοινωνικά, ἠθικά, μεταφυσικά κλπ., διὰ τὰ ὅποια ἡ ὑψηλὴ βαθεὶα διάνοιά του δίδει τὴν πρέπουσαν λύσιν σύμφωνον πρὸς τὸ ὅλον φιλοσοφικὸν του σύστημα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ἔργα τοῦ Πλάτωνος καὶ κυρίως ἀπὸ τοῦς διαλόγους διδάσκονται εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ Γυμνασίου.

✓ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ. Ἐγενήθη εἰς τὴν Χαιρώνειαν περὶ τὸ 50 μ.Χ. Οἱ γονεῖς του ἀνήκον εἰς παλαιὰν οἰκογένειαν καθαρῶς Ἑλληνικὴν μὲ μεγάλην περιουσίαν καὶ μὲ ἀρχαῖς ἠθικὰς καὶ πατριωτικὰς. Τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διήλθε πλησίον τοῦ πάππου του Λαμπρία, ἀνδρὸς πνευματώδους, μὰζι μὲ τοῦς ἀδελφούς του. Ἀργότερον διέμεινεν ἐπ' ὀλίγα ἔτη εἰς Ἀθήνας, ὅπου παρηκολούθησε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πλατωνικοῦ φιλοσόφου Ἀμμωνίου. Ἐταξίδευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Αἴγυπτον, Ἰταλίαν καὶ διέμεινεν εἰς Ρώμην, ὅπου ἔδωσε διαλέξεις μὲ θέματα φιλοσοφικά. Ἐπανελθὼν εἰς Χαιρώνειαν μετ' ὀλιγοχρόνιον ἀπουσίαν διέμεινεν εἰς τὴν πατρίδα του μέχρις ὅτου ἐγήρασε ἀποθανὼν τὸ 125 μ. Χ. Κατὰ τὴν διαμονὴν του εἰς Χαιρώνειαν ὁ Πλούταρχος ἔζη μὲ τὴν οἰκογένειάν του ἀσχολούμενος μὲ τὴν μελέτην τῶν βιβλίων καὶ τὴν συγγραφὴν καὶ δεχόμενος τὰς ἐπισκέψεις ἀπειραριθμῶν φίλων του. Δὲν ἀνεμιγνύετο εἰς τὴν πολιτικὴν, ἐδέχθη μόνον τὴν ἐκλογὴν του ἀπὸ τοῦς συμπολίτας ὡς ἀγορανόμου καὶ ὡς ἐπωνύμου ἀρχοντος τῆς Χαιρωνείας. Ἠγάπα πολὺ τὴν πατρίδα του καί, ὅταν ἀπέκτησε φήμην καὶ δόξαν καὶ ἠρωτᾶτο, διατὶ προτιμᾷ νὰ μὲνη εἰς Χαιρώνειαν, ἀπήντα. «Ἐγενήθη εἰς μίαν μικρὰν πόλιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἔκαμνα πρὸ μικρὰν, ἐὰν τὴν ἐγκατέλειπα.» Τὰ σπουδαιότερα ἔργα τοῦ Πλουτάρχου εἶναι οἱ «Παράλληλοι βίαι» καὶ τὰ «Ἠθικὰ» καὶ πλεῖστα ἄλλα. Ὁ Πλούταρχος ἦτο

πολυμαθέστατος με πλούτον γνώσεων ιστορικών, αρχαιολογικών, φιλοσοφικών, μαθηματικών και φυσικών, ιατρικών, μουσικής και γραμματικών.

✓ **ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΣ.** Καταγόμενος εκ Μακεδονίας ἔζησε κατά τὸν 2ον μ. Χ. αἰῶνα ἐπὶ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Μάρκου Αὐρηλίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιέρωσε τὸ ἔργον του «Στρατηγήματα». Εἰς τὰ Στρατηγήματα τοῦ Πολυταίνου εὐρίσκει κανεὶς ἀφηγήσεις, αἱ ὁποῖαι συμπληρῶνουν πολλὰ κενὰ ἱστορικῶν συγγραφέων.

✓ **ΣΤΟΒΑΙΟΣ.** Καταγόμενος ἐκ Στοβῶν τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπονομασθεὶς διὰ τοῦτο Στοβαῖος ἔζησε κατά τὸν 6ον αἰῶνα μ. Χ. Ὁ Στοβαῖος εἶναι συγγραφεὺς τῆς «Ἀνθολογίας», εἰς τὴν ὁποίαν περιέλαβε ἐκλεκτὰ ἀποσπάσματα ἐξ ἀρχαίων συγγραφέων καὶ οὕτω διεσώθησαν πολλαὶ σελίδες ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα συγγράμματα.

ΣΤΡΑΒΩΝ. Ἐγενήθη εἰς Ἀμάσειν τοῦ Πόντου περὶ τὸ 60 π.Χ. Καταγόμενος ἀπὸ πλουσίαν οἰκογένειαν ἐφοίτησεν εἰς περιώνυμα σχολεῖα τῆς ἐποχῆς του. Ἐχὼν κλίσιν πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν ἐπεσκέφθη πολλὰς περιοχὰς τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους. Μετὰ τὰ ταξίδια φαίνεται ὅτι ἐγκατεστάθη εἰς Ρώμην ἢ εἰς τὴν πατρίδα του. Ἀπέθανεν ὀλίγον πρὸ τοῦ 25 μ.Χ. Ἀπὸ τὰ δύο ἔργα τὰ «Ἱστορικὰ ὑπομνήματα» ἐχάθησαν, τὰ «Γεωγραφικὰ» ὅμως σώζονται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Εἰς αὐτὰ ἐκτίθενται μὲ ἀκριβεῖαν γεωγραφικὰ περιγραφὰ τῶν χωρῶν τῆς Ἑλλάδος, Ἰταλίας καὶ Μ. Ἀσίας. Αἱ δὲ περιλαμβανόμενα εἰς αὐτὰ πληροφορίαι ἀναφέρονται καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν.

Γραφικαί Τέχναι
Α. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ — Κ. ΑΛΕΞΙΑΣ Ο.Ε.
Εύηνου 9 — Ἀθήναι

Ποδη λουρη

024000028030

B-2/17

